உ

சிவமயம்.

வைராக்கிய தீபம்.

திருத்துறையூர்

சாந்தலிங்க சுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

திருப்போரூர்

சிதம்பர சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த உரையுடன்

ஸ்ரீலஸ்ரீ

ஆறுமுக நாவலரவர்கள்

பரம்பரை

யாழ்ப்பாணம்-மேலைப்புலோலி

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்

மாணுக்கர் பார்வை.

சென்னை:

பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பித்தது.

1923

உ

கணபதிதுணை.

வைராக்கியதீபம்.

திருத்துறையூர்

சாந்தலிங்கசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த உரையுடன்

ஸ்ரீலஸ்ரீ

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

பரம்பரை

யாழ்ப்பாணம்-மேலைப்புலோலி

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்

மாணாக்கர் பார்வை.

சென்னை:

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1924.

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் அண்டு சன்ஸ்

பூமகள்விலாசம் பிரஸ்,

நெ-24, தாண்டவராயப்பிள்ளைவீதி

சென்னை.

உ

கணபதிதுணை.

வைராக்கியதீபம்

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

கணபதி வணக்கம்.

ஆரணமுகம்புகழ் — வாரணந்துதிசெயக்
காரணசுகபரி — பூரணம்வருமே.

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

போரூரிறைவன் — சீரூர்தாளை
யேரூர்தரநினை — நேரூர்நெஞ்சே.

நூலாசிரியர் வணக்கம்.

ஆய்ந்தவின்பம் — வாய்ந்துளநிறையச்
சாந்தையன்பதம் — யாந்தொழுவோமே.

குரு வணக்கம்.

தாயினு மிரங்கியென் றனைவன் தாண்டரு
டேயவன் சரணமே சுமக்க வென்றலை
வாய்துதி செயக்கர மலர்க டேய்த்தொழ
நேயமோ டநுதின நினைக நெஞ்சமே.

கடவுள் வணக்கம்.

திருவளர் கமலத் தயன்செயிப் புவிமுன் றிகழ்தரு மூல
கெலாந் தன்பான், மருவுசிற் சத்தி யெனுங் கிரணத்தால் வந்
தெழு கானனீ ராக, விருமையா மதிமாய்த் தறிஞராங் காந்தத்
திடையருட் சுட *ருமிழ்ந் திலங்கு, மொருசிவா தித்தன் றனை
நம திருள்போ யொழியநா டொறுமிறைஞ் சிடுவோம்.

---

* உமிழ்ந்து — பிறவினைப்பொருளில் வந்தது.

எ—து. அழகு வளராநின்ற தாமரைமலரின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பிரமனாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட இந்தப் பிருதிவி தத்துவமுதலாக நாததத்துவமீறாக விளங்காநின்ற பிரபஞ்சமெல்லாம் தன்கட்பொருந்திய சிற்சத்தியாகிய கிரணத்தினாலே வந்துதோன்றின கானற்சலமாக அறிஞர்களது துவிதபுத்தியாகிய சந்திரனொளியை மறைத்து அவர்களாகிய காந்தக் கற்களிடத்துக் கிருபையாகிய அக்கினியைத் தோன்றச்செய்து விளங்காநின்ற ஒப்பற்ற சிவசூரியனை நமது அஞ்ஞானமாகிய விருள்போய் நீங்கும்படி எக்காலமும் வணங்குவாம். எ—று.

சூரியனை விட்டு நீங்காத கிரணமும் அக்கிரணத்தை விட்டு நீங்காது பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற கானற்சலமும் அச்சூரியனது மிகுந்த பிரகாசத்தினாலே சந்திரப்பிரகாச மறைதலும் காந்தக் கல்லினிடத்து அக்கினி தோன்றுதலும் அவனது சன்னிதியி லியல்பா யுண்டாவதுபோல் சிவனைவிட்டு நீங்காத அபின்னசத்தியும் அச்சத்தியை விட்டு நீங்காது பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற பின்னசத்தியும் அச்சிவனது ஞானத்தினாலே அறிஞரது துவிதபுத்தி மறைதலும் அவரிடத்து அருள் தோன்றுதலும் இவனது சன்னிதியி லியல்பாயுண்டாமென்பதும், சீவனுமீசுவரனும் பின்னசத்தியி லிருத்தலினாலும் அப்பின்னசத்தி பொய்யாய்த் தோன்றுதலினாலும் அபின்னசத்தி சிவனது பிரகாசமாதலினாலும் இச்சிவனாகிய சத்திமானைவிட அச்சத்திகள் வேறல்லாமையாலும் பொருளொன்றென்பதும், கண்டுகொள்க. சூரியனைக் கண்டபேர்க்குப் பூதவிருள் நீங்குதல்போற் சிவனை யெக்காலமும் வணங்குவோர்க்கு அஞ்ஞானம் நீங்குமாதலின் நமதிருள்போயொழிய நாடொறு மிறைஞ்சிடுவாமென்றார். (க)

துன்னியா ணவப்பாம் பெமதறி வெனுமோர் சுடர்கெழு
பூரண மதியை, முன்னமே தீண்டிற் றொளிவெளிப் படலான்
மோசன காலமெய் தியதாற், றன்னிடத் தீசன் முதற்புவி முடி

வென் டருநுரை யாதிவந் தொடுங்கப், பின்னைய பினையாந்
திரைகள்வீ சிடுமோர் பிரமவே லையிலினிப் படிவாம்.

எ—து. ஆணவமாகிய பாம்பு செறிந்து எமது அறிவாகிய ஒப்பற்ற ஞானப்பிரகாசம் பொருந்திய பரிபூரணசந்திரனை அநாதியே மறைத்தது. இப்போது ஞானப்பிரகாசம் விளங்குதலின் விடுதலைக்காலம் வந்து பொருந்தியதாகையால் தனதிடத்து நாததத்துவமுதலும் பிருதிவிதத்துவமீறுமாக வெண்ணப்பட்ட நுரைதிவலை குமிழிகள் தோன்றி ஒடுங்கும்படி பின்னசத்தி அபின்னசத்திகளாகிய விரண்டலைகளை வீசாநின்ற ஒப்பற்ற பிரமசாகரத்திலே இனி மூழ்குவாம். எ—று.

உயிரினது இச்சா ஞானக்கிரியையாகிய சந்திரனை அநாதியிலே மறைத்த ஆணவமாகிய பாம்பு இப்போது விடுதலையாக ஞானப்பிரகாசம் விளங்குதலின் இனிப் பிரமத்தை அடையலாமென்பது துணிந்து பிரமவேலையிலினிப் படிவாமென்றார். பின்னசத்தியால் அனேகமாகக் காண்குதல்—அபின்னசத்தியால் ஏகமாகக் காண்குதல். இங்ஙனம் ஏகமாகக் காண்குதலும் ஓரசைவாகலின் இச்சத்தியையும் அலையாகக் கூறினாரென்க. நுரைதிவலை குமிழிகளென்றது தத்துவங்களையும், நானாவாகிய தேகங்களையும், அண்டங்களையும் எனக்கொள்க. (உ)

அருளிறை வணக்கம்.

எப்பொருள் களுமா யொப்புயர் வின்றி யிருந்ததன் னுரு
விறை குறையா, தப்படி யிருக்க வாலியா நீரி னருளிறை யாயெ
மக் கேம, வைப்பென வன்னை யெனப்பிதா வெனக்கண் மணி
யெனத் தவப்பய னெனவுட், செப்புயி ரெனவந் தாண்ட காள
த்தி தேசிகன் றிருவடி பணிவாம்.

எ—து. எவ்வேறுவகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் தானாய்ச் சமானாதிகமின்றி யிருந்த தனது சொரூபத்திலே சிறிது மாத்திரமாயினும் குறைவுபடாமல் இருந்தபடியே யிருக்க, நீர் ஆலாங்

கட்டியாய்த் தடித்ததுபோற் பூரணமாகிய தான் தடித்துக் கிருபா மூர்த்தியாகி எம்போல்வார்க்கு இன்பம் பொருந்திய நிக்ஷேபம் போலவும், தாய்போலவும், தந்தைபோலவும், கண்ணின் மணி போலவும், தபோபலம்போலவும், உடலுக்குள் உயிர்போலவும், வந்து ஆட்கொண்டருளிய காளத்தி தேவனென்னு நாமதேய த்தையுடைய ஆசாரியனது அழகிய பாதங்களை வணங்குவாம். எ-று.

நிக்ஷேபத்தை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதல்போல் ஆசாரியனை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதலின் வைப் பென்றும், தாய் அமுதூட்டி உடம்பை வளர்த்தல்போல் உபதேச மொழிகளை அனுக்கிரகித்து அறிவை வளர்த்தலின் அன்னையென் றும், தந்தை தவிர்காரியத்திற் செல்லுதலைத் தடுத்துச் செய்காரி யத்திற் செலுத்துதல்போல் அசாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்தின் வழி செல்லாது தடுத்துச் சாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்தின் வழி செலுத்து தலிற் பிதாவென்றும், கண்மணியானது நன்று இது தீது இது என்று அறிவித்தல்போற் பந்தந் துன்பமென்றும், மோக்ஷம் இன்பமென்றும் அறிவித்தலிற் கண்மணி யென்றும், தவப்பயன் எங்கேயிருந்தாலும் அங்கேவந்து உதவி யின்பத்தைக் கொடுத்தல் போல் எங்கேயிருந்தாலும் தமது பூரண சொரூபத்தை விளக்கி யின்பத்தைக் கொடுத்தலின் தவப்பயனென்றும், உடலுக்கு ளுயிர் அந்த வுடலை அபிமானித்து அதன்கண் வருந் துன்பத்தைத் துடைத்தல்போல் உயிருக்குயிராயிருந்து அவ்வுயிருக்குத் துன்பந் தருகிற மும்மலங்களைத் துடைத்தலின் உடலுட் செப்புயிரென் றும், கூறினாரெனக் கொள்க. (ரு)

அருந்திய காலத் தற்பமாப் பிற்பே ரௌடத முடலினின் றுடலை, * வருந்தல்செய் பிணியெல் லாமகற் றுதலின் வஞ்சனே னெஞ்சின்மாற் றரிதா, யிருந்தவெப் பற்றும் பிற்றைநாள் களின்

* வருத்தல் தொடைநோக்கி மெலிந்தது.

விட் டேகவன் றேகடைக் கணித்தல், புரிந்தருங் குரவ னருளி ருந்தமை யெப்பொழுது முண்ணி னைந்து வாழ்த்திடுவோம்.

எ-து. ஒரு வியாதிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெரிய மருந்தை உட்கொண்ட காலத்தில் அம்மருந்து முன்னர் வியாதியைச் சிறி தாக நீக்கிப் பின்னர்த் தனது சாரம் உடலிலே நின்றூறி அந்த வுடலை வருத்துதல் செய்கிற வியாதிகளையெல்லாம் ஒருங்கே நீக் குதல்போல், வஞ்சகனாகிய வெனது மனத்தின்கண் நீங்குதற்கு அரிதாயிருந்துள்ள எவ்வகைப்பட்ட பற்றுக்களும் பின்பு சிலநாள் களிலேவிட்டு நீங்கத் திருவடியை அடைந்தவன்றே கிருபாநோக் கஞ் செய்த நமது ஆசாரியனது கிருபை யிருந்ததன்மையை எக் காலத்தும் மனத்தினாலே நினைத்து வாக்கினாலே தோத்திரம் பண்ணுவாம். எ-று.

வைத்தியன் கொடுத்த மருந்தை ஒருவன் உட்கொண்ட காலத்தில் அம்மருந்து முன்பு சிறிது வியாதியைப்போக்கி அவன் சொன்ன பத்தியபாகப்படியே நிற்க அஃது உடலிலேநின்று ஊறிப் பின்பு மற்றை வியாதிகளை யெல்லாம் ஒருங்கே நீக்குதல் போல், ஆசாரியர் கிருபாநோக்கம் வைத்த காலத்தில் அக்கிருபா நோக்கம் முன்பு சில பற்றுக்களைநீக்கி அவர் அருளிச்செய்த நன் மார்க்கத்தின்படியே நிற்க அக்கிருபை மனத்தின்கண் மாறாது நின்று மற்றைப்பற்றுக்களையும் போக்கிற்றென்பது கண்டுகொள்க.

வேதாகமச் சிறப்பு.

அரையன்வா யுரைகள் வரைதரு முடங்க லதுவரக் காணின் மற் றவனு, டரையின்வாழ் பவருண் ணடுங்கியோர்ந் ததன்வாய்ச் சாற்றிய முறைசெய்வா ரென்றூற், கரையில்பே ரின்பந் தரவெமக் கிறைசொல் கட்டுரை யென்னின்வே றென்னை, யுரையுள வேதா கமமவ னெனக்கண் டுரைத்தவா புரிகுவ தல்லால்.

எ-து. இராசாவினது வாய்மொழிகள் எழுதப்பட்ட திருமுக மானது வரக்கண்டபோது அந்த இராசாவினால் ஆளப்பட்ட பூமி

யின்கண் வாழாநின்றோர் மனநடுக்குற்று அந்தத் திருமுக வாசகத்தை யெல்லாம் விசாரித்து அதன்கண் சொன்னபிரகாரமே செய்து முடிப்பாரானால் மட்டில்லாத பேரானந்தத்தைத் தருதற் பொருட்டு எமக்கு இறைவனாற் கூறப்பட்ட உறுதிமொழிகளானால் வேறேயும் வார்த்தைகள் என்னையுள்ளன; வேதாகமங்களை அவ்விறைவனெனவே கண்டு அவற்றின்கண்ணே சொல்லப்பட்ட முறையே செய்து முடிப்பதல்லாமல். எ—று.

இராசாவினது திருமுகத்திற் சொன்னபடியே செய்தோர்க்கு இன்பமும் அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்க்குத் துன்பமும் இம்மைக்கண் வருதல்போல் இறைவனது வேதாகமங்களிலே சொன்னபடியே செய்தோர்க்கு வீட்டின்பமும் அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்க்குப் பிறவித்துன்பமும் மறுமைக்கண் வருமென்பது கண்டுகொள்க. இராசாவைக் காணாதவிடத்தும் அவன் வாய்மொழிவரைந்த திருமுகத்தை அவனெனக் காண்குதல்போல் இறைவனைக் காணாதவிடத்தும் அவன் வாய்மொழிகளாகிய வேதாகமங்களை அவ்விறைவனெனக் காணல்வேண்டுமென்று வேதாகமமவனெனக் கண்டெடென்றார். (௫)

முதனூல்.

கற்பழ மாகப் புரிதலிற் பெரிதென் கருத்தினைத் திருத்திவந் தாண்ட, சிற்பர னருளாற் சொற்பொரு ளறியாதேனும் வேதாகம வழியீண், டுற்பவ மாதித் துயரைமுற் றவத்தா னுணர்ந்தவர் துறவெனும் வாளா, விற்பொருந் துத * லை முதலவா வறுத்தோ ரின்பவீ டுறல்சொலற் கியைந்தேன்.

எ—து. கல்லைக் கனியாகச் செய்ததுபோல் மிகவும் எனது மனத்தினைச் செப்பஞ்செய்து வலியவந்து ஆட்கொண்டருளிய ஞானாசாரியனது கிருபையினாலே சொல்லியல்பு பொருளியல்புகளை அறியாத யானும் வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்

* ஐ — சாரியை.

தின்படியே இந்நூலின்கண் உற்பத்தி திதி லயங்களினால் வருந் துன்பங்களை முற்பிறவிகளிலே செய்யப்பட்ட நிட்காமிய தவத்தினாலே இப்பிறவியிலே அறிந்தோர்கள் துறவாகிய வாளினாலே இல்வாழ்க்கையைப் பொருந்துதல் முதலிய அவாக்களைச் சேதித்து ஒப்பற்ற ஆனந்தமோக்ஷத்தை அடைதலைச் சொல்லுதற்குச் சம்மதித்தேன். எ—று.

சொற்பொருளிலக்கணந் தெரியாதிருந்தாலும் குருவினது கிருபையினாலே எல்லாம் விளங்குமாகலிற் சிற்பரனருளாலென்றும், இந்நூலைக் கற்பித்துச் சொல்லாமல் வேதாகமத்திற்சொன்ன மார்க்கத்தின்படியே சொல்லுகையினால் வேதாகம வழியென்றும், முற்சனனங்களிலே தவம் புரிந்தவர்க்கல்லது பிறவி துன்பமென்று தோன்றாது ஆகையால் உற்பவமாதித் துயரை முற்றவத்தானுணர்ந்தவரென்றும், முன் பெரியோர்கள் வீடடைந்த மார்க்கத்தின்படியே இனிமேல் அடைவாரும் செல்லவேண்டுதலின் அவரது நடையை இவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டி முற்றவத்தா லுணர்ந்தவ ரின்பவீடுறல் சொலற்கியைந்தேனென்றும் கூறினார். (௬)

அவையடக்கம்.

துணையில்பே ராசைக் கடலுளோர் கரையாந் துறவுவந் துறவுவந் ததற்கோர், புணையெனப் பெரியோர் வகுத்தநூல் களின்முற் போதமி லேனுமீ துரைத்த, லுணையமெய் வருந்த வயனெடு மாலன் றுயர்ந்துதாழ்ந் தோடியுங் காணா, விணையிலி நடித்தல் செயமருங் கலகை யினமசைந் திடுதலி னன்றே.

எ—து. உவமை சொல்லக்கூடாத பெரிய ஆசையாகிய கடலின்கண் ஆழ்ந்துளோர்க்கு அதற்குக் கரையாகிய துறவுவந்து பொருந்தும்படி விருப்பமுற்று அக்கடலை நீந்துதற்கு ஒரு தெப்பமாகப் பெரியோர்கள் வகுத்துச் சொல்லிய நூல்களின் முன்னர் அறிவிலாத யானும் இந்நூலைச் சொல்லுதல் உள்ளம் நைய உடலம் வருந்த நான்முகனும், திருமாலும், அக்காலத்தில் அன்னரூப

மாய் ஆகாசத்திலே பறந்து உயர்ந்தோடியும், பன்றிருபமாய்ப் பூமி
யைக் கீண்டு தாழ்ந்தோடியும், காணாத ஒப்பற்ற சிவன் நடனம்
பண்ணுதல்செய்ய அவனது பக்கங்களில் நின்று பேய்க்கணங்கள்
கூத்தாடுதல்போலும். எ—று.

ஆசையாகிய கடற்குக் கரை துறவென்பதும், அக்கடலை நீந்தி
இக்கரையில் ஏறுதற்குத் தெப்பம் பெரியோர் வாக்கியமென்பதுங்
காண்க. பேய்க்கணங்கள் கூத்தாடுதல் சிவன் அனுஞ்ஞைகொண்
டாகையாலும் அவனுக்குத் திருவுளப் பாங்காகையாலும் மாறுபா
டாகாமைபோல், இந்நூல் சொல்லியது பெரியோர் அனுஞ்ஞை
கொண்டாகையாலும் அவர்க்குத் திருவுளப் பாங்காகையாலும்
இது மாறுபாடாகாதெனக் கொள்க. அன்று எ இரண்டும் அசை
நிலைகள். (எ)

கயல்விழி மனைவி யனைமுத லியவாங் கட்டது தனையென
தெனவு, மியல்பதா மசுத்த மாதியா ருடற்கட் டிதனையா னென
வும்வைத் தெனுமோர், மயலதா மிருளைத் துறவெனு மொளியான்
மாற்றிநெஞ் சகத்தினை விளக்கஞ், செயலினிந் நூற்குப் பெயர்வயி
ராக தீபமென் றுரைத்திடப் படுமால்.

எ—து. பெண்டிர் தாய் முதலிய போகபந்தத்தினை என்ன
தெனவும், அசுத்த துக்காநித்தியங்களே சகசமாயுள்ள தேகபந்தத்
தினை யானெனவும், மனத்தின்கண் வைத்துக் கருதும் ஒப்பற்ற
மயக்கமாகிய விருளைத் துறவாகிய ஒளியினாலே நீக்கி மனமாகிய
வீட்டினை விளக்கஞ்செய்தலினால் இந்தச் சாத்திரத்துக்குப் பெயர்
வைராக்கியதீபமென்று சொல்லப்படும். எ—று.

போகதேகங்களாகிய இருவகைப் பற்றையும் என்னது யான்
என்று கருதவைக்கும் மயக்கமாகிய விருளைத் துறவாகிய ஒளியி
னாலே மாற்றி மனமாகிய வீட்டினை விளக்கஞ்செய்தலின், இந்நூற்
குக் காரணப்பெயராக வைராக்கியதீபமென்று சொல்லப்பட்ட
தெனக்கொள்க. (அ)

நூலாசிரியர் பெயர்.

உருட்கறங் கூசன் மனமொடுங் கிடவென் னுணர்வுநேத் திரக்
கியா னெனதா, மிருட்கெடுத் தெலாமாம் பொருட்டிகழ்த் திடுமோ
ரெழில்வயி ராகதீபத்தை, மருட்கொடும் பாசக் குழிக்கண்யாம்
வீழா வகையரு ளினன்மறை முடிவின், றெருட்கமை வீர சைவ
னெஞ் சாந்த லிங்கதே சிகன்றெருட் சுடரே.

எ—து. தேருருளும் காற்றாடியும் ஊசலும்போல் உழல்கின்ற
மனது ஒடுங்கும்படி எனது உணர்வாகிய கண்ணுக்கு யானென்னும்
அகங்காரமும், எனதென்னு மமகாரமும் ஆகிய மயக்க விருளைக்
கெடுத்துச் சக சீவ பர மூன்றுந் தானாய் விளங்காநின்ற பரமசிவ
மாகிய பொருளை விளக்காநின்ற ஒப்பற்ற வைராக்கியதீபத்தை
யாங்கள் மருட்சியினாலே கொடிய பாசமாகிய குழியினுள்ளே வீழா
மல் உய்யும்படிக்குத் தந்தருளினான், வேதமுடிவாகிய தத்துவ
ஞானத்துக்கு அமைந்த வீரசைவ மாகேசுவரனாகிய எம்முடைய
சாந்தலிங்கதேசிகனென்னு ஞானசூரியன். எ—று.

வயிராகதீபமென்னு நூற்பெயர்க்கியைய உணர்வை நேத்திர
மாகவும், அகங்கார மமகார மயக்கத்தை இருளாகவும், பாசத்தைக்
குழியாகவும், பரமசிவத்தைப் பொருளாகவும், நூலாசிரியரை
ஞானசூரியனாகவுஞ் சொல்லலாயிற்று. சூரியன் தனதொளியைத்
தீபத்தினிடத்திலேவைத்து விளக்கஞ் செய்கின்றானென்பது நூல்
வழக்க மாதலால், இந்த ஞானசூரியன் வைராகதீபத்தைத் தந்தா
னென்றற்குப் பொருத்தமுடைமை யறிக. நேத்திரத்துக் கெனற்
பாலது நேத்திரக்கென விகாரமாயிற்று. (க)

பாயிரமுற்றிற்று.

நூல்.

தோன்றிவின் றழியப் படுங்கொடும் பிறப்பிற் றுன்பமே யன்றி
யெட் டுணையு, மூன்றிநெஞ் சகத்தோர்ந் திடிற்பிறி திலையா லுண்டு
போற் றிரித்துயிர்க் கெல்லாந், தான்றிகழ்த் திடுமோர் வகற்றிரு
ளிருளுந் தவிர்ந்துமற் றதுமுள படியே, யான்றவீ டுறமுற் பவந்த
வம் புரிந்தோ ரகத்தினுட் டெரிதரு மன்றே.

எ-து. உற்பத்தி திதி லயங்களை உடைய கொடிய பிறப்பின் கண்ணே துன்பமே யல்லாமல் எள்ளினளவாயினும் மனத்தின் கண் அறிவை யூன்றி விசாரணை பண்ணுமிடத்துச் சுகமே இல்லை. அங்ஙனம் சுகமில்லாதிருந்தும் உண்டுபோல் மாறுபடுத்தி உயிர்களுக்கெல்லாம் விளக்கும்—விசாரணையை மாற்றுகின்ற அஞ்ஞான விருள். அந்த விருளும் நீங்கி அப்பிறப்புத் துன்பமென்பதும் உள்ள முறையே மாட்சிமைப்பட்ட மோக்ஷத்தை அடைதற்கு முற்சனனங்களிலே தவம்பண்ணின பெரியோர்களது மனத்தின்கண்ணே தோன்றும். எ-று.

அஞ்ஞானவிருள் நீங்கினோர்க்குப் பிறப்புத் துன்பமாகத் தோன்றுதலின் அவ்விருளுடையோர்க்கு அத்துன்பத்தை இன்பமாக மாறுபடுத்தி விளக்குகின்றதெனக் கொள்க. (க0)

உடலிதுற் பவத்தோ ரைம்பெருந் துயர்மாய்ந் துறுகணத்
துயரினெண் மடங்கா, லிடையுள திதிக்கட் டுயரமூப் பறிவோங்
கிளமையிற் பிணியுறு விடத்தும், விடலரும் பசிநோய் காமநோய்
தணிப்பான் மிகுபொரு டேடுதே றுயரீண், டடையினு மதனைக்
காக்குத றுயர்வேந் தாயினு மிகுநராற் றுயரே.

எ-து. இந்த உடலானது மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் உற்பவியாநின்ற காலத்தில் ஐந்து பெரிய துன்பங்கள். அது லயமாகின்ற காலத்தில் அவ்வுற்பத்தித் துன்பத்துக்கு எட்டுப்பங்கதிகம். அவ்வுற்பத்தி காலத்தும் லயகாலத்தும் துன்பமானால் அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள திதி காலத்திலேதான் இன்பமில்லையோ

வெனின் அக்காலத்தும் நரை திரை மூப்புக்களினாற் றுன்பம். அம்மூப்பின்றிய பாலப்பருவத்தின்கண் இன்பமில்லையோவெனின் அப்பருவத்திலும் அறியாமையினாற் றுன்பம். அறிவுதயமாகிய குமாரப் பருவத்திற்றான் இன்பமில்லையோவெனின் அப்பருவத்தின்கண்ணும் வாத பித்த சிலேஷ்மங்களின் நானா வியாதிகளினாற் றுன்பம். அவ்வியாதி யின்றிய விடத்துத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் விட்டு நீங்காது மாறிமாறி வருகின்ற பசிவியாதி காமவியாதிகளினாற் றுன்பம். அவ்வியாதிகள் வருந்தோறும் அருந்தல் பொருந்தலாகிய மருந்தினைப் புசித்துத் தணித்துக் கொண்டாற்றான் இன்பமில்லையோவெனின் அம்மருந்தினால் அவ்வியாதியைத் தணித்தற்பொருட்டு அதற்கு எதுவாகிய மிகுந்த திரவியந் தேடுதலினாற்றுன்பம். அத்திரவியம்வந்து பொருந்திய காலத்துத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் அதனை இராச சோராக்கினிகளினாற் சேதம் வாராதபடி பாதுகாத்தலினாற் றுன்பம். அதனைப் பாதுகாக்கவல்லமையுடைய இராசாவுக்குத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் அவனுக்கு மேலாகிய மகாராசாவினாற் றுன்பமாம். எ-று.

உற்பவத்தில் ஐம்பெருந்துய ரென்றது — கருப்பாசயப்பை உறுத்தலினாலும், அதிற் சலம் பூரித்தலினாலும், உதராக்கினி சுடுதலினாலும், பிரசூதவாயு முரித்துத் தள்ளுதலினாலும், யோனித்துவார நெருக்கத்தினாலும் மலையிருத்திக் கொண்டது போலவும், கடலின்கண் வீழ்த்தி மிதித்தல் போலவும், இருப்புக் கடத்திலடைத்து நெருப்பாற் சுடுதல் போலவும், மலைமேல் நின்றானைத் தலைகீழாகத் தள்ளுதல்போலவும், ஆலையிலிட்ட கரும்பு நெருக்குண்டல்போலவும், வருந்துன்பங்களை. லயகாலத்தின்கண் வருந்துன்பங்களைக் கடவுளே அறியவல்லவனாகையால் உவமை கூறப்படாமையின், அத்துன்பத்தில் எண்மடங்கென்று ஓரளவைகூறினார். அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள திதி காலத்தின்கண்வரும் பால குமாரவிருத்தமாகிய மூவகையிடத்தும் அறியாமையினாலும் வியாதி

களினுலும் பசிநோய் காமநோய்களினுலும் அந்நோய் தணித்தற்கு ஏதுவாகத் திரவியந் தேடுதலினுலும் அதனைப் பாதுகாத்தலினுலும், நரை திரை மூப்புக்களினுலும் துன்பங்கள் உளவாகையால் உற்பத்தி திதி லயமென்று கூறிய காலத்திரயங்களிலும் துன்பமேயன்றி இன்பமில்லை யென்பது கண்டுகொள்க. கருப்பாசய முதல் யோனித்துவார மீருகிய வைந்தும் பஞ்சபூத காரியமாதலின் அவ்வைந்தினுலும் வருந்துன்பங்களென்றுமாம். அறிவோங்கிளமையெனவே அறிவின்றிய பாலப்பருவம் வருவிக்கப்பட்டது. பசிவியாதி காமவியாதிகள் மற்றை வியாதிகள்போல் மருந்துண்டால் ஒருங்கே நீங்காது குன்மவியாதிக்கு உவர்மண்ணீர் குடித்தால் அப்போது அடங்கிநின்று மீண்டுந் தோன்றுதல்போல் அருந்தல் பொருந்தலாகிய மருந்தினைப்புசித்தால் அப்போது அடங்கிநின்று மீண்டும்தோன்றுதலால் விடலருமென்றும், பசியும் காமமும் உதரவெரிவும்குய்யத்தினவும் ஆகலின் நோயென்றும்கூறினர்.

உற்பவத் தைம்பெருந் துயரென்றதற்குதாரணம்: சிவதருமோத்தரம். "என்றென் றெண்ணி யிருக்குமுயி ரிடர்ப்பட் டழியுமெழில்வரைக்கீ—ழொன்று மொருவன் றனைப்போலக் கருப்பாசயப்பை யுறுத்துதலான்—மன்றவுததி மறிந்தாழ்வான் வருத்தமென்ன வருந்தியிடு—நின்றகருப்பா சயவுதக வெள்ளங் கொள்ள நிறையழிந்தே. எ-ம். அங்கியதனிற் றங்கியிடு மயோமயத்த கும்பத்திற்—றங்குமொருவன் றபனம்போற் றபனமெய்துந் தாயுதரத்—தங்கிசுடவே யழலனைய சூசியதனு லாகத்தைப்—பங்கித்திடவே படிமிடரி னிருநாற்குணிதம் பட்டழுங்கும். எ-ம். கருப்பாசயமே கட்டமதா மதனினதிகங் கடுங்காலு—முரிக்கமிகவு மோகமுற முன்னையுணர்வு மங்கிலையே—மரிக்கவாலைக் கரும்பெனவே யோனிவழியின் வலிதொலைய—நெருக்கப்பட்டு நிலைமிசையே தோன்றுமுயிரு னிலையுடனே." எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. மாய்ந்துறு கணத்துயரி னெண்மடங்கென்ற

தற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு. "பரணமாகிய பெண்டிருஞ் சுற்றமும் பண்டுதங் கையிற்றந்த—விரணமானவை கொண்டிட விவரைவிட் டியம்பிடா திவணேகு—மரணவேதனை யாவராலறியலா மயங்கியைம் புலனந்தக்—கரணம் யாவையுங் கலங்கிட வருந்துயர் கடவுளே யறிகிற்பான்." எ-ம். சிவதருமோத்தரம். "தனத்தினை மனைதனைத் தானியந்தனை—நினைத்தினி யெவரனு பவிப்பர் நீங்குரா—ளெனக்கிவை யன்னிய மாகு மேயெனு—மனத்துயர் மலியவே மாயுமாவியே." எ-ம். மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம். "வந்திமேரணத் துன்ப மறித்துரை செய்யப் போமோ—வுந்திமேலை யும்பித்து முணர்வொடு பொறி கலங்கி—நந்திடா விருளே மூடி நாவுலர்ந் தலமந் தென்னே—யிந்தமா விறப்பிற் றுன்பம் பவத்துன்பத் தெண்ம டங்கே." எ-ம். திருக்கடைக்காப்பு. "புலனைந்தும் பொறி கலங்கி நெறிமயங்கி யறிவழிந்திட்டைம் மேலுந்தி—யலமந்த போதாக[illegible]ஞ்சேலென் றருள்செய்வா னமருங்கோயில்—வலம்வந்த மடவார்க ணடமாட முழவதிர மழையென் றஞ்சிச்—சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி முகில்பார்க்குந் திருவையாறே." எ-ம். திதிக்கட் டுயரமென்றதற்குதாரணம்: மெய்ஞ்ஞான விளக்கம். "நலமிலா மூப்புத்துன்ப நடைதளர்ந் துரைதழுத்துச்—சலமதே மிகவுந் தோன்றித் தண்கெண் ணுகிச் சித்தக்—கலனமே பிறந்துகண்டார் கார்ச்சித்தங் குமிழும் வண்ண—மலைவெலாஞ் செய்யு மூப்பின் வருந்துய ரந்தோபாராய். எ-ம். பிணியினுல் வலியுங் கேடாம் பிணியினு லழகும்போகுந்—துணிவெலாம் பிணியாற் குன்றுந் தொலைவில்வே தனையைச் செய்யுந்—தணிவிலா துள்ளே நின்று சாலவு மொறுக்கும் பொல்லாப்—பிணியதே யொக்குந் துன்பம் பேசிடிற் பிறிதுமுண்டோ. எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இளமையிற் பிணியற் றெருருகுடை நிழற்கீ ழிருநில முழுவதும் புரக்கும், வளமைபெற் றுடைய மகற்குமெப் பொழுது வருங் கொல்கூற் றெனும்பயத் தானு, முளமிகப் பறைநின் றறையுமேற்

புவிமீ துடையரோ மற்றைய ரின்பங்—களிமிகுத் திருப்பர் தெளி
விலா மையின்மேற் காரியங் கருதுறு நரரே.

எ—து. அறிவு உதயமாகிய குமாரப்பருவத்தின்கண் வியாதியின்றித் திடகாத்திரனாய்த் தனது ஒருவெண்கொற்றக் குடைநிழற்கண்ணே பெருமைபொருந்திய இராச்சியபாரத்தையெல்லாம் காக்கின்றசெல்வத்தினை அடைந்ததனால் மனுஷானந்தத்தினை உடைய மகாராஜாவுக்குத்தான் இன்பமில்லையோ வெனின் அவனுக்கும் எந்தக் கணப்போதிலே யமன்வந்து தேகநாசம் பண்ணுவனோவென்னும் பயத்தினாலும் சனங்கள் செய்த பாவம் இராசாவை வந்துசாரும் அப்பாவ மிகுதியால் மறுமைக்கண் நிரயத்துன்பம் வருமென்று மேல்வருங் காரிய விசாரணையினால் வரும் பயத்தினாலும் மிகவும் உள்ளந் திடுக்குத் திடுக்கென்று மாறாது நின்று பறையறையுமானால் அவனொழிந்த மற்றையர் பூமியின்கண் இன்பமுமுளரோ இலர். அற்ப செல்வத்தினை யுடையோரும் மனக்களிப்பு மிகுந்திருப்பராகலின் மகா செல்வத்தினையுடைய அந்த ராஜாவுக்கு அப்பயங்களும் அவற்றால் வருந்துன்பங்களும் இல்லை மகா போகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு மனக்களிப்பு மிகுத்திருப்பனென்று நீ சொல்வாயானால், விவேகம் இன்மையால் மேல்வருங் காரியவிசாரணை பண்ணாத மானுடர்க்கு மனக்களிப்பல்லது விவேகமும் விசாரணையு முடையோர்க்குத் துன்பமேயன்றி இன்பம் இன்றென்று அறிவாயாக. எ—று.

கூற்றெனும் பயத்தானுமென்ற வும்மையால் விசாரணையினால் வரும்பயம் வருவிக்கப்பட்டது. உள்ளம் பறையறைதல் மிகுந்த பயமெனக் கொள்க. யாவர்க்காயினும் விவேக முள்ளபொழுது தேகபோகந் துன்பமாய்த் தோன்றுமென்பதும், அஃது இல்லாதபோது அவை யின்பமாய்த் தோன்றுமென்பதுங் கண்டுகொள்க.

உளமிகப்பறைநின் றறையுமென்றதற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு. "பிறந்தவ ரிறத்தல் பிழையாதென வறிந்தா—ருறுந்துயரொழிந்தினிய வுண்ண நினைவாரோ—மறந்து விடயத்து மயலுற்றிடுதல் வான்மீ—திறந்த வரையுச்சி விழுவோனிடை கொளின்பம்." எ—ம். திருவள்ளுவநாயனார். "நன்றறிவாரிற் கயவர் திருவுடையர்—நெஞ்சத் தவல மிலர்." எ—ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (கஉ)

இம்மானுடப் பிறப்பின்கண் இன்பமில்லையானால் இப்பிறப்பிற்கு மேலாய தேவப்பிறப்பிற்றான் இன்பமில்லையோவென்றசீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறப்பிறப் புடைய ராயிடை யினும்பல் பிணிபயந் தனிவில்
காமாதி, யுறப்படு தலின்வா னவர்க்குமற் றென்னை யுள்சுகந்
தேவின்மா னுடத்திற், சிறப்பிவை யென்றாற் குறுக்கியோ னிக
ளின் றீமையும் கொடியர்வீழ் நிரயத், தறப்பெருந் துயரு முரை
ப்பதென் பிறப்பூ டாதலாற் றீதலா திலையே.

எ—து. இந்த மானுடர்போல் உற்பத்தி லயங்களை உடையோராய் அவற்றுக்கு இடையாகிய திதிக்கண்ணும் பல வியாதிகளையும் கர்த்திரு சத்துருக்களினாற் பயங்களையும் அடங்காத காமக்குரோதாதிகளையும் அடையப்படுதலின் தேவர்களுக்கும் இன்பமென்னையுள ஊர்த்தயோனிகளாகிய தேவகதி மானுடகதிக்கண் வருஞ் சிறப்பு இவைகளானால் குறுக்கி யோனிகளாகிய மிருககதியினது துன்பங்களையும் மகாபாவிகள் வீழலுற்ற நரககதியினது மிகுந்த பெரிய துன்பங்களையும் சொல்வதென்னை! ஆகையால் பிறப்பின்கண் துன்பமேயல்லது இல்லை. எ—று.

நாற்கதியுள்ளும் அதிகமாயுள்ள தேவகதிக்கண்ணும் இங்ஙனந் துன்பமே வருமாகலின் வீடொன்றுமே இன்பமென்பதுங் கண்டுகொள்க. குறுக்கியோனி யென்றமையால் ஊர்த்தயோனி வருவிக்கப்பட்டது. எல்லாத் துன்பங்களினு நிரயத்துன்பம் அதிகமாதலின் அறப்பெருந்துயரென்றார்.

வானவர்க்கு மற்றென்னையுள சுகமென்றதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு. "தீயவசுரர் பகையுண்டு செற்றமார்வ மிகவுண்டு—நோயுண்டனங்க ளுருண்டு நோய்கட்கெல்லாந் தாயான—காயமுண்டு கைதொழவேண் டுருமுண்டு கற்பத்தே—மாயுந்தன்மையுண்டானல் வானோர்க்கென்னை வளனுண்டே. எ—ம். குருடன் புகரா மார்த்தாண்டன் குட்டரோகி யாமெஞ்ஞு—புருடன் றலைநோய் புரந்தரற்குப் புயத்தில்வாதந் தக்கற்குச்—சுரநோயுண்டு கயரோகஞ் சோமனுக்கு நீரிழிவு—வருணற்கிவ்வா றமரர்க்கு நோயுண்டுண்டே மருத்துவரும்." எ—ம். மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. (கஙு)

அரிதுபெற் றிடினும் பெற்றதின் விருப்ப மறப்பெரு தனவிரும் புயிர்க, டெரியகிற் கிலமீ தெனைமுன மடையாச் செல்வமாய்ச் சொல்பவித் திரமா, யுரியசிற் சுகமாய் நித்தமா யொருவீடுளதெனக் கேட்டுமெற் றதனிற், பிரியமற் றினமு முனமுறும் பொல்லாப் பிறவியே பெறவிரும் புதலே.

எ—து. யாவர்க்குங் கிடைத்தற்கரிய பொருளைப் பெற்றகாலத்தும் தாம் பெற்ற அப்பொருளை எளிதாகக்கருதி அதன்கண் விருப்பமற்றுப் பெருதனவாகிய பொருள்கள் எளியவாயினும் அவற்றை அரியவாகக்கருதி விரும்பாநின்ற உயிர்கள்; இது என்னையோ யாமறிகிலேம்? தாம் முன்னர் அடையாத செல்வமாகச் சொல்லப்பட்ட நின்மலமாய்த் தமக்கு உரிய ஞானனந்தமாய் அழியாததாய் ஒப்பற்ற மோக்ஷம் உண்டென்று கேட்டிருந்தும் அதன்கண் விருப்பமற்று முன்னர்த் தாம் அடைந்ததாய் அசுத்தமாய்த் துக்கமாய் அநித்தியமாயுள்ள பொல்லாத பிறவியையே இன்னமும் அடையவிரும்புதல். எ—று.

பெற்றதைச் சிறிதாக்கிப் பெருததின்மேல் இச்சையை விரிப்பது உயிர்களுக்கு இயற்கைக் குணமாயிருக்கவும் தாம் அடைந்த பிறப்பு அசுத்தம் துக்கம் அநித்தியமென்பது கண்டிருந்தும், தாம் அடையாத வீடு சுத்தம் சுகம் நித்தியமென்பது கேட்டிருந்தும், அதனை நீங்கி இதனை அடைய விரும்புதலின்றி அதனையே உயிர்கள் விரும்புதலின், தெரியகிற்கிலமீதெனையென்ருர். வீட்டின்பமுயிர்க்கு அநன்னியமாகலின் உரிய சிற்சுகமென்ருர்.

முனமடையாச் செல்வமாயென்றதற்கு உதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "ஒருபொரு ளெக்காலத்து முளதாகிச் சிறப்புடைத்தா—யிருவினை யின்றிமேலா மின்பத்தை யளிப்பதாகும்—பொருவிலா விதன்மேலன்பு பொருந்திடா தாருமுண்டே—திருவுலாவகன்றகல்விச் சிறந்தசான் ருேர்கடாமே." எ—ம். மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. (கச)

துன்பவெம் பிறப்பி னிழிவையு மழியாச் சுகபர வீட்டுயர் வினையும், பின்பவை தொலைத்தெய் தருங்கரு வியதாப் பெற்றயிப் பிறப்பையு மிதனின், மின்புரை நிலையா மையையுமோர்ந் தனனோர் விவேகியு மெனிற்பினும் விடயத், தன்புருவீடு புகமிகவிரையா தரைக்கணந் தரைக்கணுற் றிடுமே.

எ—து. அநித்தியமாய்த் துக்கமாயுள்ள வெவ்விய பிறப்பினது தாழ்ச்சியினையும், நித்தியமாய் ஆனந்தமாயுள்ள மேலாகிய வீட்டினது உயர்ச்சியினையும், நெடுங்காலத்தின் பின்பு அந்த இழிந்த பிறப்பினை நீக்கி உயர்ந்த வீட்டினை அடைதற்கு அரிய ஏதுவாகப்பெற்ற பெறுதற்கரிய இந்த மானுடப்பிறப்பினையும், அங்ஙனம் பெறுதற்கரிய பிறவியாயினும் மின்போலுந் தோன்றி அழிகின்ற இக்காயத்தினது அறிதற்கரிய அவதியினையும், விசாரணைபண்ணினுன் ஒரு விவேகியுமானுற் பின்னரும் பிறப்பிற்கு ஏதுவாய விஷயசுகத்தின்மேல் அன்புவைத்து வீடு அடைதற்கு ஏதுவாய துறவினை அடைந்து தவநெறிக்கண் அதிசீக்கிரமாய்ச் செல்லாது அரைக்கணப்போதாயினும் உலகவாழ்க்கையைப் பொருந்தி நிற்பனே. எ—று. பின்பவை தொலைத்தெய்த வென்றதைப் பிறப்பை நீக்கி வீடடையவென்று பிரித்துக்கூட்டுகே. (கரு)

வினைப்பிறப் பொருவன் றுயரமென் றுணரின் விடயபோ
கங்கணச் சுதலுந், தனக்குட லனிய முணர்தரின் மரணஞ் சரர்
குறிக் குளநடுங் குதலு, நினைத்திடி னிதன்பேற் றருமைமா தவ
ங்க ணீங்கிநாள் கழித்தலுந் துணிவி, லனித்தமோர்ந் திடினோர்
கணமெதிர்காலத் தவதிகூறிடுதலு மிலையே.

எ—து. இருவினைக்கு ஈடாய்வரும் பிறப்பினை ஒருவன் துன்ப
மென்று அறிந்தானேயானால் அத்துன்பத்துக்கு ஏதுவாய விஷய
போகங்களை இச்சித்தலும் இல்லை. தனக்குக் காயம் வேறென்பது
அறிந்தால் மரணக்குறி கண்டகாலத்தில் காயநீங்குமென்னும்
பயத்தினால் மனநடுங்குதலும் இல்லை. இம்மானுடப்பிறவி பெறு
தற்கு அருமையென்று அறிந்தால் இப்பிறவிக்குப் பயனாகிய
மோக்ஷத்தை அடைதற்கு ஏதுவாய மகத்தாகிய தவங்களைச்
செய்தல் ஒழிந்து வாழ்நாள்களை வீணாளாகப் போக்குதலும் இல்லை.
எந்தக்கணம் இருக்குமோ எந்தக்கணம் போகுமோவென்று தெளி
யக்கூடாத தேக அநித்தியத்துவத்தை அறிந்தால் ஒருகணப்போதா
யினும் இன்னகாலத்தில் இன்னது செய்வோமென்னு மளவுசொல்
லுதலும் இல்லை. எ—று. இல்லையென்னும் வினைக்குறிப்பு மொழி
யைக் கடைநிலைத் தீபகமாக்கி எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிக்கொள்க.

மரணஞ் சார்குறிகள் நடுங்குதலுமில்லை யென்றதற்கு உதா
ரணம்: பெருந்திரட்டு. வில்விளங்கிய விண்ணவர் மிகுத்தவாழ்
நாளு—மல்லரும்பக லென்னுமீர் வாளினா லரிந்து—கொல்லும்
வெங்கொடுங் கூற்றையார் குலைவுறார்குறுகி—னல்விருந்தென வுவந்
தெதிர் கொள்ளுவான் ஞானி.” மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

கருமமொன் றியற்றப் பிறர்கையிற் கருவி கவர்ந்துளோன்
பினுமவர் கொளுமுன், விரைவினெண் ணியசெய் யாதுமற்ற
தையே மிகச்சிறப் பித்துநோக் குதல்போற், புரையில்வீட் டின்ப
மடைகுவா னதற்குப் பொருந்திய வருந்தவம் புரியா, தொருகண
மேனு நிலையிலிவ் வுடல்வைத் தொப்பனை செய்துநோக் குதலே.

எ—து. தனக்கான ஒரு தொழிலைச்செய்து முடிக்க அதனைச்
செய்து முடித்தற்குரிய கருவியை அயலார்கையில் இரவல்வாங்கி
வந்தவன் அக்கருவியைப் பின்னருங் கொடுத்தோர் வாங்கிக்
கொள்ளுமுன்னர்த் தான் கருதிய தொழிலைச் சீக்கிரத்திற்செய்து
முடியாது வைத்து அதனைத் தனதாகப் பாவித்து மிகவுஞ் சிறப்
பித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருத்தல்போலும்; குற்றமற்ற மோக்ஷா
னந்தத்தை அடையும்பொருட்டு அதற்குப்பொருந்திய அரிய தவத்
தினைச் செய்யாமல் ஒரு கணப்போதாயினும் நிலையில்லாத இக்
காயத்தைத் தனதாகப்பாவித்து வைத்துச் செப்பஞ்செய்து பார்த்
துக்கொண்டிருத்தல். எ—று.

தனக்குரிய தொழிலைச் செய்தற்குப் பிறர்கையிற் கருவி
வாங்கினோன்போல், தனக்குரிய தவத்தினைச் செய்தற்குக் கருவி
யாக இக்காயத்தைச் சிவன்கையில் வாங்கிக்கொண்டதெனவறிக.

இல்வாழ்க்கையிலிருந்து தானங்களைக்கொடுத்துப் பிறப்பினை
நீக்கக்கூடாதோவென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார். (கஎ)

பவத்தனிப் பரவைக் குரவையைத் தானப் படுவையைக்
கொடுகடப் பரிதா, லுவப்பொடு தவப்பாதை யினிவர்ந் தன்றி
யுண்மையித் தகவிகந் துலகோ, ரவப்பொழு தகல விருப்பதென்
விருப்போ வகன்றவர்க் கருத்தலா திகளாற், றவத்தினை மறந்தார்
கொல்லெனுஞ் சொல்லைத் தமதுளத் துணர்கலார் போலும்.

எ—து. பிறவியாகிய ஒப்பற்ற விசாலம் பொருந்திய கடலினை
இல்வாழ்க்கையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட தானமாகிய தெப்பத்தி
னாலே கடத்தற்கரிதாம்; விருப்பத்துடனே துறவின்கணின்று
செய்யப்பட்ட தவமாகிய கப்பலின்மேலேறினாலல்லது இது சத்தி
யம். இந்தத் தகைமையை விட்டுநீங்கி இவ்வுலகத்தார் வீணிலே
பொழுதுபோக இருப்பது என்னவிருப்பமோ! துறந்தோர்க்குப்
பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றிற்கு உண்டி மருந்து உறையுள் முத
லியவுதவி அவர் தவத்திற்கு விக்கினம் வாராதபடி பாதுகாத்தற்

பொருட்டுத் தமக்கு உரிய தவத்தினை மறந்தார் கொல்லோ இல்லறத்தாரென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறியசொல்லைத் தமது உள்ளத்தின்கண்ணே விசாரணை பண்ணுதவர்போலும். எ—று.

இல்லறமுற்றும் வழுவாது நடக்கவே குடும்பங் குற்றமாய்த் தோன்றும்; இதனாற் புறத்துறவுவரும்; இத்துறவினால் தவத்தைப் பண்ணவரும்; இத்தவத்தால் உட்டுறவு வரும்; இவ்வுட்டுறவால் மெய்யுணர்வு பிறக்கும்; இம்மெய்யுணர்வால் பிறப்புநீங்கும்; ஆகலின் தானப்படுவையைக் கொடுகெடப்பரிதென்றார். (௧௮)

இல்வாழ்க்கையே "அறனெனப்பட்ட" தென்றுந் துறவினை அஃதும் பிறன்பழிப்ப தில்லாயினன்றென்றுந் திருவள்ளுவநாயனார் இல்வாழ்க்கையை அதிகமாகக் கூறியிருக்க, நீர் அதனை மறுத்துத் துறவினை அதிகமென்றும் இதன்கணின்று வீட்டை அடையவேண்டுமென்றுங் கூறிய தென்னை யென்று கேட்ட சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

ஈதலே யறமு மநித்தமா மனைத்து மிகழ்ந்துகை விடுதலே
வீடு, மாதலாற் றனக் குரியவில் வாழ்க்கை யதனையே யறமெனக்
கூறிக், கோதிலா வீட்டி னிலக்கணமிருத்தல் குறித்துமெய் யுணர்
வையுந் துறவு, டோதினார் வேதந் தனைத்தமி ழுருவத் தொளித்
தெமக் களித்தவள் ளுவரே.

எ—து. யாவர்க்குங் கொடுக்குதலே தருமமும் அநித்தியமாகிய வெல்லாவற்றினையுந் துன்பமென் றிகழ்ந்து கைவிட்டு நீங்குதலே வீடும் ஆகலின் தானங்கொடுத்தற்குரிய இல்வாழ்க்கையையே அறமெனக் கூறித் துறவின்கட் குற்றமற்ற மோக்ஷலக்ஷணம் இருத்தலைநோக்கி மெய்ப்பொருளை யறிதற்கு ஏதுவாய ஞானங்கூறிய மெய்யுணர்வென்னும் அதிகாரத்தையும் துறவதிகாரத்தோடு சேர்த்துக் கூறினார்; வேதார்த்தங்களைத் தமிழ்மொழி ரூபத்திலே மறைத்து எமக்கருளிச்செய்த திருவள்ளுவநாயனார். எ—று.

மொழிகளுள் அருத்தமிருத்தலின் ஒளித்தென்றும், சத்தத்திற்கு உயிர் அருத்தமாகலின் உருவத்தென்றும், கூறினார். வேதமென்பதும் தமிழென்பதும் ஆகுபெயர். வேதந்தனைத் தமிழுருவத் தொளித்தென்றதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவமாலை. "ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது, சீரியதென் றொன்றைச் செப்பரிதா-லாரியம்—வேதமுடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா—ரோது குறட்பா வுடைத்து. எ—ம். செய்யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த—பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே-செய்யா—வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை—யிதற்குரிய ரல்லாதாரில்." எ—ம். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௧௯)

நிறந்தருந் தெய்வப் புலமைவள் ளுவனார் நீத்தவர் பெருமை
நூன் முகப்பாற், சிறந்திட வமைத்தாங் கதுகொடில் வாழ்க்கைச்
சிறுமைதூற் றினரது தெரியார்க், கறந்தவா தியற்றி னவனினுங்
கோடி யதிகமா மெனமன மருது, துறந்துளோ னையும்பட் டணத்
தெம தடிக டொகுத்தகட் டுரைதிகழ்த் திடுமே.

எ—து. அறிஞராற் புகழப்படுகின்ற தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் துறந்தோரது பெருமையைச் சாத்திர முகத்திற்கு அணியாக வைத்து அவரது பெருமையைப் பொருளாகக் கொண்டு, அதன்பின்னர் இல்வாழ்க்கைச் சிறுமையைப் புகழ்ந்ததுபோன்று இகழ்ந்தார். அந்த நுட்பம் தெரியாதார்க்கு முப்பத்திரண்டறமும் வழுவாது செய்யும் இல்வாழ்க்கையுடையோனிலும் கோடிபங்கு அதிகமாமென உட்டுறவு இல்லாத புறத்துறவோனையும் பட்டணத்துப் பிள்ளையாகிய எமது சுவாமிகள் தொகுத்துக் கூறிய உறுதிமொழி தானே விளக்கும். எ—று.

துறந்தோர் பெருமையெனவே துறவாதார்க்குச் சிறுமையென்பதும் அவ்வதிகாரத்தினானுங்காண்க. கட்டுரையாற் சிறுமை பெருமை அறியப்படுதலிற் கட்டுரை திகழ்த்துமென்றார். (௨0)

ஆனால் நீர் கூறிய துறவிலக்கணம் என்னையென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறப்பெனு முவரிச் சுழியதா மெழிலார் பெண்டிராதிய வுயிர் சார்வுஞ், சிறப்புறு புவியா தியபொருட் சார்வுந் தீரநீக் குதறுற வவற்றா, றெப்படு மெவைநீப் பினுமறி வுடையோ ரொருதம தனைபிதா வினையுந், துறப்பரேற் றுறப்போர்க் கருநரகெனநீ சொற்றசொல் சத்தியமாமால்.

எ-து. பிறவியாகிய கடலுக்குச் சுழியாகிய அழகுபொருந்திய பெண்டீர் முதலிய உயிர்ச்சார்வினையும், சிறப்பினையுடைய காணிமுதலிய பொருட்சார்வினையும், ஒருங்கேவிட்டு நீங்குதல் துறவு, ஆனால் நீர் கூறிய இருவகைச்சார்வான அவற்றுட் பொருந்தியிருக்கிற எவற்றினைத் துறந்தாலும் அறிவினையுடையோர் ஒப்பற்ற தமது மாதாவினையும் பிதாவினையும் துறப்பரோ துறந்தால் என்னையோவெனின் துறந்தோர்க்கு அரியநரகமென்று நீ சொன்னாய் நீ சொன்னசொல் உண்மையேயாம். எ-று.

மாதாப்பிதாக்களை நீ இன்னாரென்று அறியாயென்று கூறிமேல் மாதாப்பிதாக்களாவார் இன்னாரென்று கூறுகின்றார். பெண்டீராதியவெனவே மாதாப் பிதாப் புத்திரர் சகோதரர் முதலிய பந்துக்களையும், புவியாதியவெனவே தனம் தானியம் வஸ்திரம் ஆபரணம் மாடு ஆடு அடிமை முதலியவற்றையும் வருவித்துக்கொள்க.

விடையதா ரிறையே தாதைமற் றவன்பான் மின்னெம தன்னையன்னவரைக், கடையரே மறந்து துறந்துதா னன்றோ கடும்பவ விடும்பையுற்றனமிவ், வடைவுணர்ந் திலைபோன் றுடலிதற் கேதுவாய்வரத் தாய்பிதா வெனநெஞ், சுடைவுறு கின்றாய் பவந்தொறிவ் வணமுற் றுளவுயிர்க் களவியா துரையே.

எ-து. இடபத்திலேறி நடத்துகின்ற கடவுளே எமது பிதா அவனது பாகம் பிரியாதிருந்த மின்போல்வாளே எமது மாதா

அந்தப் பிதாவையும் மாதாவையும் கடையராகிய யாம் மறந்து துறந்தல்லவோ அளவில் காலங் கடிய பிறவித்துன்பத்தை அடைந்தனம். இந்தமுறைமையை அறியாய்போன்று உடம்புதோன்றற்கு எதுவாய் வருகின்ற பேர்களை மாதாபிதாக்களென்று மனங் கலங்குறுகின்றாய். சனனந்தோறும் இந்த முறையே மாதாபிதாக்களென்று வந்த சீவர்களுக்கு மட்டு யாது நீ சொல்வாயாக. எ-று.

உயிர்க்கு மாதாவும் பிதாவும் சத்தியும் சிவனுமென்பதும் உயிரும் நித்தியம் அவரும் நித்தியமென்பதும் அவரை மறந்து நீங்கினோர்க்குப் பிறவித்துன்பம் வருமென்பதும், சோணித சுக்கிலங்களினால் தேகம் உண்டாகையால் இவ்வுடம்பிற்கே மாதாபிதாக்கள் இவரென்பதும், இவ்வுடம்பும் அநித்தியம் இதற்கு எதுவாய் வந்தோரும் அநித்தியமென்பதும், இவர் சனனந்தோறும் வேறுவேறாய் மாறிவருதலின் இவரைத்துறந்து தவம்புரிவோர்க்கு நிரயத்துன்ப மில்லையென்பதுங் கண்டுகொள்க.

உடலிதற்கேதுவாய் வரத் தாய் பிதா வென்றதற்கு உதாரணம். "அத்தனொ டன்னைக் கன்பு செய்கின்றாரளவில் பிறப்புற்றவை யவைதோறு—மெத்தனை தாயுந் தந்தையுமுற்றா ரித்தனையன்றோ விவர்களு மிங்கே" மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. ()

உயிர்க்குத் தாய்தந்தை வேறேயிருத்தலின் உடற்குத் தாய்தந்தைகளைத் துறந்தாலும் தன்னை நம்பியிருந்த மனைவி புத்திரரைத் துறக்கலாமோவென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

தனதகத் தகலா திருந்துபே ரின்பந் தருதலான் மனைவியுந் தன்பா, லினிதுதித் தொருதன் வினையொழித் தசையா திருத்திவீட் டமுதருத்துதலா, லுனலருஞ் சுதனு மொருவனுக் கவனா டுதயமா யெழுந்தமெய் யுணர்வே, பினையிஃ தன்றி மனைசுத ரெனயாம் பேணிநாட் கழிப்பதும் பிழையே.

எ-து. தனது மனமாகிய வீட்டின்கண் இறையளவாயினும் விட்டு நீங்காமலிருந்து பேரின்பத்தைத் தருதலினால் பெண்டி

ரும், தனதிடத்தில் இனிதாய்த் தோன்றி ஒப்பற்ற தனது தொழில்களை மாற்றி முத்தியாகிய வீட்டின்கண் அசைவற வைத்து அம்முத்தியின்பமாகிய அமுதினைப் புசிப்பித்தலின் நினைத்தற்கரிய புத்திரனும், ஒரு புருடனுக்கு அவனுள்ளே உதயமாய்த் தோன்றிய மெய்ஞ்ஞானமே. பின்னர் இந்த மெய்ஞ்ஞானத்தை அன்றிப் பெண்டிர் புத்திரரென்று அபிமானித்துக்கொண்டு வீணிலே வாழ்நாள்களைப் போக்குதலும் குற்றமாம். எ-று.

மனைசுதரால்வரும் இன்பம் அநித்தியமும் அற்பமு மாகலானும் மெய்யுணர்வால் வரும் இன்பம் நித்தியமும் பூரணமுமாகலாலும் இதற்கு அஃது ஒப்பன்றாயினும் ஒருபுடை ஒப்பாகக் கூறினாரென்றறிக.

ஆனால் இந்த இளமைப்பருவத்திலே இல்வாழ்க்கையோடிருந்து இம்மையின்பத்தை அநுபவித்து முதிர்ந்த பருவத்தில் துறந்து தவத்தைப்பண்ணி வீட்டின்பத்தை மறுமைக்கண் அடையக்கூடாதோவென்ற சிடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார். (உரு)

வேண்டினுண் டாகத் துறக்கவென் றமையால் விருத்தனுய்க் கருத்தழிந் துருவங், காண்டல்செய் விழிபஞ் சடைந்துடனடுக்குங் காலம்வந் தடைவதன் முன்னர், மாண்டகற் பதனுற் சாவியைப் போலு மனைவியா தியசமா தியினுற், றீண்டமொ னந்தம்பலவடைந் திடுதற் கெண்ணிநீத் திடுவர்புண் ணியரே.

எ-து. முத்தியின்பம் வேண்டிற் காலமுண்டாகத் துறக்க வேண்டுமென்று திருவள்ளுவநாயனர் அருளிச்செய்தமையால், வார்த்திகனுகி மனந்தடுமாறி உருவங்களைக் காணுதல் செய்யாநின்ற கண்கள் பஞ்சடைந்து உடல் நடுக்குறும் அக்காலம் வந்து பொருந்து முன்னரே, மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினுல் அருந்ததியைப்போன்ற பெண்டிர் முதலாகிய சார்வுகளைச் சமாதி நிஷ்டையைப் பொருந்தி இக்காயத்தின்கட் பலவின்பங்களை அடைதற்குக் கருதித் துறப்பார் புண்ணியர். எ-று.

முதுமைக்காலத்தில் உள்ளம் தடுமாறுதலின் ஆசாரியன் உபதேசித்த மொழிகளை விசாரணை பண்ணக்கூடாது. விழிபஞ்சடைதலின் ஞானசாத்திரங்களைப் பார்க்கக்கூடாது. உடல் நடுக்குறுதலின் அசைவற நிஷ்டையில் இருக்கக்கூடாது. ஆகையால் நடுக்குங்காலம் வந்தடைவதன் முன்னரென்றார். நிஷ்டைகூடி அவத்தைகள் நீங்குந்தோறும் இன்பம் வருதலின் ஈண்டமொனந்தம் பலவடைந் திடுதற்கென்றார். உடல்பொருளாவி மூன்றனையும் ஆசாரியன் கையில் சத்தியமாகக் கொடுத்தலிற் புண்ணியரென்றார். இம்மூன்றனையும் கொடுத்தலாவது உடல் தானென்று அபிமானித்தலின்மையும், விட்ட பொருள்களின்மேற் பற்றுதலின்மையும், சிவமன்றி ஒன்றைச் சுட்டுதலின்மையும், எனக்கொள்க.

விருத்தனுய்க் கருத்தழிந் தென்றதற்கு உதாரணம்: திவ்வியப் பிரபந்தம். "முதுகு பற்றிக் கைத்தலத்தான் முன்னொரு கோலூன்றி—விதிர் விதிர்த்துக் கண்சுழன்று மேற்கிளைகொண்டிருமி—யிதுவென் னப்பர் மூத்த வாறென் றிளையவ ரேசாமுன்—மதுவுண் வண்டுபாடுஞ் சோலைவதிரி வணங்குதுமே. எ-ம். பண்டு காமரான வாறும் பாவையர் வாயமுத—முண்டவாறும் வாழ்ந்தவாறு மொக்க வுரைத்திருமித்—தண்டுகாலா வூன்றி மெள்ளத் தள்ளி நடவாமுன்—வண்டுபாடுஞ் சோலைசூழ்ந்த வதிரி வணங்குதுமே." எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (உசு)

நீர் துறக்க வேண்டுமென்று கூறிய மனைவியை முதிர்ந்த வயதில் துறப்பதன்றி இளமைவயதில் துறந்தால் பாவமென்ற சீஷனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இளமையின் மனையைத் துறத்தறீ தெனிற்று னிறத்தலிற் றுறத்த லிடலவா, லளவிறீ தஃதாங் குயிர்ச்செய லன்றேலா பற்சன் னியாசந்தீததமெய், விளிதலாற் பழுதின் றேற்பினு மிருப்பார் விடுதறீ தடுபிணிகுறித்தே, லுளையுநோ யிலரு மிறப்பதென் பிறப்போர்ந் தொழித்திடிற் பழித்திடா துலகே.

எ—து. இளமை வயதினையுடைய மனைவியைத் துறக்குதல் பாவமென்பையானால், தான் அவளை அவ்விளமைக்கண் விட்டு இறந்துபோகின்ற பாவத்தோடு துறந்து போகின்ற பாவம் சமானமன்று. ஆகையால், அங்ஙனம் விட்டு இறந்துபோதல் அளவிலாதபாவம். இறந்துபோதல் சிவச்செயலேயன்றிச் சீவச்செயலன்றாகையால் பாவம் இன்றென்பையானால், ஆபற்சன்னியாசம் சீவச்செயலாகலின் அதற்குப் பாவம் உண்டாகவேண்டும். அச்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவுடனே தேகநாசமாகலின் அது பாவம் இன்றென்பையாகில், அச்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்ட பின்பும் தேகநாசமின்றி யிருப்பார் விட்டுத்துறந்திருத்தல் பாவம். அத்தேகநாசம் பண்ணுகின்ற வியாதியைக்குறித்துத் துறந்தமையால் பாவம் இன்றென்பையாகில், உடலை வருத்துதல் செய்யும் நோயில்லாதாரும் இறந்து போவதென்னை. ஆகையால் பிறப்பினது அநித்தியத்துவத்தை விசாரித்துத் துறந்தால் உயர்ந்தோர் பழியார். எ-று.

விட்டிறந்தோன் மனைவிக்கு மங்களகாலத்துப் பந்திபாவாடைக்கு வரக்கூடாமையினாலும், நல்ல வஸ்திராபரணங் கந்த புட்பமுதலியவை தரிக்கக் கூடாமையினாலும், மங்கலத்தின்கண் அவளைக் கண்டபோது மங்கலியப்பெண்கள் இகழ்தலினாலும், துன்பம் வருதலின். விட்டுத் துறந்தோன் மனைவிக்கு அம்மங்கலத்திற் சிறப்புச் செய்கையாலும், நற்புடைவை முதலியவை தரித்துக்கொள்கையாலும், அவள் புருஷனைப் புகழுந்தோறும் அவளையும் புகழ்தலினாலும், இன்பம் வருதலின் இறத்தலிற்றுறத்தலீடலவென்றார். அநித்திய விவேகந் தோன்றித் துறந்தோனை இம்மைக்கண் உயர்ந்தோர் பழியாமையின் அவனுக்கு மறுமைக்கண் பிறவித்துன்பம் இன்றென்பதும், உயர்ந்தோர் பழியாரெனவே இழிந்தோர் பழிப்பாராயினும் அதனால் அவனுக்கு ஒரு குற்றம் இன்றென்பதும், காண்க. உலகமென்றது உயர்ந்தோரை.

புதல்வரைக் குடும்பந் தாங்கும் பருவம் வந்த காலத்தில் அதற்குத் துணையாகவைத்துத் துறத்தல் நன்று; அவர்க்கு அதனைத் தாங்கும் பருவம் வருதற்கு இடையே கனவியாதி வந்த காலத்தில் ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொள்ளுதல் நன்று; அங்ஙனம் துறத்தலன்றிச் சும்மாவிட்டுத் துறத்தல் தீதென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இக்கணத் திருந்த தினிவருங் கணத்து டிருக்குமோ மரிக்குமோ வுடலென்
றக்கண மனையா திகட்கரன் றுணையா மன்றென வெணித்துற வறஞ்சார்
மிக்கவ னாபற் சன்னியா சியுஞ்சார் வினுக்குரஞ் சேர்த்திவிட் டவனுந்
துக்கமே வலிற்பின் பவரிவன் போலுந் துறவரன் றென்பதுந் துணிவே.

எ—து. இந்தக்கணப்பொழுது இருந்தவுடல் இனிமேல் வரும் கணப்பொழுதிலே இருக்குமோ நாசமாமோ வென்று அநித்திய விவேகம் தோன்றிய அந்தக்கணப்போதிலே தானே பெண்டிராதிய சார்வினுக்குச் சிவனே துணை நாம் துணை அன்றென்று கருதித் துறவறத்தை அடைந்த உயர்ந்தோனே ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவனும், மனைவியாதிய சார்வினுக்கு வலிய துணை சேர்த்தினோனும், ஆவன். இவனல்லாமல் வியாதியைக்குறித்து அநித்தியம் தோன்றி ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவனும், மனைவியாகிய சார்வினுக்குப் புதல்வராதி சீவர்களைத் துணையாகச் சேர்த்தினோனும், பின்பு துன்பத்தை அடைதலினால் அவர்களை இவன்போலும் துறவரென்று சொல்லுவது தெளிவன்று. எ-று.

இவ்வநித்திய விவேகம் கணப்போதாயினுமாறாது உடையனாகையாலும், சார்வினுக்கு அழிவிலாத சிவனே துணையாகச் சேர்த்தினனாகையாலும், இவனே ஆபற்சந்நியாசியென்றும், சார்வினுக்கு உரஞ்சேர்த்தி விட்டவனென்றும், வியாதியைக்குறித்து

ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவன் தேகநாசமின்றி இருந்தகாலத்து மனைவி முதலியோரை விடுத்தேனேயென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினாலும், சார்வினுக்குச் சீவரைத் துணையாகச் சேர்த்திஞேன் அச்சீவர்கட்கு இடையூறு வந்தகாலத்தில் அங்ஙனம் வரலாமோவென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினாலும், அவர்களை இவன்போலும் துறவரன்றென்பது துணிவேயென்றுங் கூறினார். அநித்திய விவேகந் தோன்றித் துறக்கின்ற துறவே சிறப்பென்பதும், சீவர்களுக்குச் சிவனே துணையன்றிச் சீவர்கள் துணையன்றென்பதும், கண்டுகொள்க. (உ௬)

வேதம் எழுபத்தைந்து வயதுக்குமேல் சன்னியாசம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமென்றுகூற, நீர் அதனை மறுத்து இளமை வயதிலே துறக்கலாமென்று கூறியது என்னையென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறந்தவப் பொழுதே யினியொரு தலையாப் பிறப்பறுத் திடுவெமென் றெணியே, யுறைந்தனை வயிற்றிற் பினையதுற் பவத்தா டுறு பெருந் துயரினா லுயிர்கண், மறந்துறு முறையுஞ் சுகரகன் றமையு மதித்துநெஞ் சழிவினம் போல்வார்க், கறைந்திடு மலது பிறப்புணர்ந் தகல்வார்க் கவதியு மறையுமோ மறையே.

எ-து. கருப்பத்தின் நீங்கிப் பூமியின்கட்பிறந்த அந்தக் கணப்போதிலே முன்னெடுங்காலம் இத்துன்பத்தை மறந்து மறந்து மோசம் போனேம், அங்ஙனம் மோசம் போகாதபடி இனியொரு நியமமாகத் துறந்து ஞானுசாரியனை அடைந்து வேதாகமங்களைத் தேர்ந்து தவத்தினைச் செய்து பிறப்பினைமாற்றிக் கொள்வோமென்று மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் நினைத்துக் கொண்டிருந்து பின்னர் அந்த விவேகத்தை உற்பவிக்குங் காலத்து வரும் மிகுந்த பெரியதுன்பங்களினால் சீவர்கள் மறந்திருக்கின்ற முறைமையினையும், பிண்டஞானம் அண்டத்தின்கண்ணும் மறவாது

வந்து சுகரானவர் பிதா முதலிய சார்பினைத்துறந்து தவத்தினைப் பண்ணிப் பிறப்பைமாற்றிய முறைமையினையும், சுருதியும் குருவும் கூறக்கேட்டு அறிந்திருந்தும் மனத்தின்கண் விசாரமில்லாத எம்போலிகளுக்கு இன்னவயதிலே துறக்கவேண்டுமென்று மட்டுக்கூறுமல்லது பிறப்பினது அநித்தியத்துவத்தை விசாரித்துத் துறப்போர்க்கு மட்டும் கூறுமோ வேதம். எ-று.

உற்பவத்துறு பெருந்துயரென்றது பிரசூதவாயு முரித்துத் தள்ளுதலினாலும் யோனித்துவார நெருக்கத்தினாலும் வருந்துன்பங்களை.

பிறந்தவப்பொழுதே யினியொருதலையா வென்றதற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்தரம். "இறந்தேமுனமே யினிப்பிறப் போமென்று மிந்தமுறை யினியாம்—பிறந்தபொழுதே பிறவாத பெருமையுடைய பிஞ்ஞகனை—யறிந்தே யவலப் பிறப்பிறப்பை யறுத்துவிடுவோ மவனருளாற்—செறிந்தேகுரவன் றிருவடியைத் திகழ்ந்தவேதாகமந் தெருண்டே." எ-ம். கூர்மபுராணம். "ஈங்கிவை பிறழ்ந்துவரு மியாவை யவையென்னிற்—கோங்கமுலை மாதரொடு கூடுவதன்முன்ன—மோங்கிய சன்ஞசியென வுற்றிடலுமாகுந்—தீங்கெறி மெய்ஞ்ஞானநெறி சிந்தைநிலைபெற்றால். எ-ம். இல்லற முயன்றுகடன் மூன்றுமினி தீர்ந்தா—லல்லலற மேவுமெதி யாகி யமர் கிற்பார்—முல்லை நகை மாதர்கடி முற்றியதினத்தி—னெல்லையெதி யாகியுணர் வுற்றிடலு மாமால்." எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (உ௭)

கருப்பமா ருயிரத்துயர்பெயர்த் திடுதல் காரண பூரணஞானம், விருப்பமா யடையக் கடவமென் றிருக்கும் வியாசர்சே யடைந்தது மதுவே, திருப்பியீண் டதனைத் துறவின்மீ தேற்றிச் செப்பலென் னெனிற்றுற வினைவிட், டிருப்பதோர் ஞான மெவன்கொனீத் தவரென் றிசைப்பதென் பெயர்மெய்ஞ் ஞானிகட்கே.

எ-து. மாதாவினது கருப்பத்தின் கண் உறைந்துள்ள உயிர்கள் அந்தத்துன்பத்தை இனிமேல் அடையாதபடி நீக்கிக்கொள்ளுதற்கு எதுவாகிய பரிபூரண ஞானத்தைச் சந்தோஷமாகி அடையக்கடவோமென்றிருக்கும் வியாசபுத்திரராகிய சுகர் பிண்டத்தின்கண் நினைத்துக்கொண்டிருந்து அண்டத்தின்கண் வந்து அடைந்ததும் அந்த ஞானமே. நீர் அந்த ஞானத்தைத் திருப்பி இங்கே துறவின்மேல் வைத்துச் சொல்வதென்னையென்று கேட்பாயானால், துறவினைவிட வேறாயிருப்பதொரு ஞானம் யாது? மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குத் துறந்தோரென்று பேர் சொல்வது என்னை? நீ சொல்வாயாக. எ-று.

உட்பற்றுப் புறப்பற்றெல்லாம் துறந்த விடத்தின் ஞானமாகலின் துறவினைவிட்டிருப்பதோர் ஞானமெவன் கொலென்றார்.

ஞானியஞ் ஞானங் கெடுத்தலாற் றுறவோ னெனப்படு நவி
ற்றினஞ் ஞானந், தானுட லினைநா னெனுமக விருளென் றனை
யிஃ தெமக்குமொத் ததுவா, வூனமின் மறைதேர்ந் தொருசிவ
நானென் றுளத்துனிச் சயித்தவக் கணமே, யானென றவிர்ந்தவ்
விருளுமாய்ந் திடுமென் றிசைத்தனை யிதுபழு தன்றே.

எ-து. ஞானியானவன் அஞ்ஞானநாசம் பண்ணுதலால் அவன் துறவோனென்று சொல்லப்படுவன். சொல்லுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தின் இலக்கணந்தான் எங்ஙனமெனின், தானல்லாத உடம்பைத் தானெனக் கருதப்பண்ணும் உள்ளிருளென்றாய் இஃது எமக்குஞ் சம்மதமாயது. குற்றமற்ற சுருதி விசாரணை பண்ணிச் சர்வமும் மித்தை; ஒப்பற்ற சிவமொன்றுமே சத்தியம்; அந்தச் சிவம் நானென்று உள்ளத்தின்கண் நிச்சயம் பண்ணின அந்தக் கணப்போதிலே உடம்பினை யானென்று கருதும் அகங்காரமும் நீங்கி அவ்வகங்காரம் கருதற்கு எதுவாய அஞ்ஞானவிருளும் நாசமாமென்று கூறினை. இங்ஙனம் கூறியது குற்றம். எ-று.

அஞ்ஞானவிருள் தானல்லாத உடலைத் தானெனக்கருதச் செய்தல் சுபாவமாகையால் எமக்கும் ஒத்ததுவென்றார்; நிச்சய ஞானத்தால் அவ்விருள் போகாதாகலின் இது பழுதென்றார். ()

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானி தேர்விடத் தென்றுமோ
ரொன்றை, வுரைசெயிற் பிரம வித்தையொத் தரிதோ வென்று
மிவ்வுலகுரைப்பதனு, லரிசொல்கீ தையிலும் பிரமசா தகரினுர்க்
குள வருத்த மென்பதனுற், பெரியதோர் வருத்தமெனை மறை
துணிந்தப் பிரமநானெனவிருத் தலினே.

எ-து. சொர்க்க மத்திய பாதாளமென்று மூன்றுவிதமாயுள்ள உலகத்தின்கண்ணும் விசாரிக்குமிடத்தில் ஒரு ஞானி கிடைத்தல் அரிதென்றும், ஓரோர் அரிய வித்தையினைப் பார்த்துச் சொல்லுமிடத்துப் பிரமவித்தைபோல் ஈதரிதோவென்றும், இவ்வுலகத்தார் வழக்கமாகச் சொல்வதனுலும், அரி கூறிய பகவற்கீதையின் கண்ணும் பிரமசாதகரினும் யாவருக்கு உள்ளன வருத்தங்களென்பதனுலும் அவ்வித்தைபோல் அரிதும் பெரியதோர் வருத்தமும் என்னையுள. வேதத்தை ஆராய்ந்து இரண்டென்பது இன்று பிரமம் ஒன்றேயென்று நிச்சயம்பண்ணி அந்தப்பிரமம் நானென்று இருத்தலினுல். எ-று.

எவ்வகைப்பட்ட அரியவித்தைகளும் மாயாகாரியங்களுள் அடக்கம் பிரமவித்தையொன்றுமே மாயாகாரிய காரணங்களை யெல்லாம் கடந்த வித்தையாகலின் இதனது பெருமையினையும் இதனையடைந்த ஞானியினது பெருமையினையும் வேதாகமங்கள் கூறுதலன்றி உலகத்தாரும் வழக்கமாவெடுத்துக் கூறுதலின் உலகுரைப்பதனுலென்றார். முன்னர் வேதாகம நிச்சயார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு பின்னர்ச் சமாதி நிட்டைகூடிப் பெரிய வருத்தத்துடனே மாயாகாரிய காரணங்களையெல்லாம் நீத்து அரிதாகிய பிரமவித்தையை அடைந்தவனே மூவுலகத்தும் அரியன்; அவனே பரஞானி யென்பதும், வேதநிச்சயார்த்தம் பண்

ணிக்கொண்டு பிரமநானென்று இருத்தற்குப் பெரியவருத்தம் இன்மையானும் அங்ஙனம் இருத்தல் யாவர்க்கும் எளிதிற் கூடுமாகலானும் இந்நிச்சயம் மாயாகாரியமாகிய மனத்தைக் கொண்டாகையாலும் இது பிரமவித்தை அன்றென்பதும், இந்நிச்சயமுடையார் அபரஞானிகளென்பதும் கண்டுகொள்க.

திரிவிதவுலகத்தரிதொரு ஞானியென்றதற்கு உதாரணம்: பரமார்த்ததரிசனம். "காரண மிறந்தோன் றிற்குங் காட்சியிற் படாத வொன்றைச்—சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிட லாவ தன்றா—லோர்வரி திதுதான் வாழு முயிர்களா லாவ தொன் றே—வாரவர் பெருமை தன்னை யளவறுப் பவர்க ளையா." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௩௦)

வருத்தமொன் றின்றிச் சாரலாம் பிரமமென்றயன் வருத்தகீ தையினா, லுரைத்த தெற்றினுக்கா யெனிற் பரஞான முணர்பவ ர்க் குன்னுத லுரைத்த, வினைத்திடு தொழில்க ளொன்றும் வேண்டாது நீத்துவா ளாவிருத் தலினா, லருத்தமற் றதனுக் கோர்ந்துநா றெளிதலாகநீ துணிந்தனை போலும்.

எ—து. ஒருவருத்தமும் இன்றிப் பிரமத்தை அடையலாமென்று பிரமன் வகுத்துக் கூறிய பிரமகீதையின்கட் சொல்லியது என்னத்துக்காகவென்று கேட்பாயானால், பரஞானத்தை அறிவோர்க்கு மனத்தால் நினைத்தலும் வாக்காற் சொல்லுதலும் முறை வழுவாது காயத்தாற் செய்யுந்தொழில்களுமாகிய இவற்றுள் ஒன்றாயினும் விரும்பாது விட்டுச் சும்மாவிருத்தலினால். அங்ஙனம் அருத்தமிருக்க அதனை அறியாது நீ இச்செய்யுளுக்கு அருத்தம் வேதத்தை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொள்ளுதலாக இங்ஙனம் அறிந்தாய்போலும். எ—று.

மனத்தால் நினைத்தல் கிரியாயோகம். வாக்காற் சொல்லுதல் வேதாகமங்களை யோதி நிச்சயம்பண்ணப்பட்ட அபரஞானம். காயத்தால் செய்தல் சரியை கிரியைகள். இச்சரியைகிரியையோ

கங்களையும் அபரஞானத்தினையும் கடந்தது பரஞானமாகலின் அப்பரஞானமுணர்வோர்க்கு அம்முக்கரணங்களும் அசைவின்றியிருக்கவேண்டுமாகலின் ஒன்றும் வேண்டாது வாளாவிருத்தலினாலென்றார். வாக்குமனம் மாயாகாரியம் இவற்றால் நிச்சயம் பண்ணின ஞானம் ஞானமன்றாகலின் இப்பாட்டிற்கு அருத்தம் ஈதன்றென்று கூறவேண்டி நீ துணிந்தனை போலுமென்றார். முக்கரணங்களும் அசைந்தவிடத்து வருத்தமென்பதும், அவை அசையாது நின்றவிடத்து வருத்தம் இன்றென்பதும், கண்டுகொள்க.

வருத்தமொன்றின்றிச் சாரலாமென்றதற்கு உதாரணம்: சொரூபானந்தசித்தியார். "ஆதலா லறியு மறிவெலாங் கைவிட் டறிவினுக் கறிவதாய் நின்ற—பேதமில் பிரம மொன்றுமே[illegible]ான் பெறு[illegible]ன்பமாய் பிறத்தல்—சாதலற் றிருக்கு மதனையோர் வருத்த மின்றியே சாரலா யிருக்க—வாதரித்தறியா ரற்பமே விரும்பி யனந்த துக்கத்திலே யமைவார்." (௩௧)

சிறியவர் மணற்சோ றுண்டுதேக் கிடல்போற் றேர்ந்துநூ றெளிந்தமாத் திரத்தி, னறிதரிற் சிவமும் விடயமா மெனநீத்தகத் திரு ளறாதுவைத் தந்தோ, வுறுமகம் பிரம மெனவுரைத் திறு மாந் துறைதலோ ஞானமஞ் ஞானந், துறவினை யுறாது மாயுமே வாயர்ற் சுடரெனி னிருமிந் திடுமே.

எ—து. சிற்றிலிழைக்கின்ற சிறுபெண்கள் மணலாகிய சோற்றினை வயிறு நிறையவுண்டதுபோலுண்டு எப்பமிடுகின்றதுபோல் வேதத்தினை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டமாத்திரத்திலே அறிவினால் அறியப்படுவனவெல்லாம் விடயமாகலிற் சிவத்தினை அறியத்தொடங்கில் இதுவும் விடயமாமென்று இதனை அறியும் அறிவை விட்டு உள்ளிருளாகிய அவித்தையை நீங்காது வைத்துக் கொண்டு அந்தோ அவ்விடத்துப் பொருந்தாநின்ற நான் பிரமமென்று சொல்லி இறுமாந்துகொண்டிருக்குதலோ ஞானம். அஞ்

ஞானமானது துறவினை அடைந்தாலன்றி நாசமாமோ. இருள் வீட்டினிடத்து இருந்துகொண்டு வாயினால் விளக்கென்றால் அவ்விருள் நாசமாமோ நீ சொல்வாயாக. எ—று.

சிறியவர் சோறல்லாத மணலைச் சோறாகப்பாவித்துத் தாம் உண்ணாதிருந்தும் உண்டதுபோல் பாவித்துப் பிறர்காண எப்பமிடுகின்றதுபோல் இவரும் அபரஞானத்தைப் பரஞானமாகப் பாவித்துப் பிரமானந்தம் லபியாதிருந்தும் லபித்ததுபோல் பாவித்துப் பிறர்க்குச் சொல்கின்றாரெனக்கொள்க. மாயாகாரியங்களாகிய எல்லாவற்றையும் துறந்து அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்க வேண்டுதலின் துறவினையுறாது மாயுமேயென்றார். (௩௨)

ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பதன்றித் துறவினால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கலாமோவென்றசீடனை நோக்கித் துறவுதானே ஞானமென்று மேற்கூறுகின்றார்.

ஞானியே யெவரும் வணங்குதற் குரியோ னவிலுமா சௌசமில் பெரியோன், மானிலத் தவன்றா னுடல்விடிற் குகைப்பால் வைக்கவென் மறைப்படி புரித, றானும்வே தாந்தப் பொருடுணிந் திடினுஞ் சாற்றினில் வாழுமந் தணர்க்கின், றானதாற் றுறவு பெற்றநற்றவரே யமலவீ டடையுஞா னிகளே.

எ—து. துறவியாகிய ஞானியே யாவராலும் வணங்குதற்கு உரியோன் அவனே அசுத்தமில்லாத பெரியோன். அவன் பூமியின்கண் காயத்தைவிட்டு நீங்கியகாலத்தில் அதனைக் குகைக்கண் வைக்கவேண்டுமென்று வேதஞ்சொன்னபடியே செய்குதலும்; வேதமுடிவிலே விளங்காநின்ற மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த பரஞானிகளாயினும் இல்வாழ்க்கையினை உடைய அந்தணருக்கு இல்லையானபடியினாலே, துறவினை அடைந்த நல்லதவத்தினை உடையோரே நின்மலமாகிய வீட்டினை அடையும் ஞானிகள். எ—று.

துறவினோன் ஞானியல்லனாயினும் இல்வாழ்க்கை யுடையோன் ஞானியாயினும் இவன் அவனை வணங்கவேண்டுதலின்

எவரும் வணங்குதற்குரியோனென்றும், அவன் இறந்தகாலத்தில் அவனது காயத்தைக் குகைக்கண் வைத்து அதனது தலையில் தேங்காய் உடைத்துப் புசித்துப் பின்பு மூழ்காமல் வீடுபுகுதலின் ஆசௌசமில் பெரியோனென்றும், கூறினார். இல்வாழ்க்கையில் ஞானம் வருதல் எகதேசமாகையாலும், துறவின்கண் ஞானம் வருதல் வெகுவாகையாலும், துறவினை ஞானமென்றார்.

ஞானியேயெவரும் வணங்குதற் குரியோ னென்றதற்கு உதாரணம்: சமாதி. "ஒழுக்கமே புரிந்தோனாத லதனைவிட் டொழிந்தோனாத—விழுக்கஞ்செய் மூர்க்கனாதல் பண்டித னாதலெண்ணில்—பழிப்பரு ஞானந்தன்னில் முயல்பவன் பணியத் தக்கோன் —றொழத்தகு ஞானியென்று சொல்லவேண்டுவது முண்டோ." பெரியோனென்றதற்குதாரணம். "பலன்கள் வேண்டிய பரிசெலாம் பலித்திடும் பரமதத்துவஞானி — நலங்கொணாமமா மந்திரஞ் செபித்திட நயந்தவனீராடுஞ்—சலங்கொடீர்த்தமா மவன்றிரு மேனியே சகலதெய்வமுஞ் செவ்வாய்—மலர்ந்த வாசக மறுபிறப்பென வருமயற்பிணி மருந்தாகும்." குகைப்பால் வைக்கவென்றதற்குதாரணம்: மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம். "பிறிவிலாத பிரமபீ சனுட—லிறுதியாவனற் றீண்டிடி லெங்கணு—மறுகி விற்கிடை கோடியனலதாய்ச்—செறுவுசெய்யுமத் தேசமென்றோதினார். எ—ம். முன்னமே பாகமா மூரல் செய்யுநாட்—பின்னது வேவவேண் டிடுமோ பேசிடா—யன்னதே யிவ்வுடலறிவா லட்டது—பின்னினிச் சுடுவது பிழையே யாகுமால்." என வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௩௩)

ஞானத்திலக்கணம் யாதென்றுகேட்ட சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

தேர்ந்திடி னபரம் பரமென விரண்டாய்த் திகழ்தரு ஞானமாங் கவற்றூ, டோர்ந்திடு மறையா தியகலை யபர முயிர்பரனொடு விர வயிக்கங், கூர்ந்துண ருணர்வே பரமதைத் தெளியக் கூறன்

மாத் திரங்கலை ஞானஞ், சார்ந்துணர் வரிதப் பரனையோர்ந் தன்
றிச் சாற்றினவ் வயிக்கமாந் தலமே.

எ-து. விசாரிக்கு மிடத்தில் ஞானந்தான், அபரஞானமென்றும் பரஞானமென்றும் இரண்டுபிரகாரமாய் விளங்காநிற்கும். அந்த அபரஞான பரஞானங்களின் இலக்கணம் யாதென்னின், அவ்விரண்டினுள்ளும் ஆராயப்பட்ட வேதாகமமுதலிய கலைகளை யோதியுணர்ந்து பொருணிச்சயம் பண்ணுதல் அபரஞானம்; உயிரானது பரனுடனே கலந்து ஐக்கங்கூடுதலை நண்ணியதாக அறியுமறிவே பரஞானம். ஆனால் அபரஞானத்திற் பயனில்லையோவென்னின் பரஞானத்தைத் தெளிவுபடச் சொல்லுதன் மாத்திரமேயாம். ஆனால் அவ்வைக்கியத்தை அறியும் நெறி யாதென்னின், பொருந்தி அறிதற்கரிது மேற்கூறிய பரனை அறிந்தாலன்றிச் சொல்லுமிடத்தில் அந்த ஐக்கியமாகிய தலம். எ-று. ஆங்கென்பது அசைநிலை. (௩௪)

ஆனால் அந்தப்பரனை அறியுநெறிதான் எங்ஙனமென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

அடுத்தவிச் சீவன் றன்மையோர்ந் தன்றி யறியொணாப் பர
னையஞ் ஞானங், கெடுத்தலாற் சீவன் றனையுமோர்ந் தொருவர்
கிட்டொணா நனவினிற் சுழுத்தி, யுடைத்துமற் றெவனுக் கவன
வஞ்ஞான முடைக்குமுட் கரணவா தனைக, டுடைத்திடி னபாவ
மெனப்படு நனவிற் சுழுத்தியு மெளிவந்து தோன்றும்.

எ-து. இந்தவுடம்பின் கண்ணே பொருந்தியிருக்கின்ற இச்சீவனது இயல்பை அறிந்தாலன்றி அப்பரனை அறியக்கூடாது. ஆனால் அச்சீவனை அறியுமுறைமை எங்ஙனமென்னின், அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்தாலன்றிச் சீவனையும் அறிந்தொருவரும் கிட்டக்கூடாது. ஆனால் இந்த அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கு முறைமை எங்ஙனமென்னின், நனவிற்சுழுத்தி எவனுக்கு உடையது அவன் அவ்வஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பன். ஆனால் அந்நனவிற் சுழுத்தி

வருநெறி எங்ஙனமென்னின், அந்தக்கரண வாதனைகளை ஒழித்தால் அபாவமென்று சொல்லப்படும் நனவிற் சுழுத்தியும் எளிதில் வந்து உதயமாம். எ-று. (௩௫)

ஆனால் அந்தக்கரணவாதனை யொழிக்குநெறி எங்ஙனமென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

யோக சாதனையால் வாதனை கரணக் கொழியுமவ் வியோ
கமு மிருமைத், தாகுமே கிரியை ஞானமென் பேதத் தாதனா
தியதொழில் யோக, மேகமாம் பொருடேர்ந் ததுவிது வெனுஞ்
சுட் டிறத்தன்மற் றையதிரு வகைக்கும், போகவேண் டுமைம்
புலன்களு மிறந்தப் புலனவா வொழித்தலாற் போமே.

எ-து. யோகசாதனையினால் அந்தக்கரணங்களுக்கு வாதனை யொழியும். ஆனால் அவ்வியோகத்தின் இலக்கணம் யாதென்னின் அந்த யோகமும் கிரியை ஞானமென்னும் இரண்டு பேதத்தால் கிரியாயோகமென்றும் ஞானயோகமென்றும் இரண்டு பிரகாரமாயிருக்கும். அந்தக்கிரியாயோக ஞானயோக விலக்கணங்க ளியாவையெனின் கிரியாயோகம் இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி என எண்வகையாய் இருக்கும். ஞானயோகம் ஏகமாயுள்ள மெய்ப்பொருளை வேதாகமங்களை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டு பின்னர் ஞானநிட்டை கூடி அதுவென்றும் இதுவென்றும் சுட்டி அறியும் சுட்டறிவெல்லாம் இறந்து கரணம் அசைவறநிற்றல். ஆனால் இவ்வியோகத்தை அடையுமாறு எங்ஙனமென்னின், அந்த இருவகை யோகத்தினை அடைதற்கும் ஐம்புலன்களும் இறந்து போகவேண்டும். ஆனால் இவ்வைம்புலன்களும் இறந்துபோம்படி செய்தற்கு உபாயம் எங்ஙனமென்னின், ஐந்தவாவினையும் ஒழித்தலினால் அப்புலன்களைந்தும் இறந்துபோம். எ-று.

ஆதனாதியவெனவே இயமாதி வருவிக்கப்பட்டது. புலன்கள் ஐந்தாகையால் அவற்றின்கட்செல்லும் அவாவும் ஐந்தாயிற்று.

யோகசாதனையால் வாதனைகரணக் கொழியு மென்றதற்கு உதா
ரணம்: குறுந்திரட்டு. "அண்ட மெண்டிக் கெங்கண்ணு மடங்
கச்சூ னியமதாகக்—கண்டுகொண் டிருக்கக் கண்ட கருத்தையு
மறவே விட்டா — லண்டமெண் டிக்கெங் கண்ணுமாய்நின்ற
வானந் தத்தைக்—கண்டுகொண் டிருக்கும் வண்ணங் கணத்தில்
வந்துதிக்குமன்றே." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௩௬)

அந்தவவாவினை அறுக்குமாறு எங்ஙனமென்ற சீடனை நோக்
கிக் கூறுகின்றார்.

ஐம்புல னடல்வேண்டும் விடல்வேண்டு மொருங்குவேண் டிய
வனைத் தையுமென், றும்பரும் பரவு மொருதமிழ் வேதமுரைத்த
லானேரிரு வகையா, நம்புறச் சார்பை வெறுத்தவா வறுத்தைம்
புலனொழித் தொழுங்கினு டருமச், செம்பொருள் காண்ப தறி
வறி யாமை சிதைத்தல்வீ டெனத்திகழ் தருமால்.

எ—து. வீடடையக் கருதினேன் ஐம்புலன்களையும் அடல்
வேண்டுமென்றும் அவ்வைந்தினையும் அடுதற்கு அவற்றால் அனு
பவிக்க விரும்பி வைத்த பொருள்கள் அனைத்தினையும் ஒருங்கே
விடல்வேண்டுமென்றும், தேவர்களும் தோத்திரம் பண்ணுநின்ற
ஒப்பற்ற தமிழ்வேதமாகிய திருவள்ளுவப் பயன் கூறுதலின்
உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பு என்றிருவகையாயுள்ள நமது புறச்
சார்பினை முன்னர் வெறுத்துத் துறந்து பின்பு அதன்கண்
வைத்த அவாவினை அறுத்துப் பின்பு பஞ்சேந்திரியங்களையும்
விடயங்களைக் காணுந்தோறும் எழுந்துசெல்லவொட்டாது உள்
ளடக்கி இந்தமுறையே ஒவ்வொன்றாக நீத்துச்சென்று யாவரா
லும் அறிதற்கரிய அந்தச் செவ்விய மெய்ப்பொருளை அறிவது
ஞானமெனவும் அந்த ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பது
வீடெனவும் விளங்காநிற்குமாகலின் ஞானமும் வீடும் இவைக
ளென்று அறிவாயாக. எ—று.

முன்பிருவகைச் சார்பாகிய புறப்பற்றினை ஒழித்து, அதற்கு
மேல் அதன்கண்வைத்த அவாவினை அறுத்து, அதற்குமேல்
காணப்பட்ட விடயங்களில் எழாமல் இந்திரிய நிக்கிரகம்பண்ணி,
அதற்குமேல் முன்னர் எறியிருந்த கரணவாதனையை ஒழித்து,
அதற்குமேல் நனவிற் சுழுத்தியைப்பெற்று, அதற்குமேல் அஞ்
ஞான நிவிருத்திபண்ணி, அதற்குமேல் சீவ தரிசனம்பண்ணி,
அதற்குமேல் பரைதரிசனம் பண்ணி, அதற்குமேல் சிவதரிசனம்
பண்ணி, அதற்குமேல் ஐக்கியம் கூடவேண்டுதலின், ஒழுங்கினு
டருமச் செம்பொருள் காண்பதறிவென்றார்.

விடல்வேண்டு மொருங்கு வேண்டியதனைத்து மென்றதற்கு
உதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "துக்கசுகமாசை வெறுப்பெ
ன்று கூட்டுந் துவந்துவங்க ளிரண்டவைபோற் சொல்லப்பட்ட—
மிக்கதெய்வ மடவார்க டன்மாதன்ம மெய்ப்பலன்கள் வேறுவே
றுளவா மன்றே—தொக்கவுள மதுவாக்கும் பிறப்பையாக்குந்
தொடர்பெனவே துணிந்தந்தத் தொடர்பை யாக்குந்—தக்கபொ
ருட்சார் புயிர்ச் சார்படையநீக்குந் தவத்தார்பாற் சிவம்வந்து சா
ருங்காணே." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௩௭).

அரம்பையுள் ளூறுதண் டெடுத்தலி னொருவ னனுபவமாஞ்
சிவமுணர்த, னிரம்புமெய் யுணர்வத் தண்டின்மீ தொன்றிநின்றநா
ரனைத்துநீக் குதல்போல், விரும்பிரு வகைப்பற்றை யுந்துறந்
திருளை வீட்டல்வீடிவற்றையே யன்றி, வரும்பா வுரனும் வீடும்வே
றறியேம் வார்த்தைமாத் திரத்தியாம் பெறவே.

எ—து. வாழையினது மட்டைகட்கெல்லாம் உள்ளே சேஷ
மாயிருக்கின்ற தண்டினை எடுத்தல்போல் ஒருவன் அனுபவமாய்
மாயாகாரிய காரணங்கட்கெல்லாம் சேஷமாய் உள்ளீடாய் விளங்
காநின்ற சிவத்தினை அறிதலே எங்கும் பரிபூரணமாகிய பரஞா
னம். அந்த வாழைத்தண்டின்மேலே பொருந்திநின்ற மட்டை

கள் அனைத்தினையும் ஒவ்வொன்றாக நீக்குதல்போலத் தம்மால் விரும்பப்பட்ட உட்பற்றுப் புறப்பற்றாகிய இருவகைப்பற்றினையும் துறந்து அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுத்தலே மோக்ஷம். இந்தப்பர ஞானத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அன்றி வார்த்தை மாத்திரத்தால் பெறவரும் பரஞானத்தினையும் மோக்ஷத்தினையும் வேறே நாம் அறிகிலேம். எ-று.

வார்த்தை மாத்திரத்தால் பெறவரும் ஞானம் மோக்ஷமென்றது சர்வத்தையும் பிரமமென்று அறியாதிருந்ததே அஞ்ஞானமென்றும், சர்வத்தையும் பிரமமென்று அறிந்ததே ஞானமென்றும், இங்ஙனம் அறிந்தபோதே அஞ்ஞானங்கெடுமென்றும், கூறிக்கொண்டிருத்தலை.

(௩௮)

இருவகைச் சார்பா மொருபுறப் பற்று மிடையதாங் கடையுடற்பற்றும், விரிகர ணங்க ளாகுமுட் பற்று மெனத்திரி விதம் விளங் கிடுமித், திரிவிதத் தினையுங் காத்திரங் கரணஞ் சேர்த்தியொன் றாகக்கொடுட்பற்றும், வருபுறப் பற்று மெனவிரண்டாக மதிப்பரவ் வணந்துற வையுமே.

எ-து. உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பு என்னும் இருவகைச் சார்பாகிய ஒரு புறப்பற்றெனவும், இடைப்பற்றாகிய கடையாகிய உடற்பற்றெனவும், விரிந்த கரணங்களாகிய உட்பற்றெனவும், இங்ஙனம் பற்றுக்கள் மூன்றுவிதமாய் விளங்காநிற்கும். இம்மூவகைப் பற்றினையும் காயத்துடனே கரணத்தைச் சேர்த்து ஒன்றாகக்கொண்டு உட்பற்றெனவும் இங்ஙனம் புறப்பற்றெனவும் அந்த முறைமையே துறவினையும் உட்டுறவெனவும் புறத்துறவெனவும் இரண்டாகக் கருதிச் சொல்வர் பெரியோர். எ-று. காயத்தோடு கரணம் ஒற்றுமையாகலிற் காத்திரங்கரணஞ் சேர்த்தியென்றார். இரண்டாக மதிப்பரென்றதை இருதலையுங் கூட்டுக.

பற்றுக்கள் திரிவிதமாய் விளங்குமென்றதற்கு உதாரணம்: சமயாசாரம். "புத்திரர் மனையாளாதிப் புறச்சுற்றப் பற்றுநீக்கி—

யித்திரண் மலவுடம்பா மிடைச்சுற்றப்பற்றும் விட்டே—யொத்துயிர் விடாதபாச கரணவுட் சுற்று மோய்த்துத்—தத்துவ மாயிருத்த றவத்தவர் சரிதை யையா" மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

இருவகைப் பற்றி லொருவனே ஞானி யெனப்படிற் புறப்பற்றதேனு, மொருவுத லிலரு மெவணமப் பெயருக் குரியர்வேரொன்றுமில்கொடியுந், தருமிலை மலர்கா யெனினகப் பற்றி றவர்புறப் பற்றையுந் தணவார், மருவினு மஃதோ ரொருவர்வேரன்றீர் மலர்க்கொடி வாடுருவகையே.

எ-து. உட்பற்றுப் புறப்பற்றாகிய இருவகைப் பற்றுக்களும் இல்லாத ஒருபுருஷனை ஞானியென்று சொல்லப்படுமானால், புறப்பற்றாயினும் நீங்குதல் இல்லாதாரும் எந்தமுறைமையால் அந்த ஞானியென்னும் பெயருக்கு உரியராவார். ஆனால் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை யொழித்தோர் ஞானிகள் அலரோ வென்னின், ஒரு வேராயினும் இல்லாத கொடியும் இலைமலர்காய்களைத் தருமானால் அகப்பற்றில்லாத தவத்தோர் புறப்பற்றினையும் விட்டுநீங்கார். ஆனால் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றொழித்தோர் இல்லையோ வென்னில், புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றொழிதலை ஓரொருவர் அடைந்தாராயினும் வேரினை அன்று அறுக்கப்பட்ட மலர்க்கொடி சிறிதுபோது வாடாதிருக்கு முறைமைபோல் அகப்பற்றொழித்தோர்க்கும் புறப்பற்றுச் சிலநாள் இருக்கும். எ-று.

வேரொன்று மில்கொடி இலைமலர் காய்களைக்கொடாதது போல் காரணமாகிய அகப்பற்றொழிந்தால் அதனது காரியமாகிய புறப்பற்று இராதென்று குறிப்பாற் கூறி, வேரொன்று மில்கொடியுந்தருமிலை மலர்காயெனி னகப்பற்றிறவர் புறப்பற்றையுந் தணவாரென்று அவரைப்பரிகாசம் பண்ணினார். வேரன்றீர் மலர்க்கொடி அறுத்த தருணத்திற் பச்சென்று சிறிதுபோது வாடாததுபோல் தோன்றிப் பின்பு உலர்ந்துபோகின்றதுபோல், அகப்

பற்றொழித்த தருணத்திற் புறப்பற்றுச் சிலநாள் இருத்தல்போ
லத் தோன்றி நீங்குமென்பதறிக. அகப்பற்றொழித்தோர்க்குப்
புறப்பற்றின்மேல் பிரவிருத்தி இல்லாமையால் அவர்க்கு அஃ
தின்றெனக்கொள்க. (௪௰)

வேரறக் கொடிவா டுதலினுட் பற்றை விடுக்கின்மற் றைய
பற்றுநேரே, சோருத வியல்பா மதனையே முன்னர்த் தொலைக்க
வேண் டுவதெனிற் கடுமுட், சாருமோர் கொடியின் கிளையனைத்
தையுமுன் றறித்தொழித் தலதத னிடையா, ரோர்தனி வேர்
கொள் ளரிதரி தகப்பற் றொழித்தலும் புறப்பற்ற துறவே.

எ–து. காரணமாகிய வேரற அதன் காரியமாகிய கொடி உல
ர்ந்து போதல்போல் காரணமாகிய அகப்பற்றினை முன்பொழித்
தால் அதனது காரியமாகிய புறப்பற்றும் உடனே நீங்குதல் சுபா
வமாகலின், அந்த உட்பற்றினையே முன்பு ஒழிக்கவேண்டுமென்
பையாலுல், கடிய முட்கள்பொருந்திய ஒரு கொடியினது கிளைக
ளனைத்தையும் முன்னர் வெட்டி நீக்கினாலன்றி அதனடுவே பொ
ருந்திய ஒப்பற்ற முதல் வேரினைப் பிடுங்கிக்கொள்ளுதல் அரிது;
அதுபோல் முன்பு புறப்பற்றை ஒழித்து அகப்பற்றை ஒழிப்பதன்
றிப் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றினை முன்பு ஒழித்தலும் அரிது.
எ–று. (௪௧)

ஆனால் நீர் முட்கொடியைத் திருட்டாந்தம் கூறியது என்னை
அஃது இல்லாத கொடியினது வேரினை முன்பு பிடுங்கிக் கொள்
ளுதல்போல் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிக்கக் கூடாதோ
வென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

முள்ளில்சில் கொடிவேர் கொளலின்முற் சனகன் முதலவோ
ரொருவர்மற் றொருதம், முள்ளமா சணுகா வியல்பின னகப்பற்
றொழிப்பினு முனமெனை யுறழுங், கள்ளநெஞ் சினர்பற் பலரும்வீ
டடையுங் கதியதன் மையிற்றுற வளந்த, தெள்ளியோர் புறப்பற்
றொழித்தலே முதற்கட் செப்பின ரவர்க்கு மொப் புறவே.

எ–து. முள்ளில்லாத சில கொடியினது வேரினை முன்னர்க்
கொடி தறித்தொழியாது பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்போல், சனக
ராஜா முதலிய ஓரொருவர் ஒப்பற்ற தமது உள்ளத்தின்கட்காமம்
வெகுளி மயக்கமென்னு முக்குற்றங்களும் பொருந்தாத இயல்பி
னால் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றினை முன்னர் ஒழித்தாராயினும்,
என்னைப்போலும் முக்குற்றங்களையுமுடைய மனத்தினர் பலரும்
வீட்டினை அடையுமார்க்கம் அஃதன்றாகலின், துறவினது இலக்
கணங்களையெல்லாம் அறிந்து அளவிட்ட தெளிந்த அறிவினையு
டைய திருவள்ளுவநாயனார் புறப்பற்றொழித்தே அகப்பற்றொழிக்க
வேண்டுமென்று புறப்பற்றொழித்தலை அகப்பற் றொழித்தற்கு
முதற்கட் கூறினார், யாவருக்கும் சம்மதமாக. எ–று.

உள்ளமாசணுகாவென்றதனால் நின்மலசித்தரென்றும் கள்ள
நெஞ்சினரென்ற தன்மையால் மலின சித்தரென்றும் அறிந்துகொ
ள்க. நின்மலசித்தர்கள் ஏகதேசிகளாய் எவ்வகைப்பட்ட பற்று
க்களிருந்தாலும் அவற்றின்கண் அவாவின்றித் தெய்வகதியாய்
வீடடைதலினாலும், மலினசித்தர்கள் அனேகராகலாலும், விட்ட
பற்றுக்களின்மேலும் ஓரோர் காலை அவாவுதலினாலும், அவர் வீட
டையும் மார்க்கம் யாவர்க்கும் மார்க்கமன்றென்றார். அறம்பொ
ருளின்பம் வீடென்னும் நான்கினையும் தெளிந்தவராகலின் தெள்
ளியோரென்றார். புறப்பற்றிருக்க அகபபற்றொழிந்தோர்க்கும் சம்
மதமாகலின் எவர்க்கு மொப்புறவென்றார். மற்றென்பதசைநிலை.

உள்ளமாசணுகா வியல்பினனென்றதற்கும், கள்ளநெஞ்சின
ரென்றதற்கும் உதாரணம்: வாசிட்டம். "வெம்புதல் போய்த்தண்
ணென்றவுன் மனதுக்கிவ் வுலகவியாபாரங்கள், செம்புகர் வேழ
த்தினுக் கான்குளப்படி போற்றேன்று மாற்றீனநெஞ்சுக், கம்புவி
யிற்றொழில் சிறிதேயாயினு நீந்தரிதாகு மாவின்பாதப், பைம்புன
லுங் கிழக்கொதுகுக் கெல்லைகரை காணுத பரவையன்றே."
எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௪௨)

விடத்தகு மகப்பற் றினைமுனம் புறப்பற் றொழிப்பதெற் றி
னுக்கென விளம்பல், படிற்றொழுக் கினர்சம் மதமும்வா னவ
ரும் பயிலில் வாழ்க் கையும்விடுக் குதலென், றெடுத்துமைக் கறிவா
சாரமோ தியசொற் கிழுக்குமா குதலின் மாசியல்பாத், துடைத்த
சிந் தையர்க்கு நிந்தையி லொழுக்காச் சொல்வர்முன் புறல்புறத்
துறவே.

எ-து. முன்னரகப்பற்றினை ஒழிக்கத்தகும் புறப்பற்றினை ஒழிப்பது யாதுக்கென்று சொல்லுதல் கூடாவொழுக்கத்தார்க்குச் சம்மதமும், வானவராயினும் தாம் முன்பழகிய இல்வாழ்க்கையையும் விடுத்தல் செய்யவேண்டுமென்று எடுத்து மகாதேவர் மகாதேவிக்கு ஞானசாரங் கூறியசொல்லுக்குக் குற்றமுமாதலின், முக்குற்றங்களையுஞ் சுபாவமாக நீத்த நின்மலசித்தர்க்கு முன்னர்ப் புறத்துறவடைதலை இகழ்ச்சியில்லா நெறியாகச் சொல்வர் பெரியோர். எ-று. ஒழுக்கமுடையாருக்குச் சம்மதமாகலாலும், ஈசுர வாக்கியத்திற்கு மாறுபாடின்மையாலும், நின்மலசித்தர்க்கு மொழுக்காகலாலும், முன்னர்ப் புறப்பற்றொழிதலே நன்னெறியென்பது காண்க.

புறப்பற்றொழிப்ப தெற்றினுக்கென்றதற் குதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "சமயாசார சங்கற்ப விகற்பமு—மமையாதாங் குலவாசார மானது—மிமையா தாரும் விடாத வில்வாழ்க்கையு—மமையார் தோளாய் விடுத லாசாரமே." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(சரு)

ஒன்றிய பாச விருடூரந் திடுதற் குபாயமைம் புலனொடுக் கிடுத,
லொன்றல தில்லையென் றதுசெய்வோ னவைவேண் டனைத்துமுன்
விடாதுவைத் துறுத, லென்றுமெவ் விடத்து மெனைமுத லுயிர்க
ளெவற்றையுங் கொலைசெயேன் வெருட்டே, னென்றுசொல் வி
ரதி யொருவனு டொறுங்கை யிடையினோர் படைகொளு மியல்பே.

எ-து. உயிரோடு பொருந்திய அஞ்ஞானவிருளைப் போக்குதற்கு உபாயம் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம் பண்ணுதலொன்றுமே அன்றி வேறே உபாயமில்லையென்று அவ்வைந்தினையு நிக்கிரகம் பண்ணுவோன் அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களால் விரும்பப்பட்ட பொருள்களனைத்தினையும் முன்விட்டு நீங்காது வைத்துக் கொண்டிருத்தல், எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் என்னைமுதலாகிய வுயிர்கள் எவற்றினையும் கொல்லுதல் செய்யேன் பயப்படச்செய்யேனென்று சொல்லாநின்ற கொல்லாவிரதி யொருவன் எக்காலமும் கையின்கண் இடைவிடாது ஒப்பற்ற வாளாயுதம் பிடித்துக் கொள்ளு முறைமையாம். எ-று.

உயிர்களைக் கொலைசெய்யேன் வெருட்டேனென்று சொல்லாநின்ற கொல்லாவிரதி அவைசெய்தற்கு ஏதுவாகிய வாளினை விடாது கையிற்கொள்ளுதலின், அவன் அவை செய்வானென்றும், அவன் கொல்லா விரதியல்லனென்றும், அறிகுதல்போல், பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம் பண்ணத்தொடங்கினோன் அவற்றால் அனுபவித்தற்கு ஏதுவாகிய விடயங்களைக் கைவிடாதுவைத்துக் கொண்டிருத்தலின் இவன், அவைகளை விரும்புவானென்றும் இந்திரிய நிக்கிரகியல்லனென்றும் அறிந்துகொள்க. (சச)

விடயங்களை அனுபவியாது வைத்துக்கொண்டு ஞானசாதகம் பண்ணக்கூடாதோ வென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

சாதக தசைக்கண் விடயமே தடையாஞ் சாத்திய மானபின்
புசித்தற், காதல்வைத் திடினப் பிரமவானந்தத் ததிகமோ விட
யவா னந்தங், கோதில்வீட் டின்பம் பெறுகலா விடினுங் கூடுதெற்
கெனிற்கரி பிழைக்கிற், றீதிலோர் சிங்க மதனையே யன்றித் தேடு
மோ தேரையூன் றினவே.

எ-து. ஞானசாதக தசையின்கண் விடயங்களே அதற்குத் தடையாகுமாகலின் அவற்றினை வைத்துக்கொண்டு சாதகம் பண

ணக்கூடாது: ஆனல் அவ்விடயங்களைச் சாதகதசைக்கண் அனுபவியாது சாத்தியமான பின்பேனும் அனுபவித்தற்குவைத்துக்கொள்வையானல், அச்சாத்திய தசைக்கண்ணே உதயமான அந்தப் பிரமானந்தத்திலும் இந்த விடயானந்தம் அதிகமாக வேண்டுமாதலின், இந்த விடயானந்தமே போதும்; அந்தப்பிரமானந்தத்தை அடைய ஞானசாதகம் பண்ணவேண்டுவதேயில்லை: ஆனல் சாதகம்பண்ணிக்கொண்டு வருமிடத்துச் சாத்தியம் கைகூடிக் குற்றமற்ற வீட்டின்பம் வந்து லபியாதகாலத்தாயினும் பொருந்தி அனுபவித்தற்கு அவைகளை வைத்துக்கொள்வேனென்பையானல், யானையினை இரையாகத் தேடிச்சென்ற குற்றமில்லாத ஒப்பற்ற சிங்கம் அந்த யானை தப்பிப்போயிற்றென்றால் அதனையே தேடுதலன்றி அற்பமாயுள்ள தேரையினது மாமிசத்தைத் தின்னத் தேடுமோ. எ-று.

மேலான யானையை இரையாகத் தேடிச்சென்ற சிங்கம் அந்தயானை கிடையாது போயிற்றாயினும் அதனையே தேடுதலன்றிக் கீழான தேரையூனைத் தின்னத் தேடாததுபோல், மேலான பேரின்பத்தை அநுபவிக்கத் தொடங்கினோன் அவ்வின்பம் தனக்கு லபியாது போயிற்றாயினும் அதனையே விரும்புதலன்றிக் கீழான விடயசுகத்தை விரும்பானென்பதுங் கண்டுகொள்க.

பிரமவானந்தத்ததிகமோ விடயவானந்தமென்றதற்கு உதாரணம்: தத்துவராத்தினாகரம். "வாக்கொடு மனமு மிறந்ததி மதுர வாரியா யொழிவற நிறைந்து—போக்கொடு வரவ தின்றிய வமுதைப் பூரண மாகவுண் டவர்தாம்—வீக்கிய கானனீரெனும் விடய மேவுற முயல்வரோ முயலி—னேக்குறு மந்தஞானியு நாயு மொத்திடும் வாசியொன் றிலதே." எ-ம். குறுந்திரட்டு. "தாமங் காட்டுஞ் சுடுதழலுண் டென்பது துய்ப்பார்க்—காமங்காட்டு மயினி யுவர்ப்பப் படியே நல்—லேமங் காட்டு ஞானிக ளென்றாலிவர் நெஞ்சிற்—காமங் காட்டும் பெற்றிலர் கற்றார் கலையன்றே."

எ-ம். சிங்கமதனையே யன்றித் தேடுமோ தேரையூன்றின வென்றதற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு. "பாய்ந்துமா வேழமொற்றிப் பறக்குமத் தறுகண் யாளி—தேய்ந்தழி வுறினுந் தேரை யிரையெனச் செல்லா தாற்போ—லாய்ந்துநன் முத்தி யின்ப மருந்திட வுற்ற நீரார்—சாந்துயர் வரினு மொன்றித் தளர்ந்தெழா தாகிவிட்டார்." எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (சடு)

படையெடுத் தமர்க்கட் சாருமோர் வீரன் பகைஞரைச் சயங்கொளாவிடினும், விடையெனப் பொருதாங் கிறத்தலே யன்றி வெந்நிட வுன்னிடா னதுபோற், கடையென விடய மிகழ்ந்துபேரின்பங் கருதினோன் பெறுகலா விடினு, மிடையறு ததைநாடுவதலான் மறந்து மெண்ணுமோ மண்ணின்வாழ்க் கையையே.

எ-து. ஆயுதமெடுத்துக்கொண்டு யுத்தகளத்திலே செல்லாநின்ற ஒப்பற்ற வீரனானவன் சத்துருக்களைச் செயங்கொள்ளாதவிடத்தும், இடபம்போல் அச்சத்துருக்களோடு யுத்தம்பண்ணி அந்த ரணகளத்திலே இறந்துபோதலேயன்றிப் பயந்து முதுகு கொடுக்க நினையான். அதுபோல் இழிவென்று அறிந்து அற்பமாயுள்ள விடயானந்தத்தை இகழ்ந்து கைவிட்டுப் பேரானந்தத்தை அடையக்கருதி ஞானசாதகந் தொடங்கினோன் சாத்தியம் கைகூடி அவ்வின்பத்தைப் பெறாதிருந்தானாயினும், க்ஷணமாயினும் இடைவிடாது அந்த இன்பத்தை எப்பொழுது அடைவேனென்று கருதுவதேயன்றி, மறந்தாயினும் தான் முன்பு இகழ்ந்து கைவிட்ட இல்வாழ்க்கையை மீண்டும் நினைப்பானோ. எ-று.

சுத்தவீரன் சத்துருக்களைச் சயங்கொள்ளாதவிடத்தும் அவர்களோடு யுத்தம்பண்ணி இறந்துபோதலேயன்றி முதுகு கொடுத்தற்கு நினையான். அதுபோல் சுத்தவிரத்தன் ஞானசாதகம் பண்ணுமிடத்தும் அஞ்ஞானநாசம் பண்ணிப் பேரின்பத்தை அடையாதிருந்தானாயினும், அந்தச் சுத்த வாதனையோடு நின்று இறந்துபோதலேயன்றி விடயங்களை இச்சித்து இல்வாழ்க்கையில் திரும்

பானென்பதும், யுத்தகளத்திலே வெந்நிடாதிறந்தோனுக்கு மறுமைக்கண் வீரசொர்க்கவின்பம் வருவதுபோல் சுத்த வாதனையோடு இறந்தோனுக்கும் மறுமைச் சனனத்திலே வீட்டின்பம் வருமென்பதும், காண்க. (௪௫)

இந்திர சாலத் தொருநகர் காண்போ ரெனத்தனு முதற்பிர
பஞ்ச, நந்தினுங் கெடினும் பூரியா வாடா நன்மனச் சனகனாதி
யரு, மந்திரி முதலோர் மீதுபூ பாரம் வைத்தொரே காந்தத்துள்
வதியாத், தந்தொழி லொருக்கிச் சமாதியுற் றன்றே தவிர்ந்தனர்
கரணவா தனையே.

எ—து. இந்திரசால வித்தையிலே தேர் திருவிழா முதலிய மங்கலமும் அக்கினிபட்டு வேவுதல் முதலிய அமங்கலமுமாய் விளங்காநின்ற ஒரு பட்டணத்தினைப் பொய்யென்று அறிந்து வினோதமாகக் காண்போர்போல், தேகாதிப் பிரபஞ்சமெல்லாம் மாயா காரியமாகிய பொய்யென்று அறிந்து அவைகள் ஆக்கமாய் விளங்கு மிடத்தும் அவற்றிற்கு நாசம் வந்தவிடத்தும் பூரிப்பு வாட்டமில்லாத நின்மலசித்தத்தினையுடைய சனகராசா முதலோர்களும் மந்திரிமுதலாகிய பேர்களிடத்து இராச்சியபாரத்தையெல்லாம் ஒப்பித்து ஓரேகாந்தத் தானத்தில் இருந்துகொண்டு தமது இராசரீகத் தொழில்களையெல்லாம் ஒழித்து ஞானசமாதி அடைந்தல்லவோ அந்தக்கரணவாதனையை ஒழித்தார்கள். எ—று.

சனகனாதியருமென்ற சிறப்பும்மையால் பிரபஞ்சத்தை மெய்யாகக்கருதி அதன்கண்வரும் சுகதுக்கங்களினால் பூரிப்பு வாட்டங்களையுடைய மலின சித்தர்க்கு அப்பிரபஞ்சத்தோடும் கூடியிருந்து கரணவாதனையை ஒழித்தல் கூடாதென்பதாயிற்று.

இந்திரசாலத்தொருநகர் காண்போரென வென்றதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "வெங்காதற் பெரும்பாம்பு நெளிபுற்றாங் குடும்பபாரம் வெறும்பொய் யென்றே—யிங்காசை யறநீக்கி யெல்லையிலாப் பரமபதத் திருந்துவாழ்வாய்—சிங்காரக்கந்தர்ப்ப நகரிருந்

தென் சிதைவுற்றென் நீதோநன்றே—பங்கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென் கெட்டாலென் பாசமாயை." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௪௭)

சொற்றிடின் மயக்க மற்றுதித் துளவச் சுகருமொண் டாதை
யைத்துறவா, வுற்றிருஞ் சமாதியுற்றகப் பற்று மொருவி வீடடைந்
தனர் சனகர், முற்றவ முனிவர் நால்வரு மொருநான் முகப்பிதர்
விடத்தவன் வளத்தோர், பற்றுமற் றகப்பற்றையுமுயர் சமாதி
பணியொழித் தெணியவீ டடைந்தார்.

எ—து. சொல்லுமிடத்துப் பிண்டஞானத்தை மறைக்கு மயக்கவிருளின்றி உதயமாகிய அந்தச் சுகரும் ஒள்ளிய பிதாவினைத் துறந்து பெருமைபொருந்திய ஞானசமாதியை அடைந்து மற்றை அகப்பற்றினையும் நீங்கி வீட்டினை அடைந்தார். சனகர் முதலிய தவமுனிவர் நால்வரும் ஒப்பற்ற நான்கு முகங்களையுடைய தமது பிதாவிடத்தும் அவனது செல்வத்தினிடத்தும் ஒருபற்றுமயினுமின்றித் துறந்து உயர்ந்த ஞானசமாதிகூடி அகப்பற்றினையும் ஒழித்துத் தாம் கருதிய வீட்டினையும் அடைந்தார்கள். எ—று.

சுகரும் சனகர் முதலிய நால்வரும் வேதாகம கலைகளையும் ஞானத்தினையும் அறிவிக்கும் வல்லமையுடைய உத்தம பிதாக்களையும் அவரது செல்வத்தினையும் விட்டுத்துறந்து ஏகாந்தஸ்தானத்திலிருந்து அகப்பற்றை யொழித்தார் என்றதனால் அகப்பற்றொழிப்பார்க்குச் சங்கமாகாதென்பது அறிந்துகொள்க. (௪௮)

தத்துவ முணர வேண்டினோன் மனைமுற் சகலமும் விடுத்து
மெய்ஞ் ஞான, முத்திரை திகழச் சமாதியுற் றல்லான் முடியுமோ
வெனவுமை முதலா, வைத்ததற் குழாத்தை யொருவிநீள் கல்லான்
மாத்தினி ழலிற்சமா தியையுற், றத்தனே யுணர்த்தினானெனிற்
பினும்வே றறைதனம் மிகுமட னன்றே.

எ—து. பரதத்துவத்தை அறியவிரும்பினோன் மனைவிமுதலிய சகல பற்றுக்களையும் விட்டுத்துறந்து மெய்ஞ்ஞான முத்திரைவிள

ங்க ஞானசமாதியை அடைந்தாலன்றி அதனை அறியக்கூடுமோ வென்று மகாதேவி முதலாயுள்ள தனது கூட்டங்களை யெல்லாம் நீங்கி, உயர்ந்த கல்லாலமரத்தினிழற்கண் எழுந்தருளி, ஞானசமாதியை அடைந்து, மகாதேவனே அறிவித்தானென்றால், பின்னரும் வேறே சனகராசாமுதலிய பேர்களைத் திருட்டாந்தமாக எடுத்துக்கூறுதல் நமது மிகுந்த அறியாமையல்லவோ. எ-று. மெய்ஞ்ஞானமுத்திரை மனோமௌனம். மகாதேவரினும் அறிவிப்பாரின்மையின் பினும்வேறறைதனம்மிகு மடனென்றார்.

மனைமுதற் சகலமும் விடுத்தென்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். "விரைந்தன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்ந்து—புரந்த கல்லா னிழற் புண்ணியன் சொன்ன—பரந்தனை யோராப் பழமொழி யாள—றாரந்தன் மையாக வொருங்கு கின்றாரே." எ-ம். திருக்கடைக்காப்பு. "தந்தைதாய் புத்திரர் தன்னுடன் றோன்றினார் தாரமென்னும்—பந்தநீங் காதவர்க் குய்ந்துபோக் கில்லெனப் பற்றினாயே—வெந்தநீ றாடியா ராதியார் சோதியார் வேதகீத—ரெந்தையா ரூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்சனெஞ்சே." எ-ம். தேவாரம். பழகி னால்வரும் பண்டுள சுற்றமும்—விழவிடா விடின் வேண்டிய தெய்தொணா—திகழ் கொள்சேறையிற் செந்நெறி மேவிய—வழக னருள ரஞ்சுவ தென்னுக்கே." எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௪௧)

எடுத்துள குடும்பச் சுமையொடீண் டொருவ னெங்ஙன ஞானவாசானை, யடுத்தவ னேவ றொடுத்தருள் சுரக்கு மளவுநின் றுளமகிழ்ந் தன்னோன், கொடுத்தநாள் வாங்கிக் கொளும்பர மார்த்தங் கூடினுங் காலமா திகளாற், றடுத்துரை தொழிலை விடுத்தலாற் சமாதி சார்ந் தஃ துணரவும் படுமே.

எ-து. இவ்விடத்து ஒருவன் தான் சுமந்துள்ள குடும்ப பாரத்துடனே எப்படி ஞானாசாரியனை அடைந்து அவனுக்குப் பூரண

கிருபை வருமளவும் அவனது ஏவற்பணிவிடை தொடங்கிச் செய்து நின்று அந்த ஞானாசாரியன் திருவுளமகிழ்ந்து ஞானோபதேசத்தை அனுக்கிரகம்பண்ணின காலத்துத் தான் பெறுவான்; கால தேச வர்த்தமானங்களினால் அந்த ஞானாசாரியனை அடைந்து அநுக்கிரகம் பெறக்கூடுமாயினும் வாக்காற் சொல்லும் வசனங்களையும் காயத்தாற்செய்யுந் தொழில்களையும் பண்ணாது விடுத்தாலன்றி ஞானசமாதிகூடி அந்தஞானத்தை அறியவுங்கூடுமோ. எ-று.

ஞானாசாரியரைத் தேடிச்செல்வோன் குடும்பத்தோடுஞ் செல்லக்கூடாமையின் குடும்பச்சுமையோடு எங்ஙன ஞானவாசானை யடுத்தென்றார். சீடன் பக்குவாபக்குவங்களை அறியவேண்டி ஒரு வருடமுதல் பன்னிருவருடமளவும் பரீக்ஷை பார்க்குதலின் அருள் சுரக்குமளவுமென்றும், குடும்பிக்கு அவ்வளவு நிற்கக்கூடாமையின் ஏவறொடுத்து நின்றென்றும், கூறினார். காலதேசவர்த்தமானமென்றது அற்பகாலம். இராச கலகங்களினது சரித்திரம். அவற்றால் அவரிருக்குமிடத்தில் இவன் சென்றானாயினும் இவனிருக்குமிடத்தில் அவர் வந்தாராயினும் தெய்வகதியாகக் கூடுதலிற் கூடினுமென்றார். குடும்பிக்கு வாக்குக் காயங்களடங்காமையின் மனோலயம் பண்ணக்கூடாது; மனோலயம் இன்மையால் அஞ்ஞானம் நிவிருத்தியாகாது; அஞ்ஞான நிவிருத்தி இன்மையால் ஞானோதயமாகாது; ஆகலின் தடுத்துரை தொழிலை விடுத்தலாற் சமாதிசார்ந் தஃதுணரவும் படுமே யென்றார். இதனாற் குடும்பிக்கு ஞானாசாரியரை அடைந்து அநுக்கிரகம்பெற்ற காலத்தும் சமாதி கூடிப் பரஞானமுணரக் கூடாதென்பதுங் கண்டுகொள்க. (௫௦)

தனித்திருந் தொருதம் மனத்தையைம் பொறிவாய்த் தடுத்தகப்படுத்திஃ தெத்தை, நினைத்தெழா நின்ற தென்றுநோக்குநரே நீக்குவர் வாக்கொடு தொழிலைப், பிணைத்தடை யாம்போக் குவரில் வாழ்க் கையையும் பேச்சைநா டொறும்பழகுநரீ, தனைத்தினொன் றேனும் விடார்பிறர் காண்ப தன்மையா னகப்பற்றே விடுப்பார்.

எ-து. ஏகாந்தஸ்தானத்தைப் பொருந்தியிருந்து ஒப்பற்ற தமது மனத்தினைப் பஞ்சப்பொறிவழியே சகமுகமாய்ச்செல்லாது உள்வாங்கி அகமுகப்படுத்தி இந்தமனம் என்னத்தை நினைத்துக் கொண்டு எழுகின்றதென்று அறிவினாற் பார்க்குமவரே வாக்குக் காயங்களினது தொழில்களை நினைத்துக்கொண்டு எழுகின்றதென்று அறிந்து அவ்வாக்காற் சொல்லுந் தொழில்களையும், காயத்தாற் செய்யுந் தொழில்களையும், விட்டு நீக்குவார். அவ்வாக்குக் காயங்கள் நிவிருத்தியாகலின் இல்வாழ்க்கையைப் பாதுகாத்தற்குத் தடைவருமாகலிற் பின்னர் அந்த இல்வாழ்க்கையையும் விட்டு நீக்குவார். வாசக ஞானமாகிய வார்த்தைகளோடு எக்காலமும் பழக்கமுடையார் விடவேண்டுமென்று கூறிய ஈதனைத்தினுள்ளும் ஒன்றாயினும் விடார். பிறர் காண்பதன்மையால் அகப்பற்றொன்றையுமே யொழிப்பார். எ-று.

வாக்குக்காயங்கள் நிவிருத்தியான விடத்துப் புறப்பற்றைப் பாதுகாத்தற்குத் தடைவருதலாலும், அவை பிரவிருத்தியான விடத்து அகப்பற்றை ஒழித்தற்குத் தடை வருதலாலும், தடையாமென்றார். பிறப்பற்றோடிருந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கத்தொடங்குதல் அவ்விருவகைக்கும் பழுதென்பதும், அகப்பற்றை ஒழிக்கத் தொடங்கினோன் புறப்பற்றை முன்னர் விடவேண்டுமென்பதும்; பிறர் காண்பதன்மையான் அகப்பற்றே விடுப்பாரென்றமையால் தமக்கென அவர்க்கு அகப்பற்றுப் போயதின்றென்பதும்,காண்க.

தந்தைதாய் முதலாம் பந்தநீங் கிலர்க டாமுய் நெறியதின்
றெனுஞ்சம், பந்தனா ருரையும் வேண்டியதெய்தப் படாதுசுற்ற
மும் விடாவிடினெ, னெந்தைவாக் கரைய ருரையுமா தியவாக்
கியம்பிர மாணமா மெனக்கொள், புந்தியார் புறப்பற் றுறவகப் பற்
றைப் போக்கவாய்ப் போக்குத விலரே.

எ-து. தந்தை தாய் முதலிய பந்தங்களை நீங்காதார்க்கு உய்ந்து போநெறி இன்றென்று கூறிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநா

யனார் வாக்கியத்தையும், தாம் வேண்டியது எய்தொணாது மாதர் முதலிய சுற்றமும் விடாவிடினென்று கூறிய எந்தையாகிய திருநாவுக்கரையர் வாக்கியத்தையும், இவைமுதலிய ஆப்தவாக்கியங்களையும் பிரமாணமாகக் கொள்ளுகின்ற நன்மதியுடையோர் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிப்போமென்று வாய்ப்போக்கார். எ-று.

அவற்றிற்கு எதிர்மறையான ஆப்த வாக்கியங்களைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளாதார் அங்ஙனம் கூறுவரென்பது காண்க. வாய்ப்போக்குதல் செய்யாதிருந்தும் செய்தேனென்று சொல்லும் விருதாச்சொல்லென்றறிக. (௫௨)

இருவகைச் சார்புள்ளும் உயிர்ச்சார்பை விடுத்துப் பொருட்சார்போடிருந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கக்கூடாதோவென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

விடுக்குநர் புறப்பற் றதினுயிர்ச் சார்பை விடுத்துமற் றைய
பொருட்சார்பைப், பிடிக்குத லொழுங்கன் றெனினுறை யிடமும்
பேணுறா தொழித்தறீ தெனவே, படிக்கணீ யுரைக்கக் கேட்டன
முனைப்போற் பற்றிநோக் காமையி னன்றோ, விடுக்கவென் றனை
த்தும் விடுத்தன ருலக மேத்துபத் திரகிரி முதலோர்.

எ-து. அகப்பற்றை ஒழிப்போர்க்கு இருவகைச் சார்பாகிய புறப்பற்றினுள் உயிர்ச்சார்பை விடுத்து மற்றைப் பொருட்சார்பைப் பிடிக்குதலும் மார்க்கமன்றென்றால் நீர் சொன்னவை யெல்லாம் விடுப்பினும் இருத்தற்கு ஓரிடமாயினும் பிடியாது விடுக்குதல் குற்றமெனவே பூமியின்கண் நீ ஒருவனே சொல்லக்கேட்டு அறிந்தனம். உன்னைப்போலக் கூர்ந்து விசாரியாமையாலன்றோ பற்றுக்களியாவும் துக்கமென்று அறிந்து எல்லாப் பற்றுக்களையும் உயர்ந்தோர் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற பத்திரகிரிராசா முதலாயினோர் விடுத்தார்கள். எ-று.

உனைப்போற்பற்றி நோக்காமையினன்றோ வென்றமையால்; குறிப்பால் நீ அறியாமையினாலே கூறுகின்றாயென்பது காண்க.

பத்திரகிரி முதலாயினோரெனவே பட்டணத்துப்பிள்ளை முதலாயினோரையும் வருவித்துக் காண்க. (௫௩)

பொருட்சார்பால்வரும் குற்றம் மேல்வருஞ் செய்யுளுட் கூறுகின்றார்.

துறந்தவன் பொருட்சார் புறவறி விலர்க்குத் தூயஞா னாதி
சாத்திரங்க, ளறைந்திதம் பேசிப்பொருள் கவர்ந் ததனா னச்சமு
மிச்சையாதிகளுஞ், செறிந்துற வகத்துண் டினியவூ ணிருக்குஞ்
செய்தியா னெய்சொரி தழல்போ, லிறந்திடா மனவா தனைபி
னைத் தனதோ ரெணத்தையெவ் வணத்தினான் முடிப்பான்.

எ-து. பொருட்சார்பு இருக்க உயிர்ச்சார்பைத் துறந்தவன் அறிவில்லாத பேர்களுக்கு ஞானசாத்திர முதலாயவற்றைச்சொல்லி அவர்க்கு இதமான வார்த்தைகளைப் பேசிப் பொருளை வாங்கிப் புதைத்து அதனால் பயமாசை முதலியனவும் மனத்தின்கட்பொருந்த இனிமையாகிய வூண்களைப் புசித்திருக்கு முறைமையால் நெய்யினைச்சொரிந்த அக்கினிபோல் மனத்தினது வாதனைகள் இறந்துபோகாவாகலிற் பின்னர்த்தான் அகப்பற்றினை ஒழிக்க வேண்டுமென்று எண்ணிய எண்ணத்தினை எந்தமுறைமையால் முடித்துக்கொள்வான். எ-று.

அறிவில்லார்க்கு ஞானசாத்திர முதலிய கூறுதலினாலும், பொருள் கவர்தலினாலும், அதனாற் பயமாசை குரோதமுதலிய வருதலாலும், சௌக்கிய போசனங்களைப் புசித்தலாலும், மனத்தின்கண் வாதனை நெய்சொரி தழல்போல் மேன்மேல் ஏறுதலிற் பொருட்சார்பு இருக்கத் துறந்தோனுக்கும் அகப்பற்றொழித்தல் கூடாதென்பது இதனாற்காண்க. (௫௪)

பொருட்சார்பினுள் எல்லாவற்றையும் விட்டு ஓரிடம் பற்றியிருந்து தவம்பண்ணலாகாதோவென்ற சீடனைநோக்கி அவ்விடத்தால் வருங்குற்றம் கூறுகின்றார்.

பொருளறத் துறந்து பயிக்கமேற் றருந்திப் பொருந்தினு
மோரிடம் பிடித்துள், வெருளறப் பனியா தியினுடற் பழகவே
ண்டுமின் றாகுதலானு, மிருளறத்தீப மேற்றன்முன் றொழில்களெ
ன்றும்வேண் டிடுதலா னிடரு, மருளறச் சிதலை முதலுயிர்க் குறுக
ணாற்றலு மதன்பொருட் டாமால்.

எ-து. பொருட்சார்பினையும் விட்டுத் துறந்து பிச்சையேற்றுண்டு ஓரிடத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தானாயினும் மனோபய நீங்கவும் பனிமுதலியவற்றுள் தேகம் பழகவும் வேண்டும் பழக்கம் இன்மையாகுதலானும், இருள் நீங்கத் தீபமேற்றுகை முதலிய தொழில்கள் எக்காலத்தும் வேண்டுதலால் துன்பமுஞ், சீவகாருண்ணியம் இன்றிச் செல்லுமுதலிய உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்குதலும், அவ்விடம் பிடித்தற் பொருட்டாக வரும். எ-று.

ஓரோர்காலத்து அவ்விடத்தினை நீங்கி இருள்காடு முதலிய இடத்துச் செல்லுங்கால் மனோபயம் தோன்றலிற் பூரணபாவனை மறக்கும்; பனி மழை வெய்யில் காற்று முதலியவற்றாற் காயத்திற்கு வருத்தந் தோன்றலிற் சமபாவனை மறக்கும்; விளக்கிடல் அலகிடல் மெழுகல் முதலிய தொழில்கள் எக்காலமும் வேண்டுதலின் இராகத்துவேஷம் பிறக்கும்; அதனால் மனோலயம பண்ணக்கூடாது; செல்லு கொதுகு மூடு எறும்பு தேள் முதலிய உயிர்களுக்குச் சீவகாருண்ணியத்தை விடுத்துத் துன்பஞ்செய்தலின் மனத்தின்கண் அழுக்கேறும்: இவையெல்லாந் துறவறத்திற்குப் பங்கமாகலின் தனக்கென வோரிடம் பிடித்தலும் ஆகாதென்றார். அவ்விடம் ஆகாதெனவே பொதுச்சாவடி புறந்திண்ணை பாழ்ங்கோயில் மலைமுழை மரநிழல் முதலிய இடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று. (௫௫)

பிறிது நோய் தன்னைப் போன்றுபோற் றானேற் பெரிதுநா
லரிதினோர்ந் துணர்ந்த, வறிவினா லுண்டோ வாவதென் றமையா
னறைதரு சராசர மெவைக்குஞ், சிறிதுமோர் துயர மறவியுற் றே

னுஞ் செய்யுமே மெய்யுணர் வடைவான், மறுவறு துறவைப் பொன்செய்வா ணிகர்போல் வருந்திநா டொறும்வளர்ப் பவனே.

எ—து. பிறிதோருயிர்க்கு வந்த துன்பத்தினைத் தனக்கு வந்த துன்பத்தைப்போன்று போற்றிக்கொள்ளானாகில் பெரியதாகிய சாத்திரங்களை அரிதினாற் கற்றறிந்த அறிவினால் ஒருபயனாவதுண் டோவென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறினமையால் சொல்லப் பட்ட சராசரமாயுள்ள எல்லாவுயிர்கட்கும் சிறிதாயினும் ஒரு துன்பத்தினை மறந்தாயினும் செய்வனோ மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறும்பொருட்டுக் குற்றமற்ற துறவறத்தினைப் பொன்தேடுதல் செய்யாநின்ற வாணிகர்போல் திரிகரணங்களினாலும் வருந்தித் தினந்தோறும் வளர்ப்பவன். எ—று.

கல்வியறிவிற்குப் பயன் சீவகாருண்ணியமாகலின் அறிவினா னுண்டோவாவதென்றார். பொன்செய்வாணிகர், கொள்ளுதல் விற்றல் உரைத்தல் முதலியவற்றாற் பொருளை வளர்த்தல்போல், நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் நடத்தல் ஓடல் முதலியவிடத்தும் உயிர்க்கொலை புரியாது துறவறத்தினை வளர்க்கவேண்டுமென்பது காண்க.

பெரிது நூலரிதினோர்ந்துணர்ந்த வறிவினானுண்டோ வாவ தென்றதற்கு உதாரணம்: ஞானசாரம். "மருளுறு மெவையுநாறி மயக்கறத் தெளிந்து ளோர்க்கு—மருளறத் துறக்க லாகா வய லொரு பொருளு மில்லாத்—தெருளினை யறிதலானுஞ் சிவமெவ ருளமுமன்னு—மருளினை யறிதலானு மவர்செய லருளறந்தான்." எ—ம். அருட்பிரகாசம். "உயிர்நித்த மென்றறிந்தாலு நல்லோர் பல் லுயிர்களுற்ற—துயருக்கிரங்கல் புதுமைகொல்லோ வருட் டோன்றன் முன்னாட்—செயிருற்ற தேவர் குறைகேட்டிரங்கித் திருவுளத்தூ—டயர்வுற் றுருத்தகண்ணீ ரக்கமாமணியாய்த்தெ ளிலே." எ—ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தனக்கினி யவனும் வகைசரா சரங்க ணினைகவென் றுமைக் குரைத்ததுவும், வினைக்கடல் கடந்த பரதர்முற் சிவிகை சுமந்து சென் றதுவுமோர் மேலோர், பினைக்கொல்பாம் பாதியுறு தலஞ் செலுங்காற் பேணலிற் றமைநடந் திடும்போ, தினைக்கறை யானு தியமரி யாதங் குரமுரி யாதியங் கிடுவார்.

எ—து. ஒருவன் தனக்குத் தான் இனியவனாய்த் தன்னைப் பாதுகாக்கு முறைமைபோல் சராசரங்களாயுள்ள உயிர்களைக் கரு துகவென மகாதேவிக்கு மகாதேவர் அறிவாசாரங் கூறியவதனை யும், சரியை கிரியை யோகங்களுக்கு ஏதுவாகச்செய்யுந் தொழி லாகிய கடலைக் கடந்து நின்ற பரதர் முன்னர்ச் சிவிகை சுமந்து கொண்டும் உயிர்க்கொலை வாராது நடந்துசென்றவதனையும், விசா ரித்து அறிந்த மேலாயினோர் பின்னர்க்கொல்லுகின்ற பாம்புமுத லிய துட்டப்பிராணிகள் உறையுமிடத்தில் போம்பொழுது தம் மைப் போற்றிக்கொள்ளுதல்போல், நடக்கும்பொழுது கூட்ட மாயுள்ள செல்லுமுதலிய சரவுயிர்கள் இறவாமலும், முளைமுத லிய அசரவுயிர்கள் நாசமாகாமலும், நடப்பார். எ—று. ஈசுவர வாக்கியத்தையும் அவர் வாக்கியத்தின்படி நடந்துகொண்ட பெரி யோர்கள் சரித்திரத்தையும் அறிந்த மேலோர்களுக்கு அந்த நடை வருமென்பதறிக.

தனக்கினி யவனும் வகைசராசரங்கணினைக வென்றதற்கு உதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். தனக்கினிய னும்வகையே சராசரங்க ளனைத்தினையு—நினைத்திகழ்வார் புகழ்வார்பா லொத் திருக்கு நீர்மையினை — மனத்துடைய னவவ னுமுரைத்த வாசார—மனைத்துடைய னுகவறி வெறிகமழு மைம்பாலாய். எ—ம். நடுங்காம லெவ்வுயிரு நறுக்காது துரும்பனைத்தும்—பிடுங்காது முதலெவையும் பிரசமலர் கொய்யாது—விடுங்காலா லூழ்த்துதிர் ந்த விரைமலர்க ளவையேந்தி—யடுங்காலன் றனையட்ட வம்புயங்க ளருச்சிப்பான்." எ—ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தம்மிடத் தேனுந் தமக்கினி யவர்பா லேனு மோரிடர் வந்துசாரி, னம்மவூழ் முறையென் றறிந்துமேழ் கடலோ ரனுவென வுருகுமென் போல்வா, ரிம்முறை துயர்வே றுயிருறி னிரக்க மின்றிய தன்றியுந் தம்மால், வெம்மைய கொலையின் றடையினு மதனூ ழென்பதென் மிகமுக மலர்ந்தே.

எ—து. தம்மிடத்தாயினும் தமக்கினியராயுள்ள சுற்றத்தார் முதலியோரிடத்தாயினும் ஒரு துன்பம் வந்து பொருந்திற்றுயின் அதனை ஊழ்வினைப் பயனென்று அறிந்திருந்தும் சத்தசாகரமும் ஓரணுவென்றுசொல்ல நெஞ்சமெலாம் நெக்கு நெக்குருகும் எம்போலிகள் இந்தமுறையே வேறொரு உயிர் துன்பத்தினை அடையின் இரக்கமின்றி யிருப்பதல்லாமலும் தம்மால் ஒருயிர் வெவ்விதாகிய கொலையொன்று அடைந்தவிடத்து அதனூழ்வினையென்று சொல்வது என்னே மிகவு முகமலர்ந்து. எ—று.

துறவறமுடையார்க்கு ஒருயிரால் ஒருயிர்க்குத் துன்பம் வந்ததாயினும் அதற்குத் தம்மை அறியாமல் தம்மால் ஒரு துன்பம் வந்ததாயினும் இரங்கவேண்டுமேயன்றி, இரக்கமின்றியிருத்தல் பழுதென்பது காண்க. (௫௮)

இம்மையி னிகழ்ச்சி மறுமையிற் சிறுமை யெய்துமென் றுயிர்க்கொலை புரியாச், செம்மைபைங் கனக மாதிகைப் பற்றுத் துறவினைச் சிலரடைந் திடினுந், தம்மையொத் துயிர்க ளனைத்தையுங் காணுந் தயவுயிர் தபனிய முதல, மும்மையு மோட்டிற் காட்டிலன் னையிற்காண் டறவொரோர் தவர்க்கலான் முடியா.

எ—து. இம்மைக்கட் சீவர்களாற் பழிப்பும், மறுமைக்கட் பிறவித்துன்பமும், வருமென்று கருதி உயிர்களைக் கொலைசெய்யாத செம்மையினையும் பொன் மண் பெண்ணென்னு மூவகையையும் பற்றாத துறவினையும், இந்த முறையே சிலர் அடைந்தாராயினும் தம்மைப்போல் உயிர்களெல்லாவற்றினையும் காணும் தயவும் உயர்ந்த பொன்னாதி மூவகையினையும் ஓட்டினைப்போலவும், காட்டினைப்போலவும், அன்னையைப்போலவும், காணுந் துறவும் ஓரோர் தவருக்கல்லது கூடாது. எ—று.

இம்மை மறுமைகளைக் குறித்துக் கொலைசெய்யாது பொன்னாதிமூவகையையும் ஓடாதிகளாகக் காண்போர் துறவுசாதகரென்றும், அவ்விருவகையையும் குறியாது சுபாவமாகத் தம்மைப்போலுயிர்களைக் கண்டு பொன்னாதிகளை ஓடாதிகளாகக் காண்போர் துறவுசாத்தியரென்றும் அறிக. அச்சாத்தியர் அரியராகலின் ஓரோர் தவர்க்கலான் முடியாவென்றார். (௫௯)

அறைதலிற் கொல்லா நலத்தது நோன்மை யெனவரு டுறவுசாகரத்தா, டுறுமஃ தறவே சினமழுக் காறங் குறாமையாற் கொடுஞ்சொல் கூறாமை, புறமுரை யாமை மருவிய விரண்டாற் பொருவின்மெய் யுறுதியோர்ந் துரைத்த, னிறைபெருந் தவத்தோர் வாக்கினிந் நான்கு நிகழுமென் றியம்புவர் நெடியோர்.

எ—து. உயிர்களைக் கொல்லாத நலத்தினையுடையது தவமென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறுதலின் ஒன்றினும் பற்றற்ற துறவுபொருந்திய உள்ளத்தின்கட் சீவகாருண்ணிய நிலைபெற்றிருக்கும். அது நிலைபெற்றிருக்கவே அவ்வுள்ளத்தின்கண் உயிர்களிடத்துக் கோபமும் பொறாமையும் பொருந்தாமையாற் கோபமின்மையாற் கொடுஞ்சொற் கூறாமையும் பொறாமையின்மையாற் புறங்கூறாமையும் உளவாகும். பொருந்தாநின்ற இவை யிரண்டினாலும் கொடுஞ்சொல் கூறாமையால் ஒப்பற்ற மெய்ம்மை கூறலும், புறங்கூறாமையால் உயிர்களுக்கு உறுதிமொழிகளை ஆராய்ந்து கூறுதலும், உளவாகுமாகலின் இவைநான்கும் நிறைந்த பெரிய தவத்தினையுடையார் வாக்கின்கண் விளங்காநிற்குமென்று சொல்லுவர் பெரியோர். எ—று.

உள்ளத் துறவில்லாதார்க்கு அருளின்மையாற் கோபமும் பொறாமையும் உடையாராகலிற் கொடுஞ்சொல் கூறுதலும், புறங்கூறுதலும், பொய்மை கூறுதலும், பயனில்சொல் கூறுதலும்,

ஆகிய இந்நான்கும் இவரது வாக்கின்கண் விளங்குமென்பது காண்க. இதனால் உள்ளத்துறவுடையோரே மனம் வாக்குக் காயங்களினாலும் நன்மையுடையோரென்பதறிக. புறங்கூறல் பிறரைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்துகூறுதல். உறுதிமொழி வீட்டினை அடைதற்கு ஏதுவானமொழி. (௬0)

கான்றசோ றதனிற் கண்டுபொய்ப் போக மனைத்தையுங் கைவிடுத் திடினுந், தோன்றுல கினைமெய் யெனக்கொடு மீக்கூற் றுறவிருப் படையினத் துறவோன், சான்றதா யுளதன் னுளமிலை யெனவுந் தற்பரா னந்தமுற் றவனைப், போன்றிரு விழிமேற் செருகியீண் டுரைக்கும் பொய்யையெவ் விதத்தினாற் போக்கும்.

எ-து. கக்கினசோறுபோல் மாயாகாரியமாகிய பொய்ப்போகங்களனைத்தினையும் கண்டு துறந்தானாயினும், கானற்சலம்போற் பொய்யாய்த்தோன்றுகின்ற பிரபஞ்சத்தினை மெய்யாகக் கருதிக் கொண்டு கீர்த்தியை அடைய விருப்பமுற்றானாயின், அந்தத் துறவியானவன் தனக்குள்ளே சாக்ஷியாயிருந்துள்ள தனதுள்ளமானது தற்பரானந்தம் பெற்றது இல்லை இல்லை யென்று தனக்குக் கூறவும், தான் பிறருக்கு அந்தத் தற்பரானந்தத்தைப் பெற்றவன்போலும் இரண்டுகண்களையு மேலே செருகி இவ்விடத்துக் கட்குறிப்பாற் கூறும் பொய்யால் வரும் பாவத்தினை எந்த முறைமையாற் போக்குவான். எ-று. ஐயன் காளி சன்னிதி முன் பொய்யுரைத்த பாவம் தீர்க்கக்கூடாமல் இம்மைக்கண்ணே துன்பம் வருமாகலின் தேவர்க்கெல்லா மேலாய சிவசன்னிதியில் அசத்தியங்கூறிய பாவம் தீராதென்பது அறிவிக்க எவ்விதத்தினாற் போக்குமென்றார்.

சான்றதாயுள தன்னுளமிலையெனவு மென்றதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு. "தன்னெஞ்சந் தனக்குச்சான்றது வாகத்தத்துவ நன்குணராதே, வன்னெஞ்ச னாகிக் கூடமே புரிவோன் வஞ்சகக் கூற்றினுங் கொடியோன், பன்னுங் காலவன்றன் றெரிசனம் பரிசம் பழுதுற நிரயவே துவுமாம், புன்னெஞ்சா லவனும் போய்நர கெய்திப் பூமியுள் ளளவுமே றானல்." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௬௧)

இத்திற னருள்கைப் பிடித்தெலாம் விடுத்தோ னேவல னொருவனோ டுறினுஞ், சித்தசஞ் சலமுண் டவனொரோர் காலை செயுஞ் செயல் பிழைக்கினுட் சீற்றம், வைத்திடப் படுத லாற்றன துடற்பால் வந்தொரு பிணியுறிற் றுணிவோ, டத்தனே யுளனென் றிருத்தலி னிருத்த லரிதனோன் றனையுறி னதனால்.

எ-து. இந்தமுறைமையே சீவகாருணியமொன்றுமே கைப்பிடித்துப் பற்றுக்களாயுள்ளனவெல்லாவற்றினையும் துறந்தவன் ஏவலாளனாகிய வொருவனுடனே கூடியிருந்தானாயினும் அவன் ஓரோர்காலத்துச் செய்யும் ஏவற்பணிவிடைகளுள் ஒவ்வொன்று தப்பச்செய்தானாயின் உள்ளத்திற் கோபம் வைக்கப்படுதலாலும், தனது தேகத்தின்கண்ணே ஒரு வியாதிவந்தடைந்தால் அவ்வியாதியைப் போக்குதற்குச் சிவனே உளனென்று தான் துணிவோடிருத்தல்போல் அவனுக்கு ஒரு வியாதிவந்து அடையின் அங்ஙனம் இருத்தல் கூடாது அதனாலும், சித்தசஞ்சலம் தோன்றும். எ-று.

சீவகாருணியத்தினாலும், பிறர் பழிப்பரென்பதனாலும், அவனுக்குச் சிவனே உளனென்று இருத்தல் கூடாமையால் விவகாரப்படியே வைத்தியனைத் தேடுதல் மருந்துதேடுதல் முதலியவற்றால் மனோவிசாரந் தோன்றுதலிற் சித்தசஞ்சலமுண்டென்றார். சித்தசஞ்சலம் மனோலயம் பண்ணுதற்குத் தடையாகலின் அச்சஞ்சலம் பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய ஏவலாளனும் ஆகாதென்பது அறிக. (௬௨)

யாதியா தொருவ னீங்கியா னோதை லதனினா லதனினா விலனென், றோதலா லனைத்துந் துயர்தரு மெனநீத் துயர்பரம் பொருளினைக்காட்டுந், தீதிலோர் குரவனெங்குள னெனவே தேடுமா

லலைகடல்சூழும், பூதல மிசையோர் துறவினை னறவு பொலிமலர் தேடும்வண்டி னைப்போல்.

எ—து. யாதொன்றினை யாதொன்றினை ஒருவன் நீங்கி யான் அவன் அதனால் அதனால் வருந்துன்பங்கள் இலனென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறுதலின் பற்றுக்களாயுள்ளன எவையும் துன்பங்களைத் தருமென்று அறிந்து துறந்து எப்பொருள்களுக்கும் மேலாயுயர்ந்த மெய்ப்பொருளினை அறிவிக்குங் குற்றமில்லாத ஒப்பற்ற ஞானசாரியன் எவ்விடத்தில் இருக்கின்றானென்று தேன் செறிந்த மலரினைத் தேடும் வண்டினைப்போல் அலைகடல் சூழ்ந்த பூமியின்கண்ணே ஒரு துறவியானவன் தேடுவான். எ—று.

தேனிரம்பிய மலரைத் தேடும் வண்டினைப்போலச் சிவகாருணியம் ஈசுரபத்தி பாசவைராக்கியம் பிரமஞானம் என்னும் நான்கும் நிறைந்த ஞானசாரியனைத் தேடுகின்றானென்பதறிக. ஆல் அசை. நறவுபொலி மலர்தேடு வண்டினைப்போ லென்றதற்கு உதாரணம்: அறிவானந்தசித்தியார். "அளிமலர் விட்டுவிட் டாய்ந்து மதுவுண் டகநிரப்பிக்—களிவந் திருந்த கருத்திங்குற நின் கவலை யென்னும்—விளிவினை விட்டுவிட் டாய்ந்து வியன் குரு மேவிநின்று—தெளிவந் தினைக் கண்டிடு மளவுங் குருத் தேடிடுமே."

(௬௩)

சமரமுற் றிடாது புறந்திரி யொருவன் றனதெதி ரடைதரு படைக்கைக், குமரரை நோக்கி மிகுபராக் கிரமங் கூறினுந் தேறல ரதுபோ, லமர்தரத் துறவு சமாதியோதிடினு மவற்றினுக் கயனடை யினரேற், றமரெனத் துணிவுற் றவரொடும் பழகார் தத்துவ நிலைதலைப் படுவோர்.

எ—து. யுத்தகளத்தைச் சாராது அதற்குப் புறம்பாய்த் திரிகின்ற ஒருவன் களத்தினைச் சார்ந்து தனக்கெதிரே ஆயுதபாணிகளாய் வந்துநின்ற வீரரைப்பார்த்து மிகுந்த பராக்கிரமங்களைச் சொன்னானாயினும் அக்களத்திற் சென்று யுத்தம்பண்ணாது புற

த்துநின்று கூறுதலால் அவனை வீரனென்று தெளிவுறார். அதுபோல் மனத்திற்குச் சம்மதமாய்ப் பொருந்தும்படி துறவு சமாதிகளைக் கூறினாராயினும் அவற்றிற்கு உரிய நடக்கை யின்றிப் புறநடக்கையராயின் அவரை வீட்டினை அடைவித்தற்கு எதுவாகிய தமரென்று தெளிந்து அவர்களுடனே கூடிப்பழகார் தத்துவநிலைமையை அடையும் நன்னெறிக்கண் விரைந்து செல்வோர். எ—று.

புறந்திரியொருவன் சமர்க்களத்துஞ் செல்லாது அதனைச் சார்வாரோடுங் கூடாது இடையே நின்று பராக்கிரமங் கூறுதலின் அவனை வீரனல்லனென்றும் பேடியென்றும் அறிகின்றதுபோல் அயனடையினர் துறவுசமாதிகட்கு உரிய நன்னெறியும் செல்லாது அந்நெறி செல்வாரோடுங் கூடாது இடையே நின்று அவற்றிற்கு உரிய நெறிமாத்திரங் கூறுதலின் அவரைத் துறவு சமாதியுடையரலரென்றும் கூடாவொழுக்க முடையவரென்றும் அறிந்துகொள்க.

அமர்தரத்துறவு சமாதி யோதிடினு மவற்றினுக் கயனடையினரேல் என்றதற்கு உதாரணம்: அனுபவசித்தி. "மறைகளாகம முதற்கலை முழுதையு மயலற மிகவோதிக்—குறைவிலாவகைப் பொருட்னை மதுரமாக் கூறவல் லவரேனு—நிறைவதாகிய பொருளினுக் குத்தகு நிலையவ ரலராகி—லறைவ தாகிய வவர்மொழி யாத்த வாக்கியமென வறையேமே. எ—ம். இறைகணன்பினை யுரைசெய்து தாமிறைக் கன்பகத் திலரேனுந்—துறவு நன்றென வுரைசெய்து துறவினி னிலைமைய திலரேனுங்—கறைகளொன் றுள செயல்களின் மூளுறுங் கருத்தறிகிலரேனு—மறையி னன் குறு மவர்மொழி யாத்த வாக்கியமென வறையாதே. எ—ம். தெய்வ வாணிநற் செந்தமி ழியலிசை தெரிந்து பாடைகளும் பொய்—மெய்ய தாகவே பொருள்களும் விளங்கிட விளம்புவல் லவரேனு—மையிலா வகை மொழிவ தொன்றவர்செயன் மருவலொன் றெனி

லத்தை—யைய மூவரின் முதல்வரே மொழியினு மாத்தவாக் கியமென்னார்." எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (சுச)

நீரிடத் தன்றி யந்தரத் திடையே நிகழுமோர் மரைகொள விரும்பார், பாரிடத் தெவரும் வினோதிகள் சாலம்பண்ணலென் றெண்ணி மற் றதுபோற், சீருடைத் துறவு சமாதிபெற்றுலகிற் றிகழினு முயிர்க்கெலாந் தயவுஞ், சாரருட் குருபத்தியுமிலார் தமையுந் தமரெனப் பழகவுந் தகுமே.

எ-து. பாரின்கணுள்ளோர் யாவரும் நீரின்கணெழுகின்ற தாமரைப்பூவைக் கொய்துகொள்ள விரும்புதலேயன்றி ஆகாயத்தின்கண் விளங்காநின்ற தாமரைப்பூவைக் கொய்து கொள்ள விரும்பார்கள்; வினோதவித்தையினையுடையார் இந்திரசாலம் பண்ணுதலென்று அறிந்து அதுபோலச் சிறப்பினையுடைய துறவு சமாதிகளை அடைந்து உலகத்தின்கண் விளங்காநின்றாராயினும் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் காருணியமும் தாம் அடைந்த கிருபாமூர்த்தியாகிய ஞானாசாரியரிடத்துப் பத்தியும் இல்லாதாரையும் தமரென்று கருதி அவருடன் கூடிப் பழகவுந் தகுமோ. எ-று.

தாமரைப்பூத் தோன்றுதற்கு இடம் நீரேயன்றி அந்தரம் இடமாகையால் இதன்கண் தோன்றிய பூ பூப்போலத் தோன்றுவதேயன்றிப் பூவன்றென்றும் வினோதிகள் சாலம்பண்ணுதலென்றும் விரும்பாது உலகர் விடுத்தல்போல், துறவுசமாதிகளுக்கு ஏதுவாகிய சீவகாருணியம் ஈசுரபத்திகளில்லாத துறவு சமாதிகள் அவைபோலத் தோன்றுவனவன்றித் துறவு சமாதிகளல்லவென்றும், அவர் அவைபோலக் காட்டுகிறாரென்றும், அறிந்து அவரோடும் பழகாது நீங்கவேண்டுமென்பது கண்டுகொள்க. (சுரு)

இதுநெறி யெனவோ ரூர்க்கு மற்றொருவ ரேகினு மாத்தன் வாய்க் குறிக, ளதுதனிற் காணா விடத்துல கருமோ ரடிபெயர்த் திடுகல ரதுபோ, லெதிரறு சமாதி யாதிபெற் றுடையோ ரென்

னினு முன்னவனுரைத்த சதுர்மறை யாக மாந்தநிந் தகரேற் றமரென லவரையுந் தகுமே.

எ-து. ஒருவன் ஓரூர்க்கு வழி ஈதென்று அழைத்துச் சென்றானாயினும் தமக்கு ஆப்தனாயுள்ளவன் வாயாற்கூறிய அடையாளங்கள் அந்நெறியிலே காணாதவிடத்து அதனை மாறு நெறியென்று கருதி உலகத்தாரும் ஓரடியாயினும் பெயர்த்து வைத்திடார்கள். அதுபோல ஒப்பில்லாத சமாதி துறவு குருபத்தி சீவகாருணியம் ஆகிய நான்கினையும் அடைந்தார்களாயினும் கடவுள் கூறிய நான்கு வேதமும் இருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமுமாகிய இவற்றின் முடிவாயுள்ள வாக்கியங்களை இகழ்ந்து கூறினாராயின் அவரையும் தமரென்று சொல்லலும் தகுமோ தகாது. எ-று.

ஒருவன் ஓரூர்க்கு வழி ஈதென்று அழைத்துச் சென்றானாயினும் தமக்கு ஆப்தன் கூறிய அடையாளங்கள் அந்நெறியிலே காணாத விடத்து அதனை மாறுநெறியென்று ஓரடியாயினும் பெயர்த்திடாத உலகர்போல் சமாதியாதியுடையோர் வீடடையும் நெறி கூறுங்கால் கடவுள்கூறிய வேதாகம முடிவுவாக்கியத்தின்படி கூறாது அதனை மறுத்துக் கூறினாராயின் இந்நெறி மாறுநெறியென்று கருதி இவரோடும் பழகலாகாதென்பது கண்டுகொள்க. சதுர்மறையாக மாந்தமெனவே ஞானங் கூறிய வாக்கியமென்பதும், ஞானங் கூறுதற்பொருட்டுச் சரியை கிரியை யோகங்களை மறுத்துக் கூறினும் ஞானங் கூறிய வாக்கியங்களை மறுத்துக் கூறுதல் நெறியன்றென்பதுங் காண்க. நிந்தகர் புறச்சமயத்தோர்கள்.()

ஈங்கறை முறையிற் றேர்ந்துபா ரிதன்மீ தெங்கணுந் தேடியோரிடத்தி, னோங்கருண் முதல நான்குமோர் வடிவா யுளதென மறையினீற் றுரைக, டாங்குநா வொடுஞ்செங் குவளைமார் பொடும் பொற் சரணொடுஞ் சரணென வடைந்தோர், தீங்கொழித் தருள்வான் றிகழுமோர் குரவற் கண்டுளங் குளிர்ந்தனன் றெளிஞன்.

எ—து. இவ்விடத்துக் கூறிய முறையே ஞானாசாரியனது இலக்கணமெல்லாம் உடையோன் எங்குளனென்று ஆராய்ந்து பூமியின் கண்ணே எவ்விடத்தும் தேடி ஓரிடத்தின்கண் உயர்ந்த சீவகாருணியம் ஈசுரபத்தி பாசவைராக்கியம் பிரமஞானம் என்னு நான்கும் ஒரு வடிவங்கொண்டதுபோல் வேதத்தினது முடிவாயுள்ள மகாவாக்கியமே முதலியவாக்கியங்களைத் தரிக்கின்ற நாவுடனும் செங்கழுநீர்மாலை விளங்காநின்ற மார்பகத்துடனும் பொன்போன்ற திருவடிகளுடனும் அத்திருவடிகளில் அடைக்கலமாய் வந்து அடைந்த பக்குவரது அஞ்ஞானமாகிய பொல்லாங்கை நீக்கும்பொருட்டு விளங்காநின்ற ஞானாசாரியனைக்கண்டு தெரிசித்து இதயமெல்லாம் குளிர்ந்தனன் அந்தவறிவுடையோன். எ—று. ஓங்கருண்முதல நான்குமோர் வடிவா யென்றதனாலும், மறையினீற்றுரைக டாங்கு நாவொடு மென்றதனாலும், ஆசாரியனது இலக்கணமெல்லா முடையனென்பது காண்க.

சரணெனவடைந்தோர் தீங்கொழித்தருள்வா னென்றதற்கு உதாரணம்: தத்துவராயர் நான்மணிமாலை அகவல். "ஒளித்தகு மறிவுமரக் கலனமைத்துத் துறவி—னுமக்கூம்பு நாட்டியேம—வருளாங் கயிற்றிற் பிறழ்வறக் கட்டிப்—பத்தி யென்னும் பாய் பூரித்து—முத்தியூரிற் றம்மை யுய்த்தருள்—சொரூபனென்னு மொரு மீகாம—னருந்தவர்க் கரசின் பாதந்—திருந்தவைக் கிலர்தஞ் சென்னியின் மிசையே." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௯௭)

காரிய மாக லாற்சகம் படைக்குங் காரணன் குலாலனி னுள
னென், னோரியல் பெனவேழ் கடலுமொன் றாக்கி யொப்பிடுங்
கருணைய னேனும், பேரியை பிறப்புத் தனைய டைந்தவர்க்குப்
பிணையுறு வகைகெடப் பார்க்குங், கூரிய விழியோ னாதலி னற
வுங் கொடியனு மாகுமக் குரிசில்.

எ—து. பிரபஞ்சம் மாயாகாரியமாகலின் அதற்குக் காரணமாயுள்ள மாயை சடமாகலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்த

காரணனாகிய கடவுள், கடகலச முதலாயுள்ள பாண்டங்கள் மண்ணினது காரியம் அவைக்குக் காரணமாகிய மண் சடமாகலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்த காரணனாகிய குலாலன்போல் இருக்கின்றானென்று மேலாகிய கடவுளுக்குக் கீழாகிய குலாலனை உவமைகூறுகின்ற ஒரு முறைமைபோல் உவமை கூறப்படாதாயினும் சத்தசாகரங்களையும் ஒன்றாகக் கூட்டி உவமை கூறுகின்ற கிருபாசமுத்திரமா யிருந்தானாயினும் தன்னைவந்து அடைந்த பக்குவர்க்குப் பேரும் பொருந்திய பிறப்பும் இவையேயன்றிப் பின்னர் அந்தப்பேரும் பிறப்பும் வாராதபடி நாசமாகப் பார்க்கின்ற நுண்ணிய விழிகளையுடையோனாகலின் மிகவுங் கொடிய தன்மையினை உடையவனுமாவன் அந்த ஆசாரியன். எ—று.

கிருபாசமுத்திரத்திற்கு உவமையின்மையால் கடவுளுக்குக் குலாலனை யுவமை கூறுதல்போல் எழ்கடலும் ஒன்றாக்கி ஒப்பிடுங் கருணையனேனுமென்றார்; கூரியவிழியோ னென்றதனாலும், பேரியை பிறப்புத்தனை யடைந்தவர்க்குப் பிணையுறுவகை கெடப் பார்க்கு மென்றதனாலும், மாயாகாரிய காரணமெல்லாங் கடந்த நோக்கமென்பதும், அந்நோக்கம் பெற்றோர்க்கும் அவைகள் நீங்குமென்பதுங் காண்க. அறவுங் கொடியனுமாமென்றது தூஷண பூஷணமாகத் துதித்ததென்க. இதனுட் சீவகாருணிய முடையனென்பதறிக. (௯௮)

செப்பிருங் கைலைக் குருமுறை மையிற்றன் சிரமிசைச் சர
ணம்வைத் தாளவோர், மெய்ப்பர னருளை நினைதொறு முளந்தீ
மெழுகுகல் லெனவுரு கிடினு, மைப்பவந் துடைத்தன் பினர்க்குவீ
டளிக்கும் வல்லப முடையமற் றொருதா, ளொப்புமிக்கிலியா கலி
னிறை பத்தி யுளனுமன்றாகுமவ் வும்பன்.

எ—து. யாவரும் புகழாநின்ற பெருமை பொருந்திய கைலாச குருபரம்பரையின் வந்து தனது சிரசின்மீதே திருவடிகளைச் சூட்டிய ஒப்பற்ற ஞானாசாரியனது கிருபையை நினைக்

குந்தோறும் அக்கினியிற்பட்ட மெழுகும் கல்லென்று சொல்ல அதனினும் அதிகமாக உள்ளமெல்லாம் உருகா நின்றோனாயி னும் தன்னை அடைந்த பக்குவர்க்குக் களங்கமாயுள்ள பிறவித் துன்பத்தைமாற்றி வீட்டினைக்கொடுக்கும் சாமர்த்தியத்தினை உடைய ஒருதான் சமானாதிகமின்மையனாதலின் ஈசுரபத்தியுடை யனுமன்றோகுவன் அந்த ஞானசாரியன். எ-று. இதன்கண் ஈசுர பத்தியுடையனென்பது காண்க. (சுக)

கருடனை நினைவோர் பார்வையாற் பிறர்பாற் கடுவொழித்த விற்றனை நினைவோ, ரொருவரை நோக்கி னவர்கணும் பாசமொ ழித்தல் செய் துறவொடேய்ந் துறினு, மருண்மகட் புணர்ந்து ஞான சந்ததிபெற் றவரொடு மகிழ்ந்திருத் தலினக், குருபரன் றன்னைப் பின்னைநே ரில்லாக் குடும்பியென் றுரைக்கவும் படு மால்.

எ-து. கருடனைத் தியானம் பண்ணுவோர் பார்வையாற் பிறர்மேலேறிய விடநீக்குதல்போல் தன்னைத் தியானம் பண்ணு வோர் பிறரொருவரை நோக்கின் அவரிடத்தும் பாசங்களை நீக் குதல் செய்யுந் துறவுடனே கூடியிருந்தானாயினும் சிவகாருணிய மாகிய பெண்ணினைக்கூடி ஞானமாகிய புத்திரனைப்பெற்று அவ ரோடும் எக்காலமும் மகிழ்ந்திருத்தலின் அந்த ஞானசாரியனைப் பின்னர் ஒப்பற்றகுடும்பியென்றும் சொல்லப்படும். எ-று. இத னுட் பாசவைராக்கிய முடையனென்பது காண்க. (எ0)

குலவுசெங் கதிரோ னிருளினை யுணராக் கொள்கைபோற் றானொருகாலுஞ், சொலுமறி யாமை யறிகிலாஞானத் தோன்றலே யெனினுமத் தாயோ, னிலகுமானந்த வுருவினை யணுக்கட் கீந்த தற் கிணையொரு துணையின், மலவுட லவர்பாற் கவர்தலி னிஃ தோர் மடமைபெற் றுடையனு மாமால்.

எ-து. யாவராலும் கொண்டாடப்படுகின்ற செய்ய கதிரை யுடைய சூரியன் இருளை அறியாத முறைமைபோல் பிரமாதி களாலும் புகழப்படுகின்ற தான் அவ்விருளுக்கு ஒப்பென்று சொல் லப்படுகிற அஞ்ஞானத்தை ஒருகாலும் அறியாத ஞானத்தினை யுடைய புருஷனாயினும் அந்த நின்மலனாகிய ஞானசாரியன் தனது விளங்காநின்ற ஆனந்த சொரூபத்தினைச் சீவர்களுக்குக் கொடுத்து அதற்கு ஈடாக இழிவால் தனக்கு ஒரொப்பில்லாத மலவுடலை அவர்கையில் வாங்கிக்கொள்ளுதலின் இஃதோரறியாமையை அடைந்துடையனுமாகும். எ-று.

சூரியன் தனது பிரகாசத்தினால் தனக்கு இருளின்றிப் பிறர் க்கு இருளைப்போக்குதல் போல், ஞானசாரியன் தனது ஞானத் தினால் தனக்கு அஞ்ஞானமின்றிப் பிறர்க்கு அஞ்ஞானத்தைப் போக்குவனென்பது காண்க. இதனாற் பிரமஞானமுடையனெ ன்பதறிக. (எக)

வதுவை நாண் மறையோர் வழங்கியாத் திரையின் மற்றருந் ததியை நோக்குதலி, னிதுவுமொன் றெனத்தம் முடல்பொரு ளாதி யீயுமெம் போலிக டமக்குங், குதிரைகொண் டிடவன் றடை ந்துட லாதி கொடுத்தவன் போற்கொடுப் பவர்க்கும், பொதுமை யுற் றிவனோர் மானுடன் ருனுய்த் திகழுமப் பூரண புராணன்.

எ-து. கல்யாணகாலத்தில் மறையோர் தஞ்சாதியாசார வழ க்கமாய்ச் செல்கின்ற யாத்திரைபோலவும், அக்காலத்தில் கல் யாணப்பெண் அருந்ததியைப் பார்க்குதல்போலவும், இதுவும் ஒருலகாசார வழக்கமெனத் தமது உடல்பொருளாவி மூன்றினை யும் கொடுக்கும் என்போல்வார்க்கும், பாண்டியனுக்குக் குதிரை கொள்ளும்பொருட்டு அந்நாளிற் சென்று திருப்பெருந்துறையில் ஞானசாரியரை அடைந்து உடலாதி மூன்றினையும் உண்மை யாகக் கொடுத்த மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் போல் உடலாதிகளை உண்மையாகக் கொடுப்போர்க்கும், பொதுமையுற்று இவ்விடத்து ஒருமனிதனாகியும், மானை இடக்கரத்தேந்திய சிவனாகியும் விளங் காநிற்பன் அந்தப் பரிபூரணனாகிய பழையோன். எ-று.

வதுவைநாள் யாத்திரைசெல்லு மறையோரும் அக்காலத்தில் அருந்ததியை நோக்குங் கல்யாணப்பெண்ணும் யாத்திரை போவதுபோலவும் அருந்ததியைநோக்குதல் போலவும் காட்டின மாத்திரமேயன்றி யாத்திரைபோனதும் அருந்ததியைக் கண்டதும் அவர் மனத்திற்கு இல்லை; அதுபோல் உலகாசார வழக்கமாக உடலாதிகளைக் கொடுப்போரும் கொடுத்ததுபோல் காட்டின மாத்திரமேயன்றிக் கொடுத்தது இவர் மனத்திற்கு இல்லையென்பதறிக. (௭௨)

பாரினட் டாங்கா திகளொடக் குரவற் பலதரம் வலம்வந்து பணிந்து, சீரிய துதிசெய் தனுதின மவற்றாற் றிருவுளத் தடைக்கவும் பட்டுத், தூரமோ டணிமை யறவிறை கருணை சுரக்கு நாளளவு நின்றேவ, லாரிவன் றனக்கொப் பெனச் செய்தொண் சரண்பெற் றறியவேண்டு வழுழு தறிந்தான்.

எ—து. பூமியின்கண் அட்டாங்கமுதலிய அங்கங்களுடனே அந்த ஞானாசாரியனைப் பலகாலும் வலமாகவந்து வணங்கி எக்காலமும் தோத்திரம்பண்ணி அவ்வணக்கத் தோத்திரங்களினால் இவன் பக்குவனாமென்று அறிந்து ஆசாரியனது திருவுளத்தில் அடைக்கவும் அன்புடையனாகி அவ்வாசாரியன் கோபித்தானென்று தூரத்திலும் செல்லாமற் சந்தோஷித்தானென்று சமீபத்திலும் சாராமற் சேய்மை அணிமைகளுக்கு நடுவாய் அவ்வருளிறைவன் கிருபை வைக்குநாளளவும் நின்று ஏவற்பணிவிடைகளைச்செய்து ஒள்ளிய திருவடி தீக்ஷைபெற்று வீடடைதற்கு அறியவேண்டும் உபதேசமொழிகளெல்லாவற்றினையும் அறிந்தான். எ—று. அட்டாங்காதியெனவே பஞ்சாங்க சிட்டாங்க சிராங்கமுங்கொள்க.

தூரமோடணிமையற வென்றதற்கு உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனார். "அகலா தணுகாது தீக்காய் வார்போல்க—விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்." அட்டாங்காதிகளோடக் குரவற் பலதரம் வலம்வந்தென்றதற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்தரம். "வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி முறைதழுவத்—தலந்தனிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னந்—துலங்குமுக வாய்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி—ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ளெனுமைந்து மிலங்குறவே." மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. ()

சற்குரு வருளா லையமுந் திரிவுந் தானற மறைமுடி வுணர்ந்த, பிற்குரு பரன்றாண் முச்சரண் புகுந்த பெரியவ ரினமரீஇயிருந்தொண், சொற்களி னரிய பொருள்கடேர்ந் தவணந் தொலைத்தொரு சிறிதுநாட் பின்னர்க், கற்குதலாதி யனைத்துநீத்தென்று ஞானசா தகத்தினுள் கழிப்பான்.

எ—து. சற்குரு கடாக்ஷத்தினாலே ஐயமுந்திரிவு நீங்கி வேதத்தின் முடிவாகிய மகா வாக்கியத்தினால் அறிகின்ற மெய்ப்பொருளை நிச்சயித்து அறிந்தபின் அந்த ஞானாசாரியனது திருவடிகளைத் தனக்கு முன்னர் அடைக்கலமாகப் புகுந்த பெரியோர் கூட்டத்தினை அடைந்திருந்து ஒள்ளிய சாத்திரத்தின் மொழிகளினது அரியபொருள்களை அவரால் ஆராய்ந்து அறிந்து அம்முறையே சிறிதுகாலங் கழித்தபின்னர்ச் சிரவணமனனங்கள் முதலிய அனைத்தினையும் விட்டுநீங்கி எக்காலத்தும் ஏகாந்தஸ்தானத்திலிருந்து நிஷ்டைகூடி ஞானசாதகத்தினாலே நாள்களைப் போக்காநிற்பான். எ—று.

ஐயந்திரிவென்றவற்றுள் ஒன்றோ இரண்டோவென்பது ஐயம். முன்னர் ஒன்றென்று துணிந்து இரண்டென்பதும், முன்னர் இரண்டென்று துணிந்து ஒன்றென்பதும், திரிவென்றறிக.

ஒண்சொற்களினரிய பொருள்கடேர்ந்தென்றதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு. "ஒப்பிலமல ஞானதிவைத்த வுரையையோத லோதுவித்தல்—செப்பும் பொருளைத் திரிவுமறத் தெளிகை பிறரைத் தெளிவிக்கை—தப்பா ததனை மனத்தகத்தே தரி

க்கை யெனவுந் தானேர்தாம் — வைப்பா யருந்தா மருந்தாகிச்
சிறந்தஞான மகவினையே.” மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. ()
அரும்பொறி யின்மை பழியன்றி யார்க்கு மறிவறிந் தாள்
வினை யின்மை, பெரும்பழி யெனலா னொருவன்வீட் டின்பம்
பெருமைகொ டிகழ்கலர் பெரியோர், விரும்பஃ தடையும் வகை
யருட் குருவான் விளங்கியு முளங்கையிற் கனிபோல், வரும்படி
நாளு முயன்றுரு வென்போன் மதியிலார் தமையிகழ்வதலால்.
எ—து. யாவர்க்கும் அரிதாகிய செல்வம் இல்லாமை பழிப்
பன்று அச்செல்வத்தினை அடையும் உபாயம் அறிந்திருந்தும்
அவ்வுபாய நெறிக்கண் முயற்சியின்மையே பெரிய பழிப்பென்று
திருவள்ளுவநாயனுர் கூறுதலின், ஒருவன் ஞானநிஷ்டை இடை
யருது கூடுமிடத்தும் அவ்வீட்டின்பத்தினை அடையாதிருத்தலைக்
குறித்து இகழார் பெரியோர். விரும்பாநின்ற அந்த ஆனந்தத்தை
அடையுநெறி ஞானசாரியனுல் அறிந்திருந்தும் உள்ளங்கை நெல்
லிப்பழம்போல் அது வரும்படிக்கு எந்நாளும் ஞானசாதகத்தின்
கண் முயற்சிப்படாத என்போலும் புத்தியில்லாரை இகழ்வதே
அன்றி. எ—று.
எக்காலமுமாருது ஞானசாதகத்தின்கண் முயலல் வேண்டு
மென்பது இதனுட்காண்க.
(எரு)
பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர் சிறிது பண்ணவேண்
டுவபணி விடுத்துப், புகலுரை யடக்கித் தனியிடத் திருந்து போ
ற்றிசெய் தருட்குரு பதம்பின், மிகமுயன் றிதய வருத்தமெய்
தாமன் மெலிந்துகை விடுதல்செய் யாம, லகமுக மாக்கி மனத்
தைநா டொறுமோ ரைம்புல னொழித்தசை வறுப்பான்.
எ—து. சொல்லாநின்ற நித்தியகருமங்கள் அனைத்தினுள்ளும்
இன்றியமையாது செய்யவேண்டுங் கன்மங்களில் ஓரோர் சிறிது
சீக்கிரத்திலே செய்துவிடுத்துப் புகல்கின்ற வாக்கினை மௌன
மாக்கி ஏகாந்தஸ்தானத்திலிருந்துகொண்டு கிருபாசாரியரது திரு

வடிகளைத் தோத்திரம்பண்ணிப் பின்னர் அவர் கூறிய உபாயத்
தின்படியே மனோலயம் பண்ணத்தொடங்கும்போது அந்த உபாய
நெறிக்கண் மிகவும் முயற்சிப்பட்டு மனவருத்தமும் அடையாமல்
எவ்விதத்தால் அடக்கினும் இது அடங்குவதில்லை யென்று உள்
ளம் வருந்தி அவ்வுபாய நெறியை விட்டு நீங்குதல் செய்யாமல்
பையப்பைய அம்மனத்தினைச் சகமுகமாய்ச் செல்லவொட்டாமல்
அகமுகமாக்கி எக்காலமும் ஒப்பற்ற பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்
கிரகம்பண்ணி மனத்தினது சங்கற்பத்தை நாசம் பண்ணுவான்.
எ—று.
தனித்திருந் தொருதம் மனத்தையைம் பொறிவாய்த் தடுத்
தென்ற செய்யுளுள் வாக்குக் காயங்களை அடக்கினுல் அன்றி மன
மடக்கக் கூடாதென்ற முறையே இச்செய்யுட்கண்ணும் மனமட
க்குதற்கு அவை அடக்கவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க.
கீழ்ப்போன செய்யுள்களுட்கூறிய முறையே புறப்பற்றுக்களாயுள்
ளனவெல்லாம் துறந்து அநாசாரியரை விட்டு நீங்கி ஆசாரியரை
வந்து அடைந்து திருவடி தீக்ஷைபெற்று அவரது உபதேசமொ
ழிகளைக் கேட்டு அவரது திருவடியை அடைந்த பெரியோரை
அடைந்து நிஷ்டைகூடி ஞானசாதகம் பண்ணுவோனுக்கு மேல்
வருஞ் செய்யுள்களுள் ஞானசாரம் கூறுகின்றுர்.
மிகமுயன்றிதய வருத்த மெய்தாமல் என்றதற்கு உதாரணம்:
ஞானவாசிட்டம். “மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமாகின்றவேண்டு
கோளான் முயல்வால் வினோதந் தன்னுற்—பகர்மனமாஞ் சிறு
மகவை நிறுத்தல்வேண்டும் பலபிறப்பிற் பரிசயங்களகலப் பண்ணி—
யகல்சுபவா தனையுதித்தான் முயற்சிபேருமை யுறினுஞ் சுடு
முன்னவை யதுதீதன்று—திகழ்மனம் போய்த் தற்பதத்தைத்
தெளியுமட்டுந் தேசிகனுல் சொல்வழியிற் செல்லுவாயே.” எ—ம்.
திருமந்திரம். “உடலாங் குகையி லுணர்வாகும் பீடத்—தடலார்
சமாதி யிதயத்த தாக—நடமா டியகுகை நாடிய யோகி—மிடை

யாகா வண்ணமே சாதிக்கு மெல்லவே" எ-ம். மற்றும் வருவன
வற்றுற் காண்க.

(எசு)

உச்சியம் போதின் மீதரும் பசிக்கவ் வூர்வல மாயிலந் தோ
றும், பிச்சைகை யிடையிற் காடி கூழேனும் பெற்றது பற்றியுள்
வெறுப்போ, டிச்சையற் றருந்திப் பொருந்தவே காந்தத் திடை
யினுந் தாகம்வந்தடையி, னச்சி நீருரிற் புகுந்தரு தேரியாதியி
னருந்துத னன்றே.

எ-து. உச்சிக்காலத்திலே மிகுந்த அரியபசிக்கு அந்தவூரினை
வலமாகச்சென்று வீடுதோறும் பிச்சையாகக் கையின் கண்ணே
காடியாயினுங் கூழாயினும் கொடுத்ததைவாங்கி உள்ளத்தின்கண்
அவற்றில் வெறுப்பும் விருப்புமின்றிப் புசித்து மீண்டும்போய்த்
தனது ஏகாந்தஸ்தானத்தில் இருக்கவேண்டும். பின்னரும் தண்
ணீர்த்தாகம் வந்ததாயின் நீரினை விரும்பி ஊர்க்கட்புகாது ஏரி
முதலியவற்றுள் நீர் அருந்துதல் நன்மையாம். எ-று.

பிச்சைக்கேயன்றி நீரைக்குறித்து ஊர்க்குப் போகவேண்டா
மையின் ஏரியாதியினருந்துத னன்றென்றார். ஏரியாதியெனவே
நதி மடு வாவி சுனைமுதலியவுங் கொள்க.

இலந்தோறும் பிச்சைகை யிடையிலென்றதற்கு உதாரணம்:
திருமந்திரம். "பரந்துல கேழும் படைத்த பிரானை—யிரந்துணி
யென்பர்க ளெற்றுக் கிரக்கு—நிரந்தர மாக நினையு மடியா—ரிரந்
துண்டு தன்னடி யெட்டச் செய்தானே. எ-ம். பிறப்பறி யார்
பல பிச்சைசெய் மாந்தர்—சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறு
வர்—மறப்பில ராகிய மாதவஞ் செய்வர்—பிறப்பினை நீக்கும்
பெருமை பெற்றாரே. எ-ம். அச்சினு ணின்ற பொரு டன்னை
யுள்ளுவோ—ருச்சியம் போதாக வுள்ளமாக கோயிற்குப்—பிச்சை
பிடித்துண்டு பேத மறநினைந்—திச்சைவிட் டேகாந்த மேறி
யிருப்பரே." எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (எஎ)

ஞானசா தகன்மற் றுதயமா தியினு ணயக்கொளு மயக்க
மாதலினு, மீனமார் விந்து மிகுமெனு வகன்றே ரிகழ்ந்துகை
விடுத்தவா தலினுந், தானிரந் தொருபோழ் தருந்திடு முணவுஞ்
சமமலாற் றுழினு மிகினு, மூனதா ருடற்க ணுயுறு மற்றைக்
குறக்கமு மிகுந்திடு மன்றே.

எ-து. ஞானசாதகம் பண்ணுகின்றவன் உச்சிக்காலத்தொ
ழிந்து மற்றை யுதயகாலமுதலிய காலங்களின் அன்னாதிகளைப்
புசிக்கலாகாது: தேகமயக்கம் வருதலினாலும், இழிவினையுடைய
சுக்கிலவர்த்தனையாமென்று துறந்தோரால் இகழ்ந்து விடப்பட்
டன வாகலாலும், தான் பிச்சையேற்று ஒருபோது புசிக்கின்ற
புசிப்பும் எந்நாளும் ஒருசமமாகப் புசியாமல் குறைந்ததாயினும்
மிகுந்ததாயினும் ஊன்பொருந்திய உடம்பின்கண் வியாதிவந்து
அடையும் அன்றைக்கு நித்திரையும் மிகுந்துவரும். எ-று.

மயக்கம் வருதலினால் தேகம் ஆசனத்தின்கட் செவ்வேயி
ராது. விந்து மிகுதலினால் மனத்தின்கட் காமமிகுந்து அம்மனம்
அசைவற நில்லாது. வியாதி வருதலினால் சமாதிகூடத் தொடங்
கவே கூடாது. உறக்கமிகுதலினால் கேவலம் வந்து அடையும்
ஆகலின் இதனுட் கூறியமுறையே செய்யவேண்டுமென்பதறிக.
உதயமாதியவென்றதனால் சாயங்காலம் இராக்காலம் விடியற்கால
முதலியவுங் கொள்க. (எஅ)

மிகுத்திடு முனமிற் படுதெழ லவிப்பான் விடுபவன் கலங்கனீர்
தெளிநீர், பகுத்திடா னதுபோற் காடிசோ றேனும் பசித்தவன்
புசித்திட றகுமா, னகத்தவர் மனைதோ றுழன்றெனக் கடிசினல்
கிடைன் றொருவன் வேட்டுணலா, னகத்துறு பசியும் போக்கிமற்
றதுகொ டதிகமென் பயனடை வானே.

எ-து. வீட்டின்கட்பட்ட அக்கினிமிகுந்து பற்றி எரியுமுன்
னர் அவிப்பவன் அதனை அவித்தலைப் பார்க்குதலேயன்றிக் கலங்
கனீரென்றும், தெளிந்தநீரென்றும், நீரினைப்பகுத்துப் பாரான்.

அதுபோல் உதராக்கினி மிகுவதற்கு முன்னர் இதனை அவித்த ற்கு நீரென்றுகருதி நாச்சுவைவிரும்பி நன்று தீதென்று பகுக்காது காடிச்சோறாயினும் நல்லசோறாயினும் பசியையுடைய தவத்தோன் புசிக்குதல் முறைமையாம். தவத்தோர் சிரிக்க வீடுதோறுந் திரிந்து எனக்குச் சோறு கொடுமினென்று கேட்டு ஒருவன் நாச்சுவைவிரும்பி வாங்கி உண்டலினுல் அவ்வயிற்றில் உறுபசியைப் போக்குதலும் அன்றி அங்ஙனம் உண்டது கொண்டு அதிகமாக வேறே யாதுபயனைப் பெறுவானே. எ—று.

பிச்சைவாங்கி உண்டலினுலும், வேட்டுண்டலினுலும் பசிபோதலேயன்றி வேறுபயன் இன்மையால் அதிகமென் பயனடைவானேவென்ருர். தவத்தோர்க்கு நாச்சுவைவேட்டு ஒருவரைப் பின்சென்று வாங்கியுணலாகாதென்பது கண்டுகொள்க.

காடிசோறேனும் பசித்தவன் புசித்திடறருமென்றதற்கும், நகத்தவர்மனைதோ றுழன்றென்றதற்கும், உதாரணம்: கூர்மபுராணம். "இவ்வகை யையமேற்று நன்குண்போன் காடிசோறெவற்றினை யேனுஞ்—செவ்விதி னளித்த தருந்திடல் வேண்டு மனைதொறுஞ் சென்றுசென் றுற்று—வெவ்வழல் போல வெகுண்டுமெற் றென்றை விழைந்துநீ யளித்தியென் றருந்த — லவ்விய மவித்த மனத்தினேர்க் காகா வென்றுநான் மறையறைந் திடுமால்." என வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (எகூ)

எரிந்தெழு பசிநோய் தணிக்கவோர் மருந்தென் றேற்றுணு தொருவனுச் சுவைவேட், டருந்திடு மளவும் வருந்தியப் பிண்டமளித்தவர் தம்மைநோ வதுவென், னிருந்துள கிரக வாழ்க்கையும் பினவந் தெய்திய துறவுமல் லதுவீண், டிரிந்துடல் வளர்த்தி யெனத்தனை விடுத்த தெய்வத்தை நோவது மறந்தே.

எ—து. வயிற்றின்கண் எரிந்து எழுகின்ற பசிவியாதியை மாற்றுதற்கு ஈதோர் மருந்தென்று எதாயினும் வந்த பிச்சையை வாங்கி உண்ணுது ஒருவன் நாச்சுவையை விரும்பிக் காடி கூழ் முதலிய பிச்சை வந்தவிடத்து அதனைப் புசிக்குமளவும் உள்ளம் வருந்தி அந்தப்பிச்சை கொடுத்தோரை நோவது என்னையோ தான்! முன்னிருந்துள்ள இல்வாழ்க்கையுமல்லாது அதனை விட்டுப் பின்னர் வந்து அடைந்த துறவுமல்லாது பதிதனுய் வீணே திரிந்து உடம்பை வளர்ப்பாயென்று தன்னைவிட்ட ஊழ்வினையை நோதல் மறந்து. எ—று.

ஒருவரைப் பின்சென்று வேட்டுண்ணுது பிச்சையேற்றுண்ணினும் காடி கூழ்முதலிய பிச்சைகளை அருந்தும்போது உள்ளத்தில் வெறுப்புவைத்து அருந்துதலும் தவத்தினர்க்குக் குற்றமென்பது காண்க. (அ0)

எய்தவ னுறமற் றேவையென் னேவ தெனவுல குரைத்தலி னெருதாஞ், செய்துள வினைக்குத் தக்கபே றிறைவன் சேர்க்குத றனைமறந் தென்னே, வுய்தவ மறியாக் கைதவ ரைய முதவிடார் தமையுதவினரை, வைதல்வாழ்த் திடுதல் செய்துமற் றொருசாண் வயிறுநா டொறும்வளர்ப் பதுவே.

எ—து. எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவது என்னை யென்று உலகத்தார் வழக்கமாக எடுத்துச் சொல்லுதலின் ஒப்பற்ற தாம் செய்துள்ள நல்வினை தீவினைகளுக்குத்தக்க சுகதுக்கங்களைக் கடவுள் கூட்டுகிற முறைமையினை மறந்து, என்னையோ வீட்டினை அடைந்து பிழைக்குந் தவத்தினைப்பண்ண அறியாத வஞ்சகர் பிச்சை கொடாதவரையும் அது கொடுத்தவரையும் வைதல் செய்தும் வாழ்த்துதல் செய்தும் தமது ஒருசாண்வயிறு நாடோறும் வளர்ப்பது. எ—று.

சிவச்செயலை மறந்து சீவச்செயலை நாடினுராகலின் உய்தவமறியாக் கைதவரென்றும், அங்ஙனம் நாடிப்பிச்சையுதவிடாரையும் உதவினேரையும் வைதலும் வாழ்த்துதலும் தவத்தோர்க்கு இழிவாகலின் சாண்வயிறு நாடொறும் வளர்ப்பதுவே யென்றும், கூறினர். (அக)

தன்னரு குறுசேய் சிரத்தொரங் குலியாற் ருன்புடைத் தொ
ருவன்மீ தொருவன், சொன்னமாத் திரத்தி னவனையச் சேயுந்
துணிவுகொ டெழுந்தறை குதல்போன், முன்னவன் விளையாட்
டாயவைந் தொழிற்கு முன்னிலையாயசி வரைப்பார்த், தின்னல்
செய் சாப மிட்டுமொதவரு மென்கொலோ தவமிழப் பதுவே.

எ—து. ஒருவன் தனது அருகேயிருக்கின்ற சிறுபிள்ளையினது சிரத்தில் தான் ஒருவிரலால் தெறித்துப் பிறனொருவனைக் காட்டி அவன்மீதே சொன்னமாத்திரத்தில் அதனை அறியாமையினுல் மெய்யென்று கருதிக்கொண்டு அவனை அந்தச் சிறுபிள்ளையும் எழுந்திருந்து அறைகுதல்போல், கடவுளது திருவிளையாட்டாகிய பஞ்ச கிருத்தியத்தில் சிவர்கண் முன்னிலையாகத் தான்செய்த தீவினைகளுக்கு ஈடாகத் துன்பஞ் செய்தலைமறந்து சிவர்கள் தஞ் செயலாகச் செய்தாரென்று கருதி அவரை நோக்கித் துன்பஞ் செய்யாநின்ற சாபமிட்டு மாதவத்தினையுடைய முனிவோரும் என்ன அறியாமையோ தாம் அருமையாகச்செய்த தவங்களை இழந்துபோவது. எ—று.

மாதவருமென்ற சிறப்பும்மையால் சிவச்செயலை நோக்காது சிவச்செயலை நோக்குதல் யாவர்க்கும் அரிதென்பதும், சிவச்செயலை நோக்குவார்க்கு இம்மையில் தவமிழவாமையின் மறுமையிற் பிறவித்துன்பம் இன்றென்பதும் காண்க.

சாபமிட்டு மாதவரு மென்கொலோ தவமிழப்பது என்றதற்கு உதாரணம்: அஞ்ஞவதைப்பரணி. “கோப மிக்கபோ தேவ ராறுவார் குறுகுவோர்தமைக் கொடிய நோய்புகுஞ்—சாப மிட்டுமொ தவர்களா யினுர் தலைமை மிக்கதந் தவமி ழப்பபரே.” என வரும். மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. (அஉ)

பெண்ணைவிட் டகலா வொருவிடன் றன்னைப் பிறர்வழக்
கினிற்கொடு போகக், கண்ணைவிட் டகலா தவள்வரல் போலுங்
கண்டுகொண் டேகியாங் கஃதெவ், வண்ணமா யினுஞ்சீக் கிரத்
தினின் முடித்தவ் வனிதைபான் மறிதரன் மானப், பண்ணிய
சமாதி விடுத்தறி ஞருந்தம் பசிதணித் ததையுறும் பரிசே.

எ—து. அழகினுல் மிகுந்துள்ள ஒரு பெண்ணைக் கணப்போதாயினும் விட்டு நீங்காத ஒரு காமியை அவனுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டிய பிறர் வந்து வழக்கினிடை அழைத்துக்கொண்டுசெல்ல அவன் தனது கண்ணை விட்டு நீங்காது அந்தப் பெண் வருதல்போலும் பார்த்துக்கொண்டு சென்று அவ்விடத்து அந்தவழக்கினை எப்படியாயினும் சீக்கிரத்தில் தீர்த்துக்கொண்டு அந்தப்பெண்ணினிடத்தில் மீண்டும் வந்து கூடியிருத்தல்போல், அறிஞரும் கணமாயினும் இடைவிடாது தாம் பண்ணிய ஞான சமாதியை விட்டு நீங்கிக் காடி கூழேதாயினும் சீக்கிரத்தில் வாங்கிப் புசித்துத் தமது பசியை மாற்றிக்கொண்டு மீண்டும் வந்து அந்த ஞானசமாதியைக் கூடுமுறைமை. எ—று.

அறிஞர் மிகவும் விரும்பி ஒருகணமாயினும் விட்டு நீங்காது ஞானசமாதியைக் கூடியிருத்தலின் பெண்ணை விட்டகலா வொருவிட னென்றும், பசியினுற் பிச்சையைக் குறித்துப் பிராரத்த வசத்தனுய்ச் செல்லுகின்றபோது மனத்தின்கண் அந்நிஷ்டை நீங்காது செல்லுதலின் கண்ணை விட்டகலாதவள் வரல் போலுங் கண்டுகொண்டேகியென்றும், நாச்சுவை விரும்பாது காடி கூழேதாயினும் வந்ததைச் சீக்கிரத்தில் வாங்கி உண்டு பசியைமாற்றி மீண்டும் வந்து சமாதியைக் கூடியிருத்தலின் ஆங்கஃ தெவ்வண்ணமாயினுஞ் சீக்கிரத்தினின் முடித்தவ்வனிதைபான் மறிதரன் மானவென்றும், உவமை கூறினுர். (அங)

நடந்துறங் கொருவன் றனைமல ரமளி நண்ணுமா புரியின்
மற் றவனுங், கிடந்துறங் குவதைக் குறித்துமுன் னுறக்கம் விழி
த்தவா கிளக்குதல் போலுந், தொடர்ந்தொரு கணமு மிடை
விடா ஞான நிட்டரைத் தூயதஞ் சமாதி, யடைந்தனர் விடுத்தா
ரென்பரே காந்த மவர்க்கனு கூலமா தலினே.

எ-து. நடந்து செல்போது நித்திரைபண்ணும் ஒருவனைப் புட்பசயனத்திலே இருக்கும்படி செய்யில் மற்றவனும் பின்பு படுத்துக்கொண்டு நித்திரை பண்ணுவதைப் பார்த்து முன்பு நடந்தபோது பண்ணிய நித்திரையை விழித்துச் சென்ற வாறு கச் சொல்லுதல்போலும்; மனத்தால் தொடர்ந்துபற்றி ஒரு கண மாயினும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டாபரரை நின்மலமாகிய தமது சமாதியை அடைந்தனரென்றும், விடுத்தனரென்றும் சொல்லுவர் ஏகாந்தம் அவர்களுக்கு அனுகூலமாகலின். எ-று.

நடந்துறங்குவோனுக்கு மலரமளி அவ்வுறக்கத்தில் அனுகூலமாவதுபோல் நிற்றல் நடத்தல் ஓடல்முதலிய காலத்தும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டருக்கு இருந்து நிஷ்டைகூடல் அனுகூலமென்பதும், நடந்துறங்குவோனுக்கு இடையிலே ஓரோர் நினைவு தோன்றுதல்போல் நிற்றல் நடத்தல் முதலிய காலத்தும் ஞானநிஷ்டை விடாதோர்க்கு இடையிடையே ஓரசைவு மனத்தின்கண் தோன்றுமென்பதும், காண்க.

தொடர்ந்தொரு கணமு மிடைவிடா ஞானநிட்டரென்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். "நிற்றலிருத்தல் கிடத்த னடையோடல்—பெற்ற வக்காலுந் திருவருள் பேராமற்—சற்றியன் ஞானந் தந் தானந்தந் தங்கவே—யுற்ற பிறப்பற் றொளிர்ஞான நிட்டையே." எ-ம். மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம். "உறங்கிடிற் பிணமேயென்ன வுணர்வுமாய் தலினூற் றுன்பம்—பிறங்குமக் கனவாற் றோன்றும் பீருவான் மிகவுந் துன்ப—மறங்கண்மற் றோர்ச்சி முன்னு மனைத்துமாய்ந் திருளேமூடு—முறங்கலிற் கொடியதுன்ப மோர்ந்திடி னில்லையன்றே. எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(௮௬)

நித்திரை தடைமீறிடிற் கைகால் போர்த்து நிசியிடைப் பூவணை துயில்வா, ரொத்துரு விடையிற் கிடையுமப் பயிக்க வூணுமெங் ஙனமித மென்னி, லித்தரை யோர்நித் திரைமிகிற் பாயு மெரிகொடும் பசிமிகிற் கறியுஞ், சித்தமே வேண்டா வென்ற சொல் லன்றோ தெரியுமோ வவர்க்கவை மிகலான்.

எ-து. ஞானசமாதியிலிருக்குமிடத்து நித்திரை வந்து அடுக்கும்போது அதனை விவேகத்தால் தடுக்குமிடத்து நில்லாது தடைமீறி வருமாயின் இராக்காலத்திலே கையும் காலும் ஆகிய போர்வையைப் போர்த்துக்கொண்டு பூமியாகிய பஞ்சணையில் நித்திரை பண்ணுவார்கள். ஒவ்வாத பூமிக்கண்ணே சயனமும் அந்தப் பிச்சையூணும் அவருக்கு எப்படியிதமாயிருக்குமென்னில் இவ்வுலகத்தார் நித்திரை மிகுந்தாற் பாயும்வேண்டாவென்றும், எரியாநின்ற கொடிய பசிமிகுந்தால் கறியும்வேண்டாவென்றும், சொன்ன சொல் உண்மையே யல்லவோ அவர்களுக்கு அந்த நித்திரையும் பசியுமிகுதலால் இதமன்றென்று தெரியுமோ தெரியாது. எ-று.

மிகுந்த நித்திரை வந்தவிடத்து நித்திரைபண்ண வேண்டுமென்பதும், மிகுந்த பசிவந்தவிடத்துப் புசிக்கவேண்டுமென்பதும், பகற்காலம் நித்திரை பண்ணலாகாதென்பதும், காண்க. ()

தென்பர வையினுட் கழிவட பரவை சேர்நுகத் துளையினிற் செலல்போ, லொன்பதிற் றொன்ப தோடுமூ விலக்க முளவியோனியும்பிழைத் தேறிப், பின்பிறப் பிதுபெற் றதனினும்பாதி பிறப்புறு நாளதாக் குநரி, னின்பமீ தெனமிக் குறங்கலர் பிறவிக் கறவெரீஇ யுளந்துளங் கிடுவோர்.

எ-து. யுகாந்த காலம் வந்து எழ்கடலும் ஒன்றாகித் தென்கடலுட் கிடக்கின்றகழி வடகடலுட் கிடக்கின்ற நுகத்துளையின் வழியே தெய்வகதியாகச் செல்வதுபோல் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் பேதமாயுள்ள கருப்பங்கடோறும் அளவிறந்த காலம் பிறந்து பிறந்து சுழன்று அவையெல்லாம் தப்பிக்கடந்து பின்பு இந்த மானுடப்பிறவியை அரிதாகப்பெற்று இப்பிறப்பு அடைந்த நாள்களுள்ளும் பாதிநாள் பிறப்படையாத நாளாக நித்திரைபண்ணிப் போக்குவார்போல் இந்த நித்திரையை இன்பமென்று கருதி மிகு

எ—து. நடந்து செல்போது நித்திரைபண்ணும் ஒருவனைப் புட்பசயனத்திலே இருக்கும்படி செய்யில் மற்றவனும் பின்பு படுத்துக்கொண்டு நித்திரை பண்ணுவதைப் பார்த்து முன்பு நடந்தபோது பண்ணிய நித்திரையை விழித்துச் சென்ற வாறு கச் சொல்லுதல்போலும்; மனத்தால் தொடர்ந்துபற்றி ஒரு கணமாயினும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டாபரரை நின்மலமாகிய தமது சமாதியை அடைந்தனரென்றும், விடுத்தனரென்றும் சொல்லுவர் ஏகாந்தம் அவர்களுக்கு அனுகூலமாகலின். எ—று.

நடந்துறங்குவோனுக்கு மலரமளி அவ்வுறக்கத்தில் அனுகூலமாவதுபோல் நிற்றல் நடத்தல் ஓடல்முதலிய காலத்தும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டருக்கு இருந்து நிஷ்டைகூடல் அனுகூலமென்பதும், நடந்துறங்குவோனுக்கு இடையிலே ஓரோர் நினைவு தோன்றுதல்போல் நிற்றல் நடத்தல் முதலிய காலத்தும் ஞானநிஷ்டை விடாதோர்க்கு இடையிடையே ஓரசைவு மனத்தின்கண் தோன்றுமென்பதும், காண்க.

தொடர்ந்தொரு கணமு மிடைவிடா ஞானநிட்டரென்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். "நிற்றலிருத்தல் கிடத்த னடையோடல்—பெற்ற வக்காலுந் திருவருள் பேராமற்—சற்றியன் ஞானந் தந் தானந்தந் தங்கவே—யுற்ற பிறப்பற் றொளிர்ஞான நிட்டையே." எ—ம். மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம். "உறங்கிடிற் பிணமே யென்ன வுணர்வுமாய் தலினுற் றுன்பம்—பிறங்குமக் கனவாற் றோன்றும் பீருவான் மிகவுந் துன்ப—மறங்கண்மற் றோர்ச்சி முன்னு மனைத்துமாய்ந் திருளேமூடு—முறங்கலிற் கொடியதுன்ப மோர்ந்திடி னில்லையன்றே. எ—ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(௮௪)

நித்திரை தடைமீறிடிற் கைகால் போர்த்து நிசியிடைப் பூவணை துயில்வா, ரொத்துரு விடையிற் கிடையுமப் பயிக்க வூணுமெங் ஙனமித மென்னி, லித்தரை யோர்நித் திரைமிகிற்

பாயு மெரிகொடும் பசிமிகிற் கறியுஞ், சித்தமே வேண்டா வென்ற சொல் லன்றோ தெரியுமோ வவர்க்கவை மிகலான்.

எ—து. ஞானசமாதியிலிருக்குமிடத்து நித்திரை வந்து அடுக்கும்போது அதனை விவேகத்தால் தடுக்குமிடத்து நில்லாது தடைமீறி வருமாயின் இராக்காலத்திலே கையும் காலும் ஆகிய போர்வையைப் போர்த்துக்கொண்டு பூமியாகிய பஞ்சணையில் நித்திரை பண்ணுவார்கள். ஒவ்வாத பூமிக்கண்ணே சயனமும் அந்தப் பிச்சையூணும் அவருக்கு எப்படியிதமாயிருக்குமென்னில் இவ்வுலகத்தார் நித்திரை மிகுந்தாற் பாயும்வேண்டாவென்றும், எரியாநின்ற கொடிய பசிமிகுந்தால் கறியும்வேண்டாவென்றும், சொன்ன சொல் உண்மையே யல்லவோ அவர்களுக்கு அந்த நித்திரையும் பசியுமிகுதலால் இதமன்றென்று தெரியுமோ தெரியாது. எ—று.

மிகுந்த நித்திரை வந்தவிடத்து நித்திரைபண்ண வேண்டுமென்பதும், மிகுந்த பசிவந்தவிடத்துப் புசிக்கவேண்டுமென்பதும், பகற்காலம் நித்திரை பண்ணலாகாதென்பதும், காண்க. ()

தென்பரவையினுட் கழிவட பரவை சேர்நுகத் துளையினிற் செலல்போ, லொன்பதிற் றொன்ப தோடுமூ விலக்க முளவியோனியும்பிழைத் தேறிப், பின்பிறப் பிதுபெற் றதனினும்பாதி பிறப்புறு நாளதாக் குநரி, னின்பமீ தெனமிக் குறங்கலர் பிறவிக் கறவெரீஇ யுளந்துளங் கிடுவோர்.

எ—து. யுகாந்த காலம் வந்து எழ்கடலும் ஒன்றுகித் தென்கடலுட் கிடக்கின்றகழி வடகடலுட் கிடக்கின்ற நுகத்துளையின் வழியே தெய்வகதியாகச் செல்வதுபோல் எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் பேதமாயுள்ள கருப்பங்கடோறும் அளவிறந்த காலம் பிறந்து பிறந்து சுழன்று அவையெல்லாம் தப்பிக்கடந்து பின்பு இந்த மானுடப்பிறவியை அரிதாகப்பெற்று இப்பிறப்பு அடைந்த நாள்களுள்ளும் பாதிநாள் பிறப்படையாத நாளாக நித்திரைபண்ணிப் போக்குவார்போல் இந்த நித்திரையை இன்பமென்று கருதி மிகு

ந்த நித்திரைபண்ணுர்கள் பிறவித்துன்பத்திற்கு மிகவும் பயந்து உள்ள நடுக்குறுவோர். எ—று.

பெறுதற்கரிய மானுடப்பிறவி பெற்றும் ஞானசமாதி கூடுதல் மிகவுந் துல்லபமாகலின் இப்பிறப்பு அடைந்த நாள்களைச் சமாதிகூடிக் கழித்தலேயன்றி வீணுள்களாகக் கழிக்கலாகாதென்பது காண்க.

(அகூ)

அறவுநித் திரையைத் துறந்திடி னுடற்க ணடைதரும் பிணிகண்மற் றதனுற், குறைதலு மிகலு மின்றியோர் சமமாக் கொண்டுகண் டுயின்றுபின் விழிக்கி, லுறுசுகா தனத்தி லெழுதுசித் திரமொத் துறைகுவ ரிறைதலை கழுத்தூன், செறியுடல் வாங்கா தோங்கநே ரவர்பாற் சேருமோ காமநோய் சிறிதும்.

எ—து. மிகவும் நித்திரையைத் துறந்தால் தேகத்தின்கண் வியாதிகள் வந்து பொருந்தும் அதனுற் குறைதலுமின்றி மிகுதலுமின்றி ஒரு சமமாகக்கொண்டு நித்திரைபண்ணிப் பின்னர் விழிக்குமிடத்துப் பொருந்திய சுகாதனத்திலே இறையளவாயினும் தலையும், கழுத்தும், ஊன்செறிந்தவுடலும், வளையாது நேரே ஓங்க எழுதிய சித்திரம்போல் இருப்பார்; அவரிடத்து வந்தடையுமோ காமவியாதி சிறிதாயினும். எ—று.

சுகாதனமென்றது தமக்குக் கைவந்த பத்மாதன முதலிய ஆதனங்களை. இதனுட்கூறிய இலக்கணத்தோடும் ஆதனங்கட்டிச் சமாதியில் இருப்போர்க்குக் காமம் வந்தடையாதென்பது காண்க.

குறைதலுமிகலு மின்றியோர் சமமாக்கொண்டு கண்டுயின்றென்றதற்கு உதாரணம்: பரமார்த்ததரிசனம். "எண்டிகழு மியோகத்தை யிப்பரி[illegible]ப்பொழுதுங்—கொண்டு பயில்வார் கடைக்கா லென்னையே கூடுவரா—லுண்டியினின் மிகுவாருண் டுறப்பார் மிக்குறங்குவார்—கண்டுயிலையறத் துறப்பா ரவர்க்கிதுகை வாராதால்." எ—ம். தத்துவராயர் அமிர்தசாரம். "செவ்வே யுடலுஞ்சிரமுங் கழுத்துமுற—வெவ்வா தனத்தி லிருந்தவர்க்குங் -

கைவந்தால்—வாத முதனேய் நலியாமதி யுடையோ—ராதனமென்ப தது." எ—ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. ()

உறக்கமும் பசியு மிகுந்திடிற் காம முற்றிடா தற்றபோழ்துள்ள, மிறக்கு மொண்சமாதி யடைதலி னடையா விடையிலுமடுபவத் துயரை, மறக்கலா மையினு லச்சமும் வீட்டை மதித்தலா லிச்சையு முடலை, வெறுக்குநிக் கிரகத்தாற் களிப்பறலுமேவலான் மேவிடா ததுவே.

எ—து. நித்திரை மிகுந்த காலத்தும் பசி மிகுந்த காலத்தும் காமம் வந்து பொருந்தாது. அந்த நித்திரை பசி இல்லாத காலத்தும் ஒள்ளிய ஞானசமாதி கூடுதலின் உள்ளமிறந்துபோமாகலின் அஃது அடையாது. அந்நித்திரை பசி சமாதிகளுக்கு இடையிடையே காமந் தோன்ருதோவென்னின் அவ்விடையிலும் வருத்தாநின்ற பிறவித் துன்பத்தை மறவாமையால் பயமும், வீட்டின்பத்தை என்றைக்கு அடைவோமோவென்று அதனைக் கருதுதலால் ஆசையும், அன்னபானுதிகளை ஒறுத்தல் முதலியவற்ருல் உடலை வெறுக்கு நிக்கிரகத்தால் மனச்செருக்கின்றி யிருத்தலும் பொருந்துதலாற் காமநோய் பொருந்தாது. எ—று.

நித்திரை மிகுந்தவிடத்தும், சமாதி கூடுமிடத்தும், மனம் இறத்தலினுலும், பசிமிகுந்தவிடத்தும், உடலை நிக்கிரகிக்குமிடத்தும் மனக்களிப்பு அறுதலினுலும், பிறவித்துன்பத்தை நினைக்குமிடத்தும், வீட்டின்பத்தை நினைக்குமிடத்தும் பயமும் ஆசையும், தோன்றலாலும், காமமேவுதற்கு இடமின்மையால் மேவிடாததுவே யென்ருர். இவை இரண்டுபொட்டாலும் காமம் அடையாதிருத்தற்கு உபாயங் கூறினர்.

அடுபவத்துயரை மறக்கலாமையினுனென்றதற்கு உதாரணம்: காசிகாண்டம். "கருவிடை யழுந்துந் துன்பமு நிலத்தின் கண்ணுறிற் கொடிய வெந்நோயான்—மருவுவெந் துயரு நரை திரையெய்தி வருந்திடுந் துன்பமுங் கூற்ரு—லுருவினை யொருவுந் துன்

பழு மீட்டுங் கருக்குழி யொன்றுறு துயரும்—வெருவர வெண்ணி யின்பவீ டதனின் மேவநன் குணர்தலே வேண்டும்.” எ-ம். சிவ தருமோத்தரம். “பொற்கடத்தின் மலம் பொருந்திற் புல்லியரும் பொருணசையா—லக்கடத்தைப் பற்றியிடா ரங்கையினு லவனித னின்—மக்கடம துடலினைத்தா மலபாண்ட மெனவறிந்து—மெக்கணக்கா லிகழாதே யருவருப்பற் றிருக்கின்றார்.” எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (அஅ)

எங்குள புனன்மற் றிதுகழீஇ யிடுதற் கென்றுகா லிடைப்படு மசுத்தக்,
கங்குடல்குலையு மொருமகன் மலம்புக் காடவு நாடுமே யதுபோற்,
பொங்குபுன் மலவூன் பொதியிதென் றொழிப்ப லெனவரு வருத்துடல் பொறுக்குந்,
துங்கமா தவற்கு மெங்ஙன மடவார்த் தோயவு நேயமுட் டோன்றும்.

எ-து. எவ்விடத்தில் உள்ளது நீர் இதனைக் கழுவுதற்கென்று காலினிடத்துப்பட்ட அசுத்தத்திற்கு அவ்வசுத்தம்பட்ட அவ்விடத்திலே தானே மனம்பொறாது உடல் நடுக்குறும் ஒரு சுத்த புருஷனானவன் மலங்களே நிறைந்துள்ள தடாகம் புகுந்து மூழ்கவும் நினைப்பனோ! அவன்போல் உள்ளே நிறைந்த புல்லிய மலங்கள் புறத்திலே நவத்துவாரங்களிலும் கசிந்தொழுகாநின்ற மாமிசச் சுமையாகிய இதனை என்றைக்கு நீக்குவேனென்று உள்ளத்தில் அருவருப்புடனே உடலைத் தாங்காநின்ற உயர்ச்சிபொருந்திய மாதவத்தினை யுடையவனுக்கும் எப்படி மடவாரைக் கூடவும் அன்பு மனத்தின்கண் தோன்றும். எ-று.

காலிற்படும் அசுத்தத்திற்கு உடல்குலைந்து நீர்தேடும் ஒரு மகன் மலதடாகத்தில்மூழ்க நினையாமைபோல் உடலை மலப்பொதி யென்று அறிந்து இதனை என்றைக்கு நீக்கிக்கொள்வேனென்று மனத்தில் அருவருப்புற்று இதனை நீக்குதற்கு ஏதுவாகிய வீட்டினைக் கருதுமாதவன் அசுத்தமீதசுத்தமாய் வருமாதர் கூட்டுறவினை நினையானென்பது காண்க. (அக)

அருந்தவம் புரிவோ ரெதிருரு வசிதா னாதிய மாதவர்வந் துள்ளம்,
வருந்திநின் றியாது புரியினு நோக்கார் மற்றிவ ணுற்றமா தரையும்,
பொருந்துமோர் வெளின்மீ தேறவிட் டௌநாய் போனனி நோக்குமென் போல்வா,
ரிருந்துள விடத்தாங் கவர்வரின் விழியோ டென்படுமோ பதைத் திதயம்.

எ-து. அரிய தவத்தினைப் பண்ணுநின்ற பெரியோர் முன்னர் ஊர்வசி முதலிய அரம்பைமாதர்வந்து எங்களுபசாரப் பணிவிடைகளைக் கைக்கொண்டருளித் தேவரீர் எங்கண்மீது காருணியம் வைக்கவேண்டுமென்றுகூறி உள்ளம் வருந்திநின்று யாது செய்தாராயினும் அவ்வுபசாரப்பணிவிடைகளைக் குறித்தாயினும் அவரைப் பாரார். அவர் நீங்கலாகிய இந்நிலத்துள்ள மாதரையும் பொருந்தாநின்ற ஓரணிலை மரத்தின்மீதே ஏறவிட்டுள்ள நாய் அதனைப் பார்த்தலினாலே தனக்குப் பயன் இன்றாயிருந்தும் பார்த்தல்போல் அவரைப் பார்த்தலினாலே தமக்குப் பயனின்றாயிருந்தும் மிகவும் பாராநின்ற என்போல்வார் இருந்தவிடத்தில் அந்த அரம்பைமாதர் வந்தாராயின் கண்ணுடனே மனமும் பதைபதைத்து என்ன பாடுபடுமோ யாம் அறியேம். எ-று.

வெளின்மீதேற விட்டுள 'நாய்போனனி நோக்குமென்றார் ‘அணிலேற விட்ட நாய்போலேன் பார்க்கின்றாய்’ என்பது ஒருலக வழக்கச் சொல்லாகலின். விழிபதைத்தல் காம விருப்பினாலே பிறழ்ந்து நோக்குதல். (கூ0)

பெற்றதாய் முதலோர்ப் புரையமா தரையெண் பெருந்துற வடைந்துளோன் றவமுஞ்,
சிற்றொரு மினைத்தன் மனையென விழைதத் திறத்துரைப் பினுமுனங் கிரகத்,
துற்றநா டனது மகடனை யவண முரைத்திடா மையிற்பழு தென்றாற்,
பொற்றொடி யவர்தோ டழுவவும் விழைதல் புரியினென் னாங்கொலவ் வறமே.

எ-து. தன்னைப் பெற்றதாய் முதலானோரைப்போல மாதர்களையெல்லாம் கருதாநின்ற பெரிய துறவினை அடைந்தவன்

தவழ்கின்ற சிறிய வொரு பெண்ணினைத் தனது மனைவியென்று வினோதமுறைமையாற் சொல்லினும் முன்னம் இல்வாழ்க்கையி லிருந்தகாலத்துத் தனது மகளை அங்ஙனம் சொல்லாமையினால் அங்ஙனம் சொல்லுவதும் குற்றமாமென்றால், பொன்னாலாகிய தொடியினையுடையாரது தோளினை அணையவும் மனத்தின்கண் விரும்புதல் செய்யின் அத்துறவறத்தினை எதனோடு சேர்த்தலாகும். எ-று.

துறவறத்திற்கு மகளிரை விழைதல் மிகவுமாகாமையால் அத்துறவறம் போயதாய்வைத்தும் அதனைப் பிரமசரியம் இல்வாழ்க்கை வானப்பிரத்தமென்னும் இவைகளோடும் சேர்த்தலாகாமையால் என்னுங்கொலவ்வறமே யென்றார். (௧௧)

சிறந்தகற் புடைய மாதரும் பரத்தை யருமலாத் தெரிவையர் புவிமேற், பிறந்தநாட் பிறந்தான் போலுநெஞ் சகத்தைப் பிரிநடை யுரியனா மொருவ, னிறந்ததன்னிச்சை யெவணமவ் வண்ண மிகத்திலுஞ் செயப்படா துடலைத், துறந்தகாலையிலு நரகில்வீழ்த் தியமதூதுவர் வருத்தலி னன்றே.

எ-து. மகளிர் இலக்கணமெல்லாம் சிறந்துள்ள கற்புடைய மாதரும் வேசை மாதரும் அல்லாத வியபிசார மாதர் புவியின் கண்ணே பிறந்த நாளிலே பிறந்தவன் போலும்; நெஞ்சகத்திலே வஞ்சகத்தை வைத்துக்கொண்டு தவத்தோர் நடைபோல் வாக்குக் காயங்களில் நெஞ்சகத்தைப் பிரிந்து பிறர்க்குக் காட்டு நடைக்கு உரியனாகிய ஒருவன் தனது மிகுந்த ஆசையெப்படியோ அப்படி இம்மையிலும் செய்யக்கூடாதபடியினாலும், உடம்பினை நீங்கிய மறுமைக்காலத்திலும் யமதூதுவர் நரகத்தில் வீழ்த்தி வருத்தலினாலும். எ-று.

கற்புடைய மகளிருக்கு இம்மை மறுமைகளிலும் இன்பம். பரத்தையருக்கு இம்மையில் இன்பம். வியபிசாரமாதருக்கு இம்மை மறுமைகளிலுந் துன்பம். அவர்போலச் சுத்த தவத்தி

னர்க்கு நிராசை முதலியவற்றால் இம்மையிலும் தபோபலத்தால் மறுமையிலும் இன்பமென்பதும், இல்வாழ்வானுக்கு இம்மையில் இன்பமென்பதும், கூடாவொழுக்கம் உடையோனுக்கு இம்மை மறுமைகளிலும் துன்பமென்பதும், காண்க. வியபிசார மாதர் தன்மைபோல் நெஞ்சகத்தைப் பிரிநடையுடையோன் தன்மையு மிருத்தலிற் பரத்தையருமலாத் தெரிவையர் புவிமேற் பிறந்த நாட் பிறந்தான்போலுமென்றார். எங்குளபுனன்மற்றென்பது முதல் இந்நான்கு பாட்டாலும் தவத்தோர்கள் மனம் விழிமெய்களினால் மகளிரை நினைக்கலாகாதென்றும், பார்க்கலாகாதென்றும், கூடலாகாதென்றும் கூறியவாறு காண்க. (௧௨)

மைப்படு விழியா ரின்பமோர் முள்ளி மலரின்வாய்த் தேனை யொப்பெனக்கண், டொப்பில் பேரின்பம் வேண்டினோன் வேண்டி யுலகர்வே றெவைகொடுத் திடினுந், துய்ப்ப மற்றுடுப்ப விரண்டுமே யன்றித் தொடுவனோ பிறிதிவற் றினுக்கூர், குப்பைசா ரிடம்புக் கிடுதலி னவற்றைக் குறித்தொரோ ரிடம்புகா மையினே.

எ-து. மைபொருந்திய கண்ணினையுடைய மாதரால் வரும் இன்பம் ஒரு முள்ளி மலரின்கணுள்ள தேனுக்குச் சமானமென்று கண்டு துறந்து ஒப்பற்ற பேரின்பத்தை அடையவிரும்பினோன் உலகத்தார் தன்னை வேண்டிக்கொண்டு வேறே எவற்றினைக் கொடுத்தாராயினும் உண்பனவும் உடுப்பனவுமாகிய இரண்டுமேயன்றிப் பிறிதொன்றனையும் கையினாலும் தீண்டுவனோ! ஆனால் இவையிரண்டையும் வாங்கலாமோ வென்னில், இவற்றினைக் குறித்து ஊரினிடத்தும், குப்பைசாரிடத்தும், செல்லுகையால் இவைவாங்கிக் கொள்ளலாகும்; மற்றையவற்றினைக் குறித்து ஓரிடத்திலே செல்லாமையால் அவற்றினை வாங்கலாகாது. எ-று.

இல்வாழ்க்கையின்பத்தை அற்பமெனத் துறந்து பேரானந்தத்தை அடையத்தொடங்கினோன் தன்னைப் பிறர் வந்து பின்

சென்று எவற்றினைக்கொடுப்பினும் உண்பனவும் உடுப்பனவுமன்றிப் பிறிதொன்றனையும் அங்கீகரிக்கலாகாதென்பது கண்டுகொள்க.

மைப்படுவிழியாரின்பமோர் முள்ளிமலரின் வாய்த்தேனையொப்பெனக்கண் டென்றதற்கு உதாரணம். அனந்தபோதம். "கள்ளக்கோலக் கருங்குழன் மாதர்பான்—முள்ளித்தேனை முனிந்துயர் முத்தியாம்—வெள்ளத்தேனை விரும்பும் விடாயினா—னெள்ளிற்போது மிராதுட னேகினான்." எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (கூ௩)

தனைநனி யிரந்து வருந்திமற் றொருவன் சந்தன மாதிய பூசி, யினமலர் மாலை புனையினு முனியா விழுத்துவை தடித்துதைத் துடலிற், பினைமல மாதி பூசினு மன்னோன் பிரியமப் பிரியமொன் றின்றி, வினைவழி முனைவ னைந்தொழில் புரியும் விதத்தையே நோக்கியுண் மகிழும்.

எ—து. பிறனொருவன் வந்து தன்னை மிகவும் வருந்தி வேண்டிக்கொண்டு சந்தனமுதலிய பூசி நானாவாயுள்ள மலர்களினால் இயற்றப்பட்ட மாலைகளைத் தரித்தானாயினும், அவையன்றிக் கோபித்து இழுத்து வைது அடித்து உதைத்து உடம்பின் கண்ணே பின்னர் மலமுதலியவற்றைப் பூசினானாயினும், அந்தத் தவத்தினோன் நன்று செய்தானென்றும், தீது செய்தானென்றும், கருதி விருப்பும் வெறுப்பும் சிறிதாயினும் இல்லாமல் தனது நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஈடாக அவன் அவள் அது முன்னிலையாகச் சுகதுக்கங்களை ஊட்டுதற்கு இறைவன் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியமென்று அறிந்து, அப்பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யும் விதத்தையே பார்த்து, உள்ளே மகிழ்ந்திருப்பான். எ—று.

ஒருவன் சந்தனமாதிய பூசி யினமலர்மாலை புனையினு முனியா விழுத்துவை தடித்துதைத் துடலிற் பினைமலமாதி பூசினுமென்றதற்கு உதாரணம்: "வையினும் வாழ்த்தினு மலர்கொ டேத்தினும்—வெய்யவரா விடைவீழ நூக்கினு—மெய்யினு மெறியினு மியாது செய்யினு—நைவொடு மகிழ்வில ஞானி சீலமே." எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (கூ௪)

தந்தைதாய் பலமா தியகொடுத் திடவுந் தக்கைபுண் செவியினுக் கிடவு, மைந்தவா வெனலுங் குதித்தெழுந் தோடி வருதல்போ குதல்செயு மகவி, னைந்தொழில் புரியு மெந்தையூழ் வழியீந் தருள்சுக மாதிய வருங்காற், சிந்தையுள் விழைந்து முற்செலா ரழிந்து பிற்செலார் மாசறத் தெளிந்தோர்.

எ—து. தந்தையும் தாயும் முப்பழ முதலிய பழங்களைக் கொடுக்கவும், புண்பொருந்திய செவிக்குத் தக்கையிடவும், மைந்தவாவென்று அழைத்தவுடனே குதித்தெழுந்தோடிவருதலும், குதித்தெழுந்தோடிப்போகுதலும், செய்யும் பிள்ளைபோல் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் பண்ணாநின்ற எமது தந்தையாகிய இறைவன் ஊழ்வினைப்படியே கொடுத்தருளிய சுகதுக்கங்கள் வருமிடத்துச் சுகமென்று மனத்தின்கண் விரும்பி முன்சென்று பற்றார்; துன்பமென்று மனத்திடழிந்து பின்சென்றிடையார்; முக்குற்றங்களும் அற வேதாகமங்களைத் தெளிந்த பெரியோர். எ—று.

இவை யிரண்டுபாட்டாலும் தவத்தினர் சீவர்கண் முன்னிலையாகச் சுக துக்கங்கள் வந்தவிடத்து அச்சீவச்செயலாக நாடாது சிவச்செயலாக நாடி விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சமபாவனையோடு இருக்கவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. (கூ௫)

இத்தரை யிடைப்பா ழாயவா லயமற் றிருண்மிகு முடுக்காதிகளிற், சுத்தமெய்த் தவரெப் பொழுதடைந் துறினுந் தோன்றுறா தச்சமங் கவர்பா, லத்தனிவ் வுடலைப் புரக்குனான் றழிப்பா ரிலையவ னேபினு மழிக்கின், வைத்திவண் புரப்பா ரிலையெனுந் துணிவு மனத்தினு ளிருத்தலி னன்றே.

எ—து. இந்தப் பூமியின்கண்ணே பாழ்ங்கோயில் இருண்மிருந்த மலைக்கெவிமுதலிய இடங்களிலே பரிசுத்தமாகிய சத்திய தவத்தோர் எக்காலத்திலே சென்றிருந்தாராயினும், அவ்விடத்திலே பாம்புமுதலியவற்றால் துன்பம் வருமென்று அவரது மனத்தின்கண்ணே பயம் தோன்றாது; இறைவன் தான் படைத்த இவ்வுடலைக் காக்குநாளில் அழிப்பார் ஒருவரும் இல்லை படைத்துக் காக்கும் அவனே பின்னரும் அழிக்குமிடத்தில் இந்நிலத்தின்கண் வைத்துக் காப்பார் ஒருவரும் இல்லை என்னும் நிச்சயம் அவரது மனத்தின்கண்ணே இருத்தலினால். எ—று.

இதனுள்ளே பாழ்ங்கோயில் முதலிய விடங்களிலே ஏகாந்தமாயிருக்கும்போது இராக்காலங்களிலும் சிவச்செயலை நாடிப் பயப்படாதிருக்கவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. (கூசு)

ஊனையோம் புதல்கை விடுத்துனை யுவப்பா ருணர்வரென் றாளுடை நம்பி, தானுரைத் தமையா னுடல்விழைக் திடினத் தத்துவ நிலையுங்கை தவறி, யீனமார் பிறப்புற் றிடுவனாந் தொழிற்கு மிறையதி காரியென் றெண்ணு, ஞானமொன் றனையே தொடருமோர் புருட னண்ணுவன் பரகதி திண்ணம்.

எ—து. ஊன்பொருந்திய உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிட்டு உனது திருவடியை விரும்புவார் அதனை அறிவாரென்று என்னை ஆளாகவுடைய சுந்தரப்பெருமாணாயனார் ஓதினமையால், தான் உடலைப் பாதுகாத்தற்கு விரும்பிடின் அந்தப் பரதத்துவ நிலைமையை அறியும் அறிவும் தன்னைவிட்டு நீங்கித் தன்னால் உடலைப் பாதுகாக்கக் கூடாமையால் அவ்வுடலும் நீங்கி மறுமைக்கண் இழிவுபொருந்திய பிறப்பினையும் அடைவனாதலின் பஞ்சகிருத்தியத்துக்கும் இறைவனே அதிகாரியென்று அறிந்து இவ்வுடலை அவ்விறைவன் வசமாக ஒப்பித்து, ஞானமொன்றனையுமே விடாது பற்றும் ஒரு புருஷன் பரகதியினை அடைவான் இது உண்மையாம். எ—று.

ஊனையோம்புதல் கைவிடுத்துனை யுவப்பாருணர்வ ரென்றதற்கு உதாரணம்: தேவாரம். "தேனைக்காவல் கொண்டுவிண்ட கொன்றைச் செழுந்தாராய்—வானைக்காவல் கொண்டுநின்றா ரறியா நெறியானே — யானைக்காவி லரனேபரனே யண்ணாமலையானே—யூனைக்காவல் கைவிட்டுன்னை யுகப்பா ருணர்வாரே." எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (கூஎ)

உள்ள துண்டாமற் றில்லதின் றெனவெண் காடரோ திடுதலி னுறுமூழ், தள்ளொணா மையினெவ் விதத்தினு நுழைந்து தவம்புரி காலையூ னுயிரை, விள்ளல் செய்திடினு ஞானசா தகனுண் மேவுமவ் வாதனை யொடும்போய்த், தெள்ளிய போக முண்டுமீண் டடைவன் சிவமதுற் பவமதொன் றிரண்டில்.

எ—து. உள்ளது ஒளிப்பினும் உண்டாம் இல்லது ஒரு காலத்தும் இல்லையென்று திருவெண்காட நாயனார் ஓதுதலினாலே பொருந்தாநின்ற ஊழ்வினையை யாவராலும் தள்ளக்கூடாமையால் தான் தவத்தினைப் பண்ணுங்காலத்தில் அந்தவூழ்வினை எந்த விதத்தாலாயினும் வந்து பொருந்தித் தன்னுடம்பினையும் உயிரினையும் வேறாக்குதல் செய்தாலும் ஞானசாதகனானவன் தன்னுள்ளத்தின்கண் மேவிய அந்தச்சுத்த வாதனையுடனே ஊர்த்தலோகங்களிலே சென்றிருந்து சுத்தபோகங்களை அனுபவித்துப் பின்னர் மீண்டும் பூமியின்கண் வந்து ஒருசனனம் இரண்டு சனனத்திலே பரிபூரண ஞானத்தைப் பெற்றுச் சிவத்தினை அடைவான். எ—று. (கூஅ)

அருந்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப் பதுதா னச்சமா திகடரு மூலர், திருந்துநஞ் சிந்தை சிவன்கணே யாவர் வரினுமென் றமையிற் பேதிப்பான், பொருந்தினும் வாளே ரெதிர்முதிர் கொலைவெம் பூதமா தியவளைந் திடினு, மிருந்ததஞ் சமாதி நிலைகுலையாதோ ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கடைவர்.

எ—து. அரிதாகிய தவத்தினுக்கு மாறுபாடு இவ்வுடம்பினைத் தாம் பாதுகாக்குதல் அதனால் பயம் ஆசை அபிமானம் முதலியன மனத்தின்கண் உண்டாமாதலில் தவத்தினுக்கு இடையூறு செய்தற்கு யாவர் வந்தாராயினும் நமது சிந்தை சிவனது திருவடியின்கண்ணே திருந்தாநிற்குமென்று திருமூலநாயனுர் கூறினமையால், மனத்தினைப் பேதிக்கும்பொருட்டுத் தமது எதிரே தேவர்கள் வந்தாராயினும், முதிர்ந்த கொலையினைச் செய்கின்ற வெவ்விய பூதங்கண் முதலியவை வளைந்துகொண்டனவாயினும், தாமிருந்த சமாதி நிலைமை வழுவாதிருந்தோர் தாம் எண்ணிய வீட்டின்பத்தினை எண்ணியவாறே அடைகுவார். எ—று.

இத்தரையென்னும் பாட்டுமுதல் இந்நான்குபாட்டாலும் தவத்தினேர்கள் தாம் உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிட்டு இவ்வுடம்பினைப் படைத்த இறைவனே காத்தலும் அழித்தலும் செய்வான் அவனையன்றிப் பிறரொருவராலும் காத்தல் அழித்தல் செய்யக்கூடாதென்று அறிந்து அவ்விறைவன் செயலைநாடிப் பயமாதிகளின்றி ஞானசமாதி கூடவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க.

அருந்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப்பதுதா னென்றதற்கு உதாரணம்: தேவாரம். "நன்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்—றென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்—றன்கடன்னடியேனையுந் தாங்குத—லென்கடன்பணி செய்து கிடப்பதே." எ—ம். திருந்துநஞ்சிந்தை சிவன்கணே யாவர்வரினு மென்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். "இருந்து வருந்தி யெழிற்றவஞ் செய்யும்—பெருந்தன்மை யாளரைப் பேதிக்க வென்றே—யிருந்திந் திரனே யெவரே வரினுந்—திருந்துநஞ் சிந்தை சிவனவன் பாலே." எ—ம். சமாதிநிலை குலையாதோர் எண்ணியவெண்ணியாங் கடைவரென்றதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "எனக்கீதென்னு

முணர்வுடைமை யிடர்விட்டகலா துணர்வின்மை—யனர்த்தமில்லாவீட்டளிக்கு மாசையேதிங் கதுசெய்வாய்—சனிப்பில்சிவமெங் கணுமுளது சாந்தஞ்சுபஞ்சித் துருவென்னும்—கனத்த விந்தவொருநினைவே கருமத்தியாக மிராகவனே." எ—ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கக)

தேவர்மா முனிவ ரசுரர்வா ளரக்கர் சித்தர்வித் தியாதரர் முதலோர், யாவரும் விரும்பிச் சித்திபுத் திகளுமெட்டுணை யச்சமா தியவுண், மேவுரு தகற்றித் தவம்புரிந் தடைந்தான் மேலதா மூலபண் டார, மோவற வவையே குடிகொளென் போனெஞ் சுடையரா லடையவும் படுமே.

எ—து. தேவர்களும் மகத்தாகிய முனிவர்களும் அசுரர்களும் இராக்கதர்களும் சித்தர்களும் வித்தியாதரருமென்று சொல்லாநின்ற இவர்கள் முதலியவர்களும் அஷ்டமாசித்திகளையும் மேலாகிய ஊர்த்தபோகங்களையும் விரும்புங்காலைப் பயம் ஆசை கோபம் அபிமானம் முதலியவை எண்மாத்திரமாயினும் மனத்தின்கட் பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைப் பண்ணி அவற்றினை அடைந்தாரானல், அந்தச் சித்தி புத்திகளுக்கு மேலாயுள்ள வீட்டின்பமாகிய மூலபண்டாரத்தினை அந்தப்பயமுதலியவை தாமே விட்டு நீங்காது குடிகொண்டிருக்கின்ற என்போலும் மனத்தினை யுடையவரால் அடையவுங் கூடுமோ. எ—று. (க00)

ஒருவனுக் கிருளற் றுரியசிற் சொரூப முள்ளவா விளங்கினன் றறுமிப், பருவர லுருவப் பற்றுமற் றதுநேர் படுமளவிறைபுரி தருமைங், கருமமெவ் விடத்துங் கண்டுதற் செயலைக் கைவிடுத் தச்சமா தியவுண், மருவுரு தகற்றித் தவஞ்செயல் வழக்கால் வாழியெங் குரவனீ டுழி.

எ—து. ஒருபுருஷனுக்கு அஞ்ஞானவிருட்டு நீங்கித் தனக்குரிய ஞானசொரூபம் உள்ளபடியே விளங்குமாயின் இந்தத்துன்பம்

செய்யாநின்ற தேகப்பற்று அன்றைக்கு நீங்கும். அந்த ஞான சொரூபம் தனக்கு நேராய்வந்து லபிக்குமளவும் இறைவன் செய்யாநின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களை எவ்விடத்திலும் பார்த்துச் சிவச்செயலை விட்டுநீங்கிப் பயமுதலிய துர்க்குணங்கள் மனத்தின்கண்ணே பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைச் செய்வதே முறைமையாம். எமது ஞானசாரியன் நீடூழிகாலமும் வாழக் கடவன். எ-று. (க0க)

வைராக்கியதீபவுரை

முற்றுப்பெற்றது.

தேவார அடங்கன்முறை

(பண் அடைவு)

அனாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதற்கடவுள் சிவபெருமானே என்று ஆன்மாக்கள் துணிந்து வழிபட்டு உய்யும்பொருட்டு பலஅற்புதங்களினாலே சைவசமயத்தைத் தாபித்தருளிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னும் சமயாசாரியர்கள் மூவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தமிழ் வேதமாகிய தேவாரம் ஒருலக்ஷத்திரண்டாயிரந் திருப்பதிகமுடையது. அவைகளுள் எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு திருப்பதிகங்களையும் திருவாரூர் அபயகுல சோழமகா ராசாவினுடைய வேண்டுகோளின்படி திருநாரையூர்ப்பொல்லாப்பிள்ளையாருடைய மாணாக்கராகிய நம்பியாண்டார் நம்பி ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்தருளினர். அவ்வேழும் அடங்கிய திருமுறை அடங்கன்முறை எனப்படும் புத்தகத்தை சென்னைப் பச்சையப்பன் கலாசாலைத் தமிழாசிரியரும் சித்தாந்தம் பத்திராசிரியருமாகிய திருவாளர் மணி-திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்களால் பல பிரதிகளைக்கொண்டு ஆராய்ந்து செப்பஞ்செய்து சுத்தமாக நல்ல கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டுத் தயாராயிருக்கின்றன விலை ரூபா 7

அ. இரங்கசாமி முதலியார் சன்ஸ்

24 தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி சென்னை.